

153.93

๓๗๖๘ ๓

๕.3

การศึกษาชาวปัญญาของผู้ต้องขังประเภทคดีอาชญากรรม
ประจักษ์รายต่อทรัพย์สินทางปัญญาวิทยานิพนธ์บาง

ปริญญาโท

ของ

เกรียงศักดิ์ สังข์ชัย

- 5 ๕๕. 2537

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

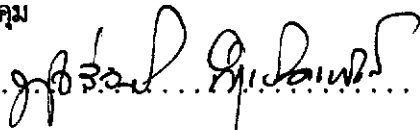
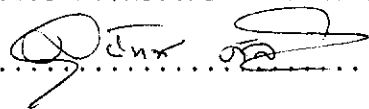
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ

กรกฎาคม 2536

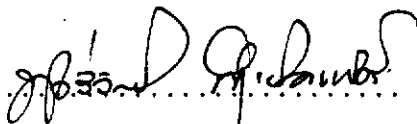
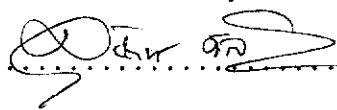
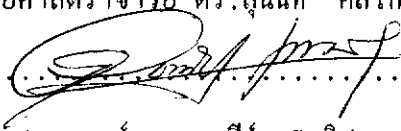
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการศึกษาพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..... ประธาน
(อาจารย์ ดร. พิชัย วิลัย กำนันดีเพ็ชร)
..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุนันท์ สลโรกสุ่ม)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(อาจารย์ ดร. พิชัย วิลัย กำนันดีเพ็ชร)
..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุนันท์ สลโรกสุ่ม)
..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ ดร. อุทัย โพธิ์สุข)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร. สมพร บัวทอง)

วันที่ 23 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2536

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี ด้วยความกรุณาและความเอื้อเฟื้อจาก
หลายท่าน หลายฝ่าย ต่างกรรมต่างวาระกัน จึงขอจารึกนามไว้ให้ปรากฏ ณ ที่นี้ ด้วย
ความสำนึกในพระคุณอย่างสูง

อาจารย์ ดร.พัชรวิทย์ กาเนเคพันธ์ ประธานคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนันท์ สลโกสุม กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์และ
อาจารย์ ดร.อุษณีย์ โพธิ์สุข กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ตลอดจนคณาจารย์ภาควิชา
การศึกษาพิเศษ ได้กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำในการแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ
ทางทีมงานวิจัยสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ ศาสตราจารย์ประจำภาควิชา
การแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และ
คุณสมบูรณ์ ประสพเนตร ผู้อำนวยการทัตสสถานวัยหนุ่มบางเขน ได้กรุณารับเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ (แบบสอบถาม) สำหรับการวิจัยครั้งนี้

ท่านอธิบดีกรมราชทัณฑ์ พันโทกมล ประจวบเหมาะ และท่านผู้อำนวยการ
ทัตสสถานวัยหนุ่มบางเขน คุณสมบูรณ์ ประสพเนตร ได้กรุณาอนุญาตและอำนวยความสะดวก
ให้ผู้วิจัยเข้าไปดำเนินการทดสอบเขาวนป้อนยาและสัมภาษณ์ผู้ต้องขังในทัตสสถานวัยหนุ่ม
บางเขนได้โดยสะดวก

คุณเฉลิมชัย เนตรมัย ได้กรุณาติดต่อประสานงานกับทัตสสถานวัยหนุ่มบางเขน
และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ยิ่งกว่านั้นยังได้กรุณาเร่งรัดการทำงานด้วยความ
เมตตา ทางทีมงานวิจัยสำเร็จทันการ

ประกาศคุณูปการ (ต่อ)

คุณชนิสา เวชวิรุห์ และคุณศุภรพรรณ ศรีหิรัญรัมย์ นักจิตวิทยา โรงพยาบาล
ราชานุกุล และคุณอุษา ชูชาติ นักจิตวิทยา โรงพยาบาลศรีธัญญา ได้กรุณาช่วยดำเนินการ
ทดสอบเขาวนั้ปัญญาของผู้ต้องขัง รวมถึงคุณวรรณิ สีดาคำ ได้กรุณาติดต่อประสานงานกับ
นักจิตวิทยา ทาาทำงานวิจัยสำเร็จลุล่วงด้วยดี

คุณสมรวย อภิชาติบุตรพงศ์ และว่าที่ร้อยตรีสุรชัย ศักดิ์เอี่ยม ที่ได้กรุณา
ให้ความช่วยเหลือในการตรวจสอบข้อมูล ลงรหัส บันทึก และประมวลผล จนสำเร็จลุล่วง
ด้วยดี

ผู้ต้องขังประเภทเค็ดขาดคคืความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินความผิดลักทรัพย์
และฐานความผิดปล้นทรัพย์ในทัณฑสถานวัยหนุ่มบางเขน ที่ได้กรุณาให้การทดสอบ
เขาวนั้ปัญญาและตอบแบบสอบถามในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

คุณพ่อ คุณแม่ ที่ให้การสนับสนุนด้านทุนทรัพย์และ เป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยด้วย
ความปรารถนาดีตลอดมา

ผู้วิจัยขอกรา้ถึงพระคุณของบรรดาท่านที่ได้กล่าวนามมาด้วยความขอบพระคุณ
อย่างสูง

เกรียงศักดิ์ สังข์ชัย

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	6
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	6
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย.....	13
ความหมายของเชาว์ปัญญา.....	13
การวัดเชาว์ปัญญา.....	14
การวัดเชาว์ปัญญาในประเทศไทย.....	14
การวัดเชาว์ปัญญาในต่างประเทศ.....	17
แบบทดสอบเชาว์ปัญญา เวคสเลอร์สำหรับผู้ใหญ่ (WAIS).....	20
ลักษณะของแบบทดสอบและความสามารถในการวัด.....	22
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเชาว์ปัญญาและการส่งเสริมเชาว์ปัญญา.....	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า.....	29
งานวิจัยต่างประเทศ.....	29
งานวิจัยในประเทศไทย.....	32

3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	37
	แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง.....	37
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	38
	เกณฑ์การตรวจหาคะแนน.....	42
	วิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	44
	การหาคุณภาพของแบบสอบถาม.....	44
	วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	46
	วิธีจัดการกับข้อมูล.....	48
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า.....	55
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
	ตอนที่ 1 ข้อมูลคุณสมบัติเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับระดับ	
	การศึกษาของผู้ต้องขัง บิดา มารดา และลำดับของการ	
	เป็นบุตร.....	56
	ตอนที่ 2 ศึกษาระดับความปัญญาของผู้ต้องขังประเภทได้ศึกษาคดี	
	ความคิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินความผิดลักทรัพย์และ	
	ฐานความผิดปล้นทรัพย์ในทัศนสถานวิทยุหมู่บ้านเจน.....	60

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบระดับเขาวนปัญญาของผู้ต้องขังประเภท	
ศึกษาทัศนคติความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินความผิดลักทรัพย์	
และฐานความผิดปล้นทรัพย์ในทัณฑสถานวัยหนุ่มบางเจนตามตัวแปร	
ระดับการศึกษา ลำดับของการเป็นบุตร การอบรมเลี้ยงดู	
ทัศนคติต่อโรงเรียน.....	78
5 บทย่อ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	128
บทย่อ.....	128
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	128
กลุ่มตัวอย่าง.....	128
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	129
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	129
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	130
อภิปรายผล.....	131
ข้อเสนอแนะ.....	134
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป.....	135
บรรณานุกรม.....	137
ภาคผนวก.....	143
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	194

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามระดับการศึกษาของผู้ต้องขัง.....	56
2	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามระดับการศึกษาของบิดา.....	57
3	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามระดับการศึกษาของมารดา.....	58
4	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามลำดับของการเป็นบุตรของผู้ต้องขัง.....	59
5	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับเชาวนปัญญาของผู้ต้องขัง ประเภทเพศชาติคือความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ จำนวนตามฐานความผิด	60
6	แสดงค่า I.Q. ของผู้ต้องขังประเภทเพศชาติคือความผิดประทุษร้าย ต่อทรัพย์ฐานความผิดลักทรัพย์ จำนวนตามระดับเชาวนปัญญา.....	67
7	แสดงค่า I.Q. ของผู้ต้องขังประเภทเพศชาติคือความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ ฐานความผิดปล้นทรัพย์ จำนวนตามระดับเชาวนปัญญา.....	68
8	เปรียบเทียบผลการศึกษา I.Q. ของผู้ต้องขังประเภทเพศชาติคือความผิด ประทุษร้ายต่อทรัพย์ฐานความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์ จำนวนตามระดับเชาวนปัญญา.....	69
9	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับเชาวนปัญญาของผู้ต้องขัง ประเภทเพศชาติคือความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ฐานความผิดลักทรัพย์ จำนวนตามตัวแปรระดับการศึกษา ลำดับของการเป็นบุตร การอบรมเลี้ยงดู และทัศนคติต่อโรงเรียน.....	70

10	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับเชาวนนปัญญาของผู้ต้องขัง ประเภทเพศชาติความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินความผิดลักทรัพย์ จำคุกตามตัวแปรระดับการศึกษา ลำดับของการเป็นบุตร การอบรม เลี้ยงดูและทัศนคติต่อโรงเรียน.....	73
11	ค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และคะแนนต่ำสุด-สูงสุดของ กลุ่มตัวอย่างทั้งสองที่ได้จากแบบทดสอบ WAIS จำคุกตามฐานความผิด	76
12	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเชาวนนปัญญาของผู้ต้องขัง ประเภทเพศชาติความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินความผิดลักทรัพย์ ระหว่างผู้ต้องขังที่มีระดับการศึกษาต่างกัน.....	79
13	เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับเชาวนนปัญญาของผู้ต้องขัง ประเภทเพศชาติความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินความผิดลักทรัพย์ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน.....	80
14	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเชาวนนปัญญาของผู้ต้องขัง ประเภทเพศชาติความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินความผิดลักทรัพย์ ระหว่างผู้ต้องขังที่มีระดับการศึกษาต่างกัน.....	84
15	เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับเชาวนนปัญญาของผู้ต้องขัง ประเภทเพศชาติความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินความผิดลักทรัพย์ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน.....	85
16	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนเชาวนนปัญญาแต่ละด้าน ระหว่าง ผู้ต้องขังที่มีระดับการศึกษาต่างกัน.....	89

17	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเชาวน์ปัญญาของผู้ต้องขัง ประเภทเพศชาติคือความคิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์ ระหว่างผู้ต้องขังที่มีลำดับของการเป็นบุตรต่างกัน.....	92
18	เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับเชาวน์ปัญญาของผู้ต้องขัง ประเภทเพศชาติคือความคิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์ ที่มีลำดับของการเป็นบุตรต่างกัน.....	93
19	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเชาวน์ปัญญาของผู้ต้องขัง ประเภทเพศชาติคือความคิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดปล้นทรัพย์ ระหว่างผู้ต้องขังที่มีลำดับของการเป็นบุตรต่างกัน.....	97
20	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนเชาวน์ปัญญาแต่ละด้าน ระหว่าง ผู้ต้องขังที่มีลำดับของการเป็นบุตรต่างกัน.....	111
21	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเชาวน์ปัญญาของผู้ต้องขัง ประเภทเพศชาติคือความคิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์ ระหว่างผู้ต้องขังที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน.....	103
22	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเชาวน์ปัญญาของผู้ต้องขัง ประเภทเพศชาติคือความคิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดปล้นทรัพย์ ระหว่างผู้ต้องขังที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน.....	107
23	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนเชาวน์ปัญญาแต่ละด้าน ระหว่าง ผู้ต้องขังที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน.....	111

24	ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนเชาว์ปัญญาแต่ละด้าน ระหว่างผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดต่างกัน.....	113
25	เปรียบเทียบระดับเชาว์ปัญญาของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดี ความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์และปล้นทรัพย์.....	116
26	เปรียบเทียบระดับเชาว์ปัญญาของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิด ประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์ ที่มีทัศนคติต่อโรงเรียนต่างกัน	117
27	เปรียบเทียบระดับเชาว์ปัญญาของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิด ประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดปล้นทรัพย์ ที่มีทัศนคติต่อโรงเรียนต่างกัน	121
28	ผลการทดสอบความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยคะแนนเชาว์ปัญญาแต่ละด้าน ระหว่างผู้ต้องขังที่มีทัศนคติต่อโรงเรียนต่างกัน.....	125
29	ค่าสถิติที (t) ที่ได้จากเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนแบบทดสอบ ย่อยแบบทดสอบ WAIS ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม.....	127

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบย่อยในแบบทดสอบ WAIS ของผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์.....	62
2	แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนเขาวนปัญญาแต่ละด้านที่ได้จากแบบทดสอบ WAIS ของผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์..	63
3	แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบย่อยด้านภาษาที่ได้จากแบบทดสอบ WAIS ของผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์..	64
4	แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบย่อยด้านปฏิบัติที่ได้จากแบบทดสอบ WAIS ของผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์..	65
5	แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนเขาวนปัญญาที่ได้จากแบบทดสอบ WAIS ของ ผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์.....	66
6	แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบย่อยด้านภาษาที่ได้จากแบบทดสอบ WAIS ของผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดลักทรัพย์แต่ละระดับการศึกษา.....	81
7	แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบย่อยด้านปฏิบัติที่ได้จากแบบทดสอบ WAIS ของผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดลักทรัพย์แต่ละระดับการศึกษา.....	82
8	แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยของเขาวนปัญญาที่ได้จากแบบทดสอบ WAIS ของผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดลักทรัพย์แต่ละระดับการศึกษา.....	83
9	แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบย่อยด้านภาษาที่ได้จากแบบทดสอบ WAIS ของผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดปล้นทรัพย์แต่ละระดับการศึกษา.....	86
10	แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบย่อยด้านปฏิบัติที่ได้จากแบบทดสอบ WAIS ของผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดปล้นทรัพย์แต่ละระดับการศึกษา.....	87

11	แสดงค่าเฉลี่ยของเขาวนปัญญาที่ได้จากแบบทดสอบ WAIS ของ ผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดล้นทรีพีแต่ละระดับการศึกษา.....	88
12	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนแบบทดสอบย่อยด้านภาษาที่ได้จากแบบทดสอบ WAIS ของผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดล้นทรีพีแต่ละระดับของการเป็นบุตร.....	94
13	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนแบบทดสอบย่อยด้านปฏิบัติที่ได้จากแบบทดสอบ WAIS ของผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดล้นทรีพีแต่ละระดับของการเป็นบุตร.....	95
14	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนเขาวนปัญญาที่ได้จากแบบทดสอบ WAIS ของผู้ต้องขัง ที่มีฐานความผิดล้นทรีพีแต่ละระดับของการเป็นบุตร.....	96
15	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนแบบทดสอบย่อยด้านภาษาที่ได้จากแบบทดสอบ WAIS ของผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดล้นทรีพีแต่ละระดับของการเป็นบุตร....	98
16	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนแบบทดสอบย่อยด้านปฏิบัติที่ได้จากแบบทดสอบ WAIS ของผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดล้นทรีพีแต่ละระดับของการเป็นบุตร....	99
17	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนเขาวนปัญญาที่ได้จากแบบทดสอบ WAIS ของผู้ต้องขัง ที่มีฐานความผิดล้นทรีพีแต่ละระดับของการเป็นบุตร.....	100
18	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนแบบทดสอบย่อยด้านภาษาที่ได้จากแบบทดสอบ WAIS ของผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดล้นทรีพีแต่ละแบบแผนการอบรมเลี้ยงดู...	104
19	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนแบบทดสอบย่อยด้านปฏิบัติที่ได้จากแบบทดสอบ WAIS ของผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดล้นทรีพีแต่ละแบบแผนการอบรมเลี้ยงดู...	105
20	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนเขาวนปัญญาที่ได้จากแบบทดสอบ WAIS ของผู้ต้องขัง ที่มีฐานความผิดล้นทรีพีแต่ละแบบแผนการอบรมเลี้ยงดู.....	106

21	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนแบบทดสอบย่อยด้านภาษาที่ได้จากแบบทดสอบ WAIS ของผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดกลับซ้ำแต่ละแบบแผนการอบรมเลี้ยงดู..	108
22	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนแบบทดสอบย่อยด้านปฏิบัติที่ได้จากแบบทดสอบ WAIS ของผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดกลับซ้ำแต่ละแบบแผนการอบรมเลี้ยงดู..	109
23	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนเขาวงมัจฉาที่ได้จากแบบทดสอบ WAIS ของผู้ต้องขัง ที่มีฐานความผิดกลับซ้ำแต่ละแบบแผนการอบรมเลี้ยงดู.....	110
24	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนแบบทดสอบย่อยด้านภาษาที่ได้จากแบบทดสอบ WAIS ของผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดกลับซ้ำที่มีทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียนและทัศนคติ ที่ไม่ดีต่อโรงเรียน.....	118
25	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนแบบทดสอบย่อยด้านปฏิบัติที่ได้จากแบบทดสอบ WAIS ของผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดกลับซ้ำที่มีทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียนและทัศนคติ ที่ไม่ดีต่อโรงเรียน.....	119
26	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนเขาวงมัจฉาที่ได้จากแบบทดสอบ WAIS ของผู้ต้องขัง ที่มีฐานความผิดกลับซ้ำที่มีทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียนและทัศนคติที่ไม่ดีต่อ โรงเรียน.....	120
27	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนแบบทดสอบย่อยด้านภาษาที่ได้จากแบบทดสอบ WAIS ของผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดกลับซ้ำที่มีทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียนและทัศนคติ ที่ไม่ดีต่อโรงเรียน.....	122

- 28 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนแบบทดสอบย่อยด้านปฏิบัติที่ได้จากแบบทดสอบ WAIS
ของผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดล้นทนายที่มีทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียนและทัศนคติ
ที่ไม่ดีต่อโรงเรียน..... 123
- 29 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนเชาวนปัญญาที่ได้จากแบบทดสอบ WAIS ของผู้ต้องขัง
ที่มีฐานความผิดล้นทนายที่มีทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียนและทัศนคติที่ไม่ดีต่อ
โรงเรียน..... 124

บทที่ 1

บทนำ

บทนำ

เชาว์ปัญญาเป็นความสามารถในการเรียนรู้ โดยทั่วไปเชื่อกันว่าผู้ที่มีเชาว์ปัญญาสูงย่อมจะมีโอกาสประสบความสำเร็จในด้านการศึกษาและการงานค่อนข้างมาก เกษร ทมทิตขงศ์ (ม.ป.ป. : 34) กล่าวว่า การที่บุคคลจะประสบความสำเร็จได้นั้น นอกจากจะต้องมีเชาว์ปัญญาสูงแล้ว จะต้องมียोगค์ประกอบต่างๆ ด้วย เช่น มีความมุ่งมั่นพยายาม มีสภาพแวดล้อมที่ให้การศึกษอย่างเหมาะสม มีสภาพทางจิตใจและพื้นฐานทางบุคลิกภาพที่มั่นคง แคทเทลล์ (Cattell. 1950 : 478) กล่าวว่า เชาว์ปัญญาเป็นพฤติกรรมทางสมองของมนุษย์ประกอบด้วยโครงสร้างทางเชาว์ปัญญา 2 ลักษณะ คือ เชาว์ปัญญาที่เป็นอิสระจากการเรียนรู้และประสบการณ์ (Fluid Intelligence) ซึ่งความสามารถทางสมองในลักษณะนี้เป็นผลมาจากพันธุกรรมและมักจะแทรกอยู่ในทุกอิริยาบถของกิจกรรมทางสมองที่เป็นการคิดและการแก้ปัญหาหรืออื่นๆ เช่น ความสามารถในการใช้เหตุผลเชิงอุปมาและอุปนัย ความสามารถในการเข้าใจหรือมองเห็นความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนของภาพและสิ่งของ เป็นต้น และนอกจากนี้ยังมีเชาว์ปัญญาที่หล่อหลอมด้วยการเรียนรู้และประสบการณ์ (Crystallized Intelligence) เป็นความสามารถทางสมองที่เกิดจากการเรียนรู้มาจากสิ่งต่างๆ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิต เช่น ความสามารถที่จะเข้าใจภาษา ความสามารถในการนี้จะต้องได้รับการฝึกฝนจึงจะเกิดขึ้นได้

จากการศึกษาทฤษฎีทางด้านเชาว์ปัญญาและด้านจิตวิทยา พบว่า เชาว์ปัญญาของบุคคลสามารถฝึกฝนได้ ซึ่งในทางการปฏิบัตินั้นสามารถแบ่งลักษณะของการฝึกฝน

เชาว่าปัญญาได้เป็น 2 ลักษณะคือ การฝึกฝนอย่างเป็นรูปแบบ และการฝึกฝนโดย
สิ่งแวดล้อม โดยทั่วไปแล้วบุคคลจะได้รับการฝึกฝนเชาว่าปัญญาในลักษณะของการฝึกฝน
อย่างเป็นรูปแบบ เช่น ฝึกฝนในระบบโรงเรียน เป็นต้น หากบุคคลส่วนใหญ่ได้รับการฝึกฝน
เชาว่าปัญญาโดยสิ่งแวดล้อม อาจเป็นการฝึกฝนที่ผิด และส่งผลต่อเนื่องถึงการมีพฤติกรรม
เบี่ยงเบนไปในทางลบหรือใช้ความสามารถของตนเองไปในลักษณะที่ต่อต้านกับสังคม

ดังนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาควรต้องเข้าใจถึงศักยภาพที่มีอยู่ในตัวเด็กเพื่อจะ
ได้ช่วยทำการส่งเสริมอย่างเต็มที่และถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านเชาว่าปัญญานับว่า
เป็นปัจจัยสำคัญที่จะต้องคำนึงถึงเพราะมีผลต่อการเรียนรู้ ความสำเร็จทางการศึกษา และ
ความสามารถในการปรับตัวอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคม (ประวิณ สันเศรษฐกุล และคนอื่น ๆ.
2529 : 1) แต่ปรากฏว่าเด็กที่มีเชาว่าปัญญาสูงส่วนมากประสบปัญหาในการใช้ความสามารถ
ไม่เต็มศักยภาพและมีเด็กจำนวนมากที่ใช้ความสามารถทางที่ไม่ถูกต้อง บุคคลที่อยู่
ที่สถานหรือเรือนจำจำนวนไม่น้อยเป็นผู้ที่มีเชาว่าปัญญาสูง หากได้รับการฝึกฝนก็จะทำให้
เขาเหล่านั้นใช้ความสามารถของตนเองไปในทางสร้างสรรค์ จะช่วยให้เป็นผู้ที่มีอนาคตและ
สามารถช่วยเหลือสังคมได้

จากการศึกษาสถิติเกี่ยวกับการกระทำผิดกฎหมายของผู้ต้องขังคดีประเภทต่าง ๆ
จากข้อมูลของกรมราชทัณฑ์ กรมตำรวจ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ผู้ต้องขังประเภท
คดีขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ มีจำนวนสถิติเกี่ยวกับการกระทำผิดกฎหมายสูงกว่า
คดีประเภทอื่น ๆ และมีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เกี่ยวกับเรื่องนี้ อาร์เมด (อาร์มู สุวรรณบุบผา.
2518 : 107-107 ; อ้างอิงมาจาก Armed. 1910) ได้ทำการทดสอบเด็กกระทำผิดและ
นักโทษในสหรัฐอเมริกา พบว่า มีผู้ที่บกพร่องทางจิตอยู่ถึงร้อยละ 90 จากจำนวนประชากร
ที่ทำการสำรวจ และซัทเธอร์แลนด์ (Sutherland. 1914) พบว่า จำนวนนักโทษที่ทำการ
สำรวจร้อยละ 50 โดยเฉลี่ยเป็นพวกที่มีจิตทรูม สรุปได้ว่าผู้ประกอบอาชญากรรมจะเป็นผู้
ที่มีเชาว่าปัญญาอยู่ในระดับต่ำ แต่ต่อมาความเชื่อที่ว่า อาชญากรรมและการกระทำผิดของ

เด็กเกิดจากการมีเชาว์ปัญญาต่ำ ได้ถูกคัดค้านเมื่อ เอดเลอร์และเวทริงตัน (อรัญ
สุวรรณบุพผา. 2518 : 108 ; อ้างอิงมาจาก Adler and Worthington.
1925) พบว่า คะแนนโดยเฉลี่ยที่ได้จากการทดสอบเชาว์ปัญญาของนักเรียนจา
ฮิลลีนอยส์สูงกว่าเจ้าหน้าที่เรือนจำแห่งนั้น และกลุ่มทหารเกณฑ์ จากผลการศึกษาสรุปได้ว่า
เชาว์ปัญญาของอาชญากรไม่ต่ำเสมอไปอาชญากรบางประเภทเป็นผู้ที่มีเชาว์ปัญญาสูง
แต่ได้ใช้ความฉลาดไปในทางต่อต้านสังคม ผลการวิจัยดังกล่าวไปสอดคล้องกับงานวิจัยที่เป็น
ที่ยอมรับทั่วโลก พบว่า ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นกับเด็กฉลาดจะคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ
1) อัตราการเลิกเรียนกลางคัน พบว่า เด็กที่เรียนเก่งระดับสูงสุด 5 % ของชั้นเรียนมี 19 %
ที่ทิ้งการเรียนกลางคัน และมีงานวิจัยบางเรื่อง พบว่าเด็กที่ทิ้งการเรียนกลางคันถึง 53 %
เป็นเด็กฉลาดกว่าเด็กทั่วไป 2) คนอัจฉริยะติดสิ่งเสพติดมี 63 % 3) นักโทษ
คดีอุกฉกรรจ์ 19 % คือผู้ที่มีไอคิวเกิน 145 จากการทดสอบโดยแบบทดสอบเชาว์ปัญญา
มาตรฐาน 4) กลุ่มที่ฆ่าตัวตายมากที่สุด คือผู้ที่มีความฉลาดกว่าคนธรรมดาและมักจะเป็นเพศ
ชาย 5) จากการศึกษาอัจฉริยะบุคคล 250 คน พบว่า 78 % ของคนเหล่านี้มีความบกพร่อง
ทางการเรียนรู้ตั้งแต่ระดับปานกลางจนถึงระดับรุนแรง (อุษณีย์ โพธิ์สุข. 2535 : 38 ;
อ้างอิงมาจาก "Equity in Excellence" T.A.R.G.A.T.E. n.d.)

จากงานวิจัยดังกล่าว จะเห็นว่าบุคคลที่มีความเป็นอัจฉริยะนั้น มีพฤติกรรม
เบี่ยงเบนในทางลบ หรือมีชีวิตอยู่อย่างขาดความสุข ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากระบบการศึกษา
และการให้ความสำคัญกับผลการสอบของโรงเรียนมากเกินไป นอกจากนี้อาจมีผลเนื่องมา
จากปัจจัยต่างๆ อีก เช่น ปัจจัยทางด้านครอบครัว บุคลิกภาพ และสังคม รวมถึงการศึกษา
อบรมและสภาพแวดล้อมทางสังคม (ประเทิน มหาจันทร์. 2521 : 35) แอลเบรชท์
(Albrecht. 1974 : 7414) ได้ศึกษาพฤติกรรมเกาะของบุคคลที่กระทำผิดกฎหมาย
เป็นครั้งแรกทั้งที่เป็นพฤติกรรมที่รุนแรงและไม่รุนแรง พบว่า เพศ เชื้อชาติ ความหนาแน่น
ของประชากร สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว ตลอดจนแบบแผนของการ

กระทำคามผิดจะส่งผลถึงพฤติกรรม เกเรของบุคคลที่กระทำผิดกฎหมายเป็นครั้งแรก
 อย่างไรก็ตามตัวแปรต่างๆ ดังกล่าวไม่อาจใช้ในการพยากรณ์พฤติกรรมเกเรของบุคคล
 ที่กระทำผิดกฎหมายเป็นครั้งแรกได้ ประเสริฐ เมฆมณี (2508 : 3-13) กล่าวว่า มูลเหตุ
 ที่ก่อให้เกิดบุคคลกระทำผิดเนื่องมาจากปัจจัยสำคัญ 2 ประการคือ ตัวผู้กระทำผิด และสิ่งแวดล้อม
 ซึ่งสอดคล้องกับ สุชา จันทน์เอม (2527 : 17-28) กล่าวว่า มูลเหตุที่ก่อให้เกิดบุคคล
 กระทำผิดเนื่องจากปัจจัยสำคัญ 4 ประการ คือ สาเหตุจากตัวผู้กระทำผิด ครอบครัว
 เศรษฐกิจ และปัญหาสังคมและสิ่งแวดล้อม

การกระทำผิดกฎหมายของบุคคลมีปัจจัยหลายด้าน ในการแก้ปัญหาจึงต้องกระทำ
 โดยการศึกษาปัจจัยต่างๆ 1.ให้เข้าใจและแก้ให้ตรงจุด ปัจจัยที่สำคัญ ได้แก่ ปัจจัยด้าน
 การศึกษา ครอบครัว บุคลิกภาพ และสังคม ปัจจัยดังกล่าวมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการกระทำ
 ผิดกฎหมายด้านสังคม วาสเซอร์แมน (Wasserman. 1976 : 6990) ได้ศึกษาถึงอิทธิพล
 ของปัจจัยด้านครอบครัว บุคลิกภาพและสังคมที่ส่งผลถึงการกระทำผิดกฎหมาย พบว่า ปัจจัย
 ทางด้านสังคมเป็นตัวพยากรณ์การกระทำคามผิดกฎหมายของบุคคลได้แม่นยำ การควบคุม
 อย่างเป็นกัลลัษิตของครอบครัวจะช่วยลดพฤติกรรมกระทำคามผิดกฎหมายได้เป็นอย่างดี
 และการควบคุมทางสังคมจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเยาวชนเป็นอันมาก

จากการศึกษาดังกล่าว ทำให้มองเห็นถึงข้อจำกัดในการจัดการศึกษา การละเลย
 ความสามารถอันหลากหลายของเด็กจนเป็นการทำลายทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าต่อสังคม
 อย่างน่าเสียดาย ทั้งนี้เพราะแทนที่เด็กฉลาดดังกล่าวจะใช้ความสามารถของตนเองไปบน
 การช่วยเหลือสังคม แต่กลับกลายเป็นผู้สร้างปัญหาให้กับสังคม (อุษณีย์ โพธิ์สุข. 2535 :
 37) เกี่ยวกับเรื่องนี้หากเราได้ช่วยเหลือให้เด็กฉลาดมีโอกาสได้รับการส่งเสริมอย่างเต็มที่
 และอย่างถูกต้อง จะเป็นการป้องกันการใช้เขาวนปัญญาไปในทางที่ผิด ซึ่งจะเป็นการช่วย
 พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพพร้อมที่จะสร้างสรรค์ประโยชน์ทั้งต่อตนเอง ต่อสังคมโดย
 ส่วนรวมและนําประเทศไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองได้

ในประเทศไทยยังไม่มีบุคคลหรือหน่วยงานใดได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ การศึกษา
 ชาวเนปาลของผู้ต้องขังไว้อย่างเป็นระบบ เพียงแต่อ้างอิงจากผลงานวิจัยของต่างประเทศ
 ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาชาวเนปาลของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคือ
 ความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินทัณฑสถานวัยหนุ่มบางเขน เพื่อทราบระดับชาวเนปาลและ
 ภูมิหลังของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคือความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์
 และฐานความผิดฉกทรัพย์ และเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานให้ผู้บริหารการศึกษาและผู้รับผิดชอบ
 ในองค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษานำไปเป็นแนวทางในการกำหนด
 รูปแบบการจัดและส่งเสริมการศึกษา ตลอดจนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ใน
 โรงเรียนทั่วไปและฟื้นฟู บำบัดผู้ต้องขัง และเป็นแนวทางในการกำหนดการจัดการเรียน
 การสอนเกี่ยวกับวิชาชีพ ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมให้เด็กได้รับการพัฒนาศักยภาพของตนเอง
 ให้ถึงขีดสูงสุดต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับชาวเนปาลของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคือความผิดประทุษ
 ร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดฉกทรัพย์ในทัณฑสถานวัยหนุ่ม
 บางเขน
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับชาวเนปาลของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคือความผิด
 ประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดฉกทรัพย์ในทัณฑสถานวัยหนุ่ม
 บางเขนตามตัวแปรระดับการศึกษา ระดับของการเป็นบุตร การอบรมเลี้ยงดู
 ที่สนใจต่อโรงเรียน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาระดับเชาวน์ปัญญา และภูมิหลังของผู้ต้องขังประเภท เด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์ ในทัณฑสถานวัยหนุ่มบาง เชน ซึ่งคาดว่าจะก่อให้เกิดผลดังนี้

1. ทำให้ทราบถึงระดับเชาวน์ปัญญาของผู้ต้องขังประเภท เด็ดขาดคดีประทุษร้าย ต่อทรัพย์สินความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์ในทัณฑสถานวัยหนุ่มบาง เชน โดยส่วนรวม เพื่อเป็นข้อมูลในการกำหนดแนวทางในการจัดรูปแบบและส่งเสริมการศึกษา

2. ทำให้ทราบปัจจัยภูมิหลังของผู้ต้องขังประเภท เด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้าย ต่อทรัพย์สินความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์ในทัณฑสถานวัยหนุ่มบาง เชนตาม ตัวแปรที่ผู้วิจัยศึกษาว่ามีแตกต่างกันหรือไม่เพียงใด เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดเทคนิค หรือวิธีการสอน และหรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

3. ผลที่ได้จากการศึกษาจะเป็นประโยชน์แก่ผู้บริหารการศึกษาและผู้รับผิดชอบ ในองค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา สามารถตระหนักในปัญหาและ องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการจัดการศึกษาในวัยต้น และกำหนดแนวทางในการให้ คำนะแนะช่วยเหลือการจัดการศึกษาหรือการจัดอาชีพที่เหมาะสมกับความสามารถของเด็ก ต่อไป

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ข้อมูลที่ได้จากการทดสอบเชาวน์ปัญญาเวคสเลอร์สำหรับผู้ใหญ่ (WAIS) ของ กลุ่มตัวอย่าง ถือว่าเป็นข้อมูลที่ได้จากการตอบด้วยความจริงใจร่วมมือ และตรงตามความ เป็นจริง

2. เนื่องจากแบบทดสอบเชาว์ปัญญาเวคส์เลอร์สำหรับผู้ใหญ่ (WAIS) เป็นแบบทดสอบของต่างประเทศ และยังไม่มี การหาเกณฑ์มาตรฐานสำหรับคนไทย จึงจำเป็นต้องใช้เทียบเกณฑ์มาตรฐานของต่างประเทศ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร เป็นผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินในทัณฑสถานวัยหนุ่มบางเขน ซึ่งได้รับความพิพากษาของศาลสั่งให้จำคุก กักขัง หรือกักกัน ระหว่างเดือนมีนาคม - เมษายน พ.ศ. 2536 มีอายุกว่า 18-20 ปี ประกอบด้วยฐานความผิดลักทรัพย์ จำนวน 43 คน และฐานความผิดปล้นทรัพย์ จำนวน 15 คน รวมจำนวนประชากรทั้งหมด 58 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินในทัณฑสถานวัยหนุ่มบางเขน มีอายุกว่า 18-20 ปี ซึ่งเลือกมาโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 58 คน ประกอบด้วยฐานความผิดลักทรัพย์ จำนวน 43 คน และฐานความผิดปล้นทรัพย์ จำนวน 15 คน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independence Variables) ได้แก่

3.1.1 ระดับการศึกษา แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ

3.1.1.1 ประถมศึกษา

3.1.1.2 มัธยมศึกษา

3.1.1.3 อุดมศึกษา

3.1.2 ลำดับของการเป็นบุตร

3.1.2.1 บุตรคนแรก

3.1.2.2 บุตรคนกลาง

3.1.2.3 บุตรคนเล็ก

3.1.3 การอบรมเลี้ยงดู

3.1.3.1 การอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล

3.1.3.2 การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน

3.1.3.3 การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย

3.1.4 ทักษะการติดต่อโรงเรียน

3.1.4.1 ทักษะการติดต่อโรงเรียน

3.1.4.2 ทักษะการติดต่อโรงเรียน

3.2 ตัวแปรตาม (Dependence Variables) ได้แก่ ระดับเชาวน์ปัญญาของผู้ต้องขัง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ระดับเชาวน์ปัญญา หมายถึง สมรรถภาพทางสมองของมนุษย์ที่แสดงออกในด้าน ความคิด ความจำ การแก้ปัญหา การตัดสินใจ และการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นความสามารถที่วัดได้โดยแบบทดสอบเชาวน์ปัญญา เวกสเลอร์สำหรับผู้ใหญ่ (Wechsler Adult Intelligence Scale) แบ่งผู้ต้องขังได้ตามระดับเชาวน์ปัญญา ดังนี้

การจำแนกระดับเชาว์ปัญญา
จากแบบทดสอบของเวคสเลอร์ (Wechsler)

I.Q.	ระดับเชาว์ปัญญา
130 ขึ้นไป	ฉลาดมาก (Very Superior)
120 - 129	ฉลาด (Superior)
110 - 119	ค่อนข้างฉลาด (Bright Normal)
90 - 109	ปกติหรือปานกลาง (Normal or Average)
80 - 89	ค่อนข้างโง่ (Dull Normal)
70 - 79	คาบเส้น (Borderline)
ต่ำกว่า 69	ปัญญาอ่อน (Mental Defective or Mental Retarded)

2. ผู้ต้องขังประเภทได้ขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์ และฐานความผิดปล้นทรัพย์ในทัณฑสถานวัยหนุ่มบางเขน หมายถึง บุคคลที่กระทำผิดเป็นครั้งแรก มีอายุกว่า 18-20 ปี ซึ่งได้รับความพิพากษาของศาลสั่งให้จำคุก กักขัง หรือกักกัน โดยมีกำหนดโทษจำคุกไม่เกิน 20 ปี

3. ทัณฑสถานวัยหนุ่มบางเขน หมายถึง สถานที่ที่จำคุก กักขัง หรือกักกัน ผู้กระทำผิดครั้งแรกที่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 18-25 ปี ตามคำพิพากษาของศาลและคำสั่งลงโทษของผู้มีอำนาจตามกฎหมาย โดยมีกำหนดโทษจำคุกไม่เกิน 20 ปี นอกจากนี้ ยังเป็นสถานที่ฝึกอบรมแก้ไขฟื้นฟู สภาพจิตใจของผู้ต้องขังให้สามารถมีความพร้อมที่จะกลับ

ประพัตติตนเป็นพลเมืองดี สามารถประกอบอาชีพสุจริต และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ด้วยดีภายหลัง
พ้นโทษโดยคำนึงถึงการให้การศึกษอบรม ตลอดจนให้การฝึกวิชาชีพ และสวัสดิการด้าน
ต่าง ๆ แก่ผู้ต้องขังตามความเหมาะสม

4. ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดของผู้ต้องขังและบิดามารดา
หรือผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับ แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

4.1 ประถมศึกษา

4.2 มัธยมศึกษา

4.3 อุดมศึกษา

5. ลำดับของการเป็นบุตร หมายถึง ลำดับการเกิดของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาด
คดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์ในทัณฑสถาน
วัยหนุ่มบางคนที่ เป็นกลุ่มตัวอย่าง แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

5.1 บุตรคนแรก หมายถึง ผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้าย
ต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์ในทัณฑสถานวัยหนุ่มบาง คน
ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีน้องแต่ไม่มีพี่ รวมทั้งผู้ต้องขังที่เป็นบุตรคนเดียวจนครบครัว

5.2 บุตรคนกลาง หมายถึง ผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้าย
ต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์ในทัณฑสถานวัยหนุ่มบาง คน
ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีทั้งพี่และน้อง

5.3 บุตรคนเล็ก หมายถึง ผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้าย
ต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์ในทัณฑสถานวัยหนุ่มบาง คน
ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีพี่แต่ไม่มีน้อง

6. การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง วิธีการที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง
ในการอบรมเลี้ยงดูมาเป็นเวลานานที่สุดตามการรับรู้ของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความ

ผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์ในทัณฑสถานวัยหนุ่ม
บางเขนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง วัดการอบรมเลี้ยงดูโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่ง
ลักษณะของการอบรมเลี้ยงดู ออกเป็น 3 รูปแบบ คือ

6.1 การอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล หมายถึง วิธีการปฏิบัติของบิดามารดา
หรือผู้ปกครองที่ผู้ต้องขังมีความรู้สึกว่าเป็นบิดามารดาหรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อผู้ต้องขังด้วยความ
ยุติธรรมทั้งในด้านความรัก ความอบอุ่น มีเหตุผลทั้งการปฏิบัติและการอธิบายเหตุการณ์หรือ
สถานการณ์ให้ผู้ต้องขังได้สามารถแสดงความคิด สามารถโต้ตอบโดยใช้เหตุผล มีความเชื่อ
มั่นในตนเอง บิดามารดาหรือผู้ปกครองยอมรับนับถือความสามารถและความคิดเห็นของ
ผู้ต้องขัง ตลอดจนให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ต้องขังตามโอกาสอันเหมาะสม

6.2 การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน หมายถึง วิธีการปฏิบัติของบิดา
มารดาหรือผู้ปกครองที่ผู้ต้องขังมีความรู้สึกว่าจะไม่ได้รับอิสระ เพราะบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
ก้าวท่ายานเรื่องส่วนตัวและต้องการให้ผู้ต้องขังอยู่ภายใต้ระเบียบวินัยเสมอ ทั้งในด้านการทำงาน
ความคิดเห็น การแต่งกาย การเรียน มารยาท โดยยึดถือเอาความพอใจและความต้อง
การของตนเองเป็นสำคัญ

6.3 การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย หมายถึง วิธีการปฏิบัติของบิดา
มารดาหรือผู้ปกครองที่ผู้ต้องขังมีความรู้สึกว่าจะได้รับอิสรภาพมากเกินไป ได้รับการทอดทิ้ง
ถูกตามใจมากเกินไป ไม่ได้รับความรัก ความเอาใจใส่ ไม่ได้รับความแนะนำช่วยเหลือจาก
บิดามารดาหรือผู้ปกครอง ผู้ต้องขังสามารถทำอะไรก็ได้ตามใจชอบ

7. ทักษะติดต่อโรงเรียน หมายถึง ความรู้สึกที่ผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาด
คือความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์ในทัณฑสถาน
วัยหนุ่มบางเขนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีต่อโรงเรียนและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ใช้การหาข้อมูล
โดยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เกี่ยวกับความรู้สึกของผู้ต้องขังที่สัมพันธ์กัน 3 เรื่อง คือ

- 7.1 ครู เพื่อน-นักเรียน โรงเรียน
- 7.2 การเรียนการสอน กิจกรรมต่าง ๆ บรรยาภาศในโรงเรียน
- 7.3 วินัย และระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวม และเรียงตามลำดับ คือ

1. ความหมายของเชาว์ปัญญา
2. การวัดเชาว์ปัญญา
 - 2.1 การวัดเชาว์ปัญญาในประเทศไทย
 - 2.2 การวัดเชาว์ปัญญาต่างประเทศ
3. แบบทดสอบเชาว์ปัญญาเวคส์เลอร์สำหรับผู้ใหญ่ (WAIS)
4. ลักษณะของแบบทดสอบและความสามารถในการวัด
5. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเชาว์ปัญญาและการส่งเสริมเชาว์ปัญญา
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า
 - 6.1 งานวิจัยต่างประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยในประเทศ

ดังมีรายละเอียดในการศึกษาต่อไปนี้

ความหมายของเชาว์ปัญญา

ความหมายของคำว่า เชาว์ปัญญา (Intelligence) มีนักจิตวิทยาและ นักการศึกษาหลายท่านได้ให้คำนิยามตามแนวความคิดต่าง ๆ กันดังนี้ คือ

กู๊ด (Good. 1945 : 309) กล่าวว่า เชาว์ปัญญาเป็นความสามารถ

ในการเรียนและการวิเคราะห์สิ่งที่จะเรียนโดยอาศัยประสบการณ์เดิมเพื่อเชื่อมโยงไปสู่สถานการณ์ใหม่ เกี่ยวกับเรื่องนี้ สตีเวนคาร์ค (มิลลันท์ หล้าสุวงษ์. 2528 : 47 ; อ้างอิงมาจาก Stoddard. n.d.) ได้ให้ความหมายของเชาวน์ปัญญาว่า เชาวน์ปัญญา เป็นความสามารถที่จะประกอบกิจกรรมอันมีลักษณะเด่นหลายประการคือ มีความยาก ซับซ้อน มีลักษณะเป็นนามธรรม มีเวลาจำกัดหรือประหยัด เป็นกิจกรรมที่นำไปสู่เป้าหมาย มีคุณค่าทางสังคมเป็นกิจกรรมที่มีความคิดริเริ่มหรือมีความแปลกใหม่ ตลอดทั้งสามารถทนทานในกิจกรรมนั้น ๆ ไปได้แม้ตกอยู่ภายใต้ภาวะที่ต้องอาศัยพลังสมาธิอันเข้มแข็งและต่อต้านอารมณ์ของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ การ์เรทท์ (Garrett. 1946 : 372) กล่าวว่า เชาวน์ปัญญา เป็นความสามารถต่าง ๆ ที่จำเป็นในการแก้ปัญหาซึ่งจะต้องใช้ความเข้าใจและสัญลักษณ์ และเวคสเลอร์ (Wechsler. 1958 : 7) กล่าวว่า เชาวน์ปัญญาเป็นผลรวมของความสามารถของบุคคลในการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างมีจุดหมายหมาย คืออย่างมีเหตุผลและสามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากความหมายของเชาวน์ปัญญาที่รวบรวมมาจากแนวความคิดต่าง ๆ ผู้วิจัยขอสรุปความหมายของเชาวน์ปัญญาโดยอาศัยแนวความคิดเดิมว่า เชาวน์ปัญญา (Intelligence) หมายถึง สมรรถภาพทางสมองของมนุษย์ที่แสดงออกในด้านความคิด ความจำ การแก้ปัญหา การตัดสินใจและการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

การวัดเชาวน์ปัญญา

การวัดเชาวน์ปัญญาในประเทศไทย

การวัดเชาวน์ปัญญาในประเทศไทยมีพัฒนาการติดต่อกันดังนี้คือ ประเทศไทยมีการสร้าง"ข้อสอบเชาวน์" ขึ้นประมาณปี พ.ศ. 2470-2475 โดย

พระยาเมธาธิบดี (สมทรง สุวรรณเลิศและคนอื่น ๆ. 2526 : 10) เรียกว่าข้อสอบ
เขาวนัแบบที่ 6 ข. มีลักษณะของแบบทดสอบเป็นแบบปรนัยมีจำนวนข้อสอบ 75 ข้อ ใช้เวลา
ทำ 30 นาที มีจำนวน 15 หน้า ซึ่งการสร้างข้อสอบเขาวนัของพระยาเมธาธิบดีนี้คาดว่า
สร้างขึ้นโดยยึดแนวความคิดมาจากแบบทดสอบของต่างประเทศ แต่ไม่มีหลักฐานที่หลงเหลือ
ไว้ได้ศึกษา ในปี พ.ศ. 2509 ขวาล แพร์ตกุล ได้รับความเอื้อเฟื้อจากอาจารย์ยุทธ
เดชการณ เป็นฉบับอัดสำเนา ในแบบทดสอบใช้รหัสข้อสอบว่า "แบบที่ 6 ข" แสดงว่า
ท่านคงสร้างไว้หลายแบบ ข้อสอบเขาวนัดังกล่าวสร้างขึ้นมีจุดมุ่งหมายเพื่อจะสอบให้รู้ว่
ใครคิดช้าคิดเร็ว คิดถูกคิดผิด มีแนวคำถามหลาย ๆ แนวและมีแนวตอบหลายวิธี
(ล้วน สายยศ. 2527 : 17)

ในปี พ.ศ. 2478 หม่อมหลวงดู๋ย ขุนสาย ได้ดัดแปลงแบบทดสอบของ
สแตนฟอร์ด-บินเน็ต (Stanford-Binet Scale) เป็นแบบทดสอบภาษาไทย และในปี
พ.ศ. 2488 ได้สร้างแบบทดสอบรูปทรงเรขาคณิตเพื่อใช้ทดสอบนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
แต่ไม่ปรากฏผลเป็นที่ยอมรับ (ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ. 2528 : 22)

ในปี พ.ศ. 2499 กระทรวงศึกษาธิการได้ตั้งกรรมการสร้างแบบทดสอบเขาวนั
ขึ้นคณะหนึ่งโดยมีหม่อมหลวงดู๋ย ขุนสาย เป็นประธานซึ่งในการสร้างแบบทดสอบเขาวนัครั้งนี้
ได้สร้างตามแนวทฤษฎีของเทอร์สตัน (Thurstone) เป็นหลัก แต่ผลของการสร้างไม่เป็น
ที่นิยมแพร่หลาย (ล้วน สายยศ. 2522 : 25)

ในปี พ.ศ. 2500 ขวาล แพร์ตกุล ได้สร้างแบบทดสอบวัดเขาวนัปัญญาสำหรับ
นักเรียนไทยโดยศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 การสร้างแบบ
ทดสอบฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นภาพ (Non-Language Factor)
ตอนที่ 2 เป็นภาษา (Language Factor) แบบทดสอบฉบับนี้ได้รับความนิยมแพร่หลาย
(ล้วน สายยศ. 2522 : 25) ในปี พ.ศ. 2504 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศจัดตั้ง
สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยาขึ้นอยู่กับคณะวิชาวิจัยการศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษา

ประธานมิตรโดยมีหม่อมหลวงด้อย ชุมสาย เป็นหัวหน้าสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยาคนแรก และต่อมาในปี พ.ศ. 2505 หม่อมหลวงด้อย ชุมสาย ได้สร้างข้อสอบวิสัยสามารถในการเรียนรู้ประกอบด้วยแผนแบบวงกลม 9 แบบ ภายในบรรจุลวดลายต่าง ๆ เมื่อทดสอบ 4 ครั้งแล้วคิดเอารูปต่าง ๆ ไว้ 48 รูป ผลการหาคุณภาพปรากฏว่ามีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) 0.933 และถือว่าข้อสอบชุดนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวัดเชาวนการแปลผลมีลักษณะคล้ายแบบไอคิว แต่หม่อมหลวงด้อย ชุมสาย เรียกชื่อใหม่ว่า L.Q. ซึ่งย่อมาจาก Learning Quotient (ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ. 2528 : 22-23) และต่อมาการวัดเชาวนปัญญาในประเทศไทยได้เปลี่ยนไปเป็นการวัดความถนัดเป็นส่วนใหญ่

ในปี พ.ศ. 2506 สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา ได้สร้างแบบทดสอบความถนัดเชิงจักรกลขึ้น ประกอบด้วยแบบทดสอบย่อย 4 ฉบับ แต่ละฉบับได้ดัดแปลงมาจากแบบทดสอบความถนัดของต่างประเทศ มีเกณฑ์ปกติเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร

ในปี พ.ศ. 2506-2507 กรมการฝึกหัดครูได้ดำเนินการสอบคัดเลือกนักเรียนฝึกหัดครูโดยใช้แบบทดสอบความถนัดทางการเรียนร่วมกับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนควบคู่กันไป

ในปี พ.ศ. 2508 กรมการฝึกหัดครูได้ประกาศให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทุกคนที่จะสอบเข้าศึกษาในวิทยาลัยครูทั่วประเทศต้องสอบแบบทดสอบความถนัดทางการเรียน ต่อมาวิทยาลัยวิชาการศึกษา(มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ) ได้ใช้แบบทดสอบความถนัดทางการเรียนเพื่อสอบคัดเลือกนิสิตเข้าศึกษาต่อในวิทยาเขตประธานมิตรและบางแสน เป็นปีแรก สรุปผลได้เป็นที่น่าพอใจ

ต่อมาแบบทดสอบความถนัดทางการเรียนได้มีการใช้อย่างแพร่หลายมาจนกระทั่งถึงปัจจุบัน (ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ. 2528 : 26)

จากพัฒนาการของการวัดเชาวนปัญญาในประเทศไทย สามารถแบ่งเป็นทฤษฎีได้ 2 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีที่เชื่อถือนัดความถนัดกับทฤษฎีเชาวนปัญญาารวม

การวัดเชาวน์ปัญญาในประเทศ

การวัดเชาวน์ปัญญาในประเทศ ได้เริ่มอย่างจริงจังเมื่อเจมส์ แมคเคิน แคทเทลล์ (James Mckeen Cattell. 1890) นักจิตวิทยาชาวอเมริกา ได้ศึกษาการวัดความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยอาศัยแนวคิดของแกลตัน (Galton) เป็นพื้นฐาน ต่อมาได้สร้างแบบทดสอบวัดเชาวน์ปัญญาของนักศึกษามหาวิทยาลัยโคลัมเบีย ขึ้น ถือว่า แคทเทลล์ (Cattell) เป็นนักจิตวิทยาคนแรกที่ใช้คำว่า "การทดสอบความสามารถทางปัญญา" (Mental Test) (กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. 2528 : 65)

ในปี ค.ศ. 1904 นักจิตวิทยาเริ่มหันมาสนใจเชาวน์ปัญญาของบุคคล แทนความสนใจในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลกล่าวคือ อัลเฟรด บิเน็ต (Alfred Binet) นักจิตวิทยาชาวฝรั่งเศส เป็นบุคคลที่ได้รับการยกย่องว่าเป็น "บิดาแห่งเชาวน์-ปัญญา" โดยเป็นผู้ริเริ่มสร้างแบบทดสอบเชาวน์ปัญญาอย่างจริงจังเป็นคนแรก แบบทดสอบฉบับดังกล่าวเป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความสามารถต่าง ๆ เช่น ความสามารถในการตัดสินใจ การคิดหาเหตุผล การจินตนาการ การใช้สามัญสำนึก และความสามารถในการปรับตัว

ในปี ค.ศ. 1905 อัลเฟรด บิเน็ต (Alfred Binet) และธีโอดอร์ ไชมอน (Theodore Simon) ได้ร่วมมือกันสร้างแบบทดสอบวัดเชาวน์ปัญญาขึ้น โดยอาศัยเค้าโครงเดิมจากแบบทดสอบเชาวน์ปัญญาของบิเน็ต แล้วปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้ดียิ่งขึ้น เรียกว่า บิเน็ต ไชมอน สเกล (Binet Simon Scale) ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่สามารถวัดลักษณะต่าง ๆทางเชาวน์ปัญญาโดยเฉพาะความสามารถด้านการตัดสินใจ ความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ และความมีเหตุผล (กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. 2528 : 66)

ในปี ค.ศ. 1908 แบบทดสอบของบิเน็ตและไชมอน ได้รับการปรับปรุงขึ้นใหม่ โดยการเพิ่มข้อสอบและตัดข้อสอบบางข้อออกไปพร้อมกับจัดรูปแบบของแบบทดสอบใหม่โดยการจัดข้อคำถามให้เป็นหมวดหมู่ตามระดับอายุของผู้ตอบ อนาสตาซี (ประชุมสุข อาชาวารุง

และคนอื่น ๆ. 2519 : 10 ; อ้างอิงมาจาก Anastasi. 1968) ซึ่งแบบทดสอบของ
บีเนท์และไซมอนนี้ แสดงระดับความสามารถของผู้ถูกทดสอบเป็น ปีและเดือน ถ้าต้องการรู้
ว่าเขาวัยมีปัญญาอยู่ในระดับใดก็หาอายุสมองเปรียบเทียบกับอายุจริงตามปฏิทิน
(Chronological Age หรือ CA) เช่น ในกรณีที่อายุสมองน้อยกว่าอายุจริงตามปฏิทิน
ก็แสดงว่าเขาวัยมีปัญญาต่ำ และถ้าอายุสมองสูงกว่าอายุจริงตามปฏิทินก็ค่อนข้างฉลาด เป็นต้น

ในปี ค.ศ. 1911 เมื่อบีเนท์ได้ปรับปรุงแบบทดสอบเขาวัยมีปัญญาอีกครั้งหนึ่ง
วิลเลียม สเติร์น (William Stern) นักจิตวิทยาชาวเยอรมัน มีความเห็นว่าการรู้อายุ
สมอง (Mental Age หรือ MA) อย่างเดียวไม่ช่วยบอกให้ทราบแน่ชัดว่าบุคคลนั้นฉลาด
หรือโง่ อายุสมองจะบอกได้เพียงว่าบุคคลหนึ่งมีความสามารถทางสมองเท่ากับระดับปกติ
วิสัย (Norms) ของคนอายุเท่าใด จนกว่าจะได้เทียบกับอายุจริง (Chronological Age
หรือ CA) จึงจะตัดสินใจได้ว่าเป็นคนฉลาดหรือโง่

สเติร์น (Stern) เป็นผู้ริเริ่มให้มีการใช้อิคว (Intelligence Quotient)
แทนอายุสมองขึ้นเป็นครั้งแรกเพื่อช่วยให้วิธีคิดหาระดับเขาวัยมีปัญญาเหมาะสมยิ่งขึ้น โดยการ
เทียบอัตราส่วน ดังนี้

$$\text{ค่าระดับของสติปัญญา (I.Q.)} = \frac{\text{อายุสมอง (MA)}}{\text{อายุจริง (CA)}} \times 100$$

การนำ 100 คูณเพื่อให้ผลลัพธ์เป็นจำนวนเต็ม โดยการนำวิธีอัตราส่วนนี้ ไอคว
ของผู้ถูกทดสอบจะมีค่าเท่ากับ 100 ถ้าอายุสมองเท่ากับอายุจริง ซึ่งถือว่ามิใช่เขาวัยมีปัญญามาก
หรืออยู่ในเกณฑ์เฉลี่ย แต่ถ้าอายุสมองสูงหรือต่ำกว่าอายุจริงและใช้วิธี $\frac{MA}{CA} \times 100$ ก็จะได้
ไอควสูงหรือต่ำกว่า 100 ซึ่งผลที่ได้ก็ขึ้นกับระดับเขาวัยมีปัญญาที่สูงหรือต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ย
ในปี ค.ศ. 1916 เลวิส เอ็ม เทอร์แมน (Lewis M. Terman) ศาสตราจารย์

ทางจิตวิทยาชาวอเมริกันแห่งมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด (Stanford University) ได้นำแบบทดสอบของปิเนท์มาดัดแปลงและปรับปรุงใหม่โดยให้ชื่อแบบทดสอบว่า "แบบทดสอบสแตนฟอร์ด-ปิเนท์ (Stanford-Binet Scale) นับว่าเป็นแบบทดสอบที่ได้รับการยกย่องว่ามีประสิทธิภาพในการวัดสูงมาก มีผู้นิยมใช้กันแพร่หลายทั่วโลก (สมทรง สุวรรณเลิศ. 2528 : 97)

แบบทดสอบฉบับนี้ จะใช้อายุสมอง (Mental Age) เป็นเกณฑ์ในการเปรียบเทียบ และต่อมาปิเนท์ได้ปรับปรุงอยู่เรื่อย ๆ (ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ. 2528 : 18)

ในปี ค.ศ. 1939 เวคสเลอร์ (Wechsler) นักจิตแพทย์ชาวอเมริกัน ได้สร้างแบบทดสอบเชาว์ปัญญาสำหรับผู้ใหญ่ขึ้น เรียกว่า Wechsler Bellevue Intelligence Scale ได้รับความนิยมนอย่างกว้างขวาง ต่อมาได้มีการแก้ไขและปรับปรุงเป็นแบบทดสอบเชาว์ปัญญาเวคสเลอร์สำหรับผู้ใหญ่ เรียกว่า WAIS ย่อมาจาก Wechsler Adult Intelligence Scale แบบทดสอบ WAIS นี้ประกอบด้วยแบบทดสอบย่อย ๆ 11 ฉบับ แบ่งเป็นภาคภาษา (Verbal) 6 ฉบับ และเป็นภาคการกระทำ (Performance) 5 ฉบับ และต่อมาเวคสเลอร์ (Wechsler) ได้สร้างแบบทดสอบเชาว์ปัญญาสำหรับเด็กขึ้น เรียกว่า WISC ย่อมาจาก Wechsler Intelligence Scale for Children แบบทดสอบชุดนี้ประกอบด้วยแบบทดสอบย่อย ๆ 12 ฉบับ แบ่งเป็นภาคภาษา (Verbal) 6 ฉบับ และภาคการกระทำ (Performance) 6 ฉบับ และได้มีการจัดพิมพ์ครั้งสุดท้ายในปี ค.ศ. 1955 (กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. 2528 : 62-68 และอนาสตาซี (ประชุมสุข อาชาวารุญ และคนอื่น ๆ. 2519 : 9-11 ; อ้างอิงมาจาก Anastasi. 1968)

จากพัฒนาการของการวัดเชาว์ปัญญาในประเทศสรุปได้ว่า ความสนใจศึกษาเกี่ยวกับเรื่องเชาว์ปัญญาในประเทศนั้นได้เริ่มอย่างจริงจังในปี ค.ศ. 1905 Binet และ Simon ได้สร้างแบบทดสอบเชาว์ปัญญาขึ้นเป็นครั้งแรกในประเทศฝรั่งเศส

และต่อจากนั้นแบบทดสอบนี้ก็ได้รับการดัดแปลงแก้ไขหลายครั้งด้วยกันเพื่อให้สมบูรณ์ถูกต้องทั้งในด้านเนื้อหา รูปแบบ เทคนิคการวัดและกลุ่มตัวอย่างที่เป็นมาตรฐาน จนได้รับความนิยมแพร่หลายทั้งในประเทศฝรั่งเศสเองและประเทศอื่น ๆ โดยเฉพาะในสหรัฐอเมริกา ได้ดัดแปลงแบบทดสอบของ Binet ไปดัดแปลงใช้โดย Terman และ Merrill แห่งมหาวิทยาลัยแสตนฟอร์ดได้ปรับปรุงแบบทดสอบให้ดีขึ้นเป็นระยะ ๆ เรื่อยมาจนถึงครั้งล่าสุดในปี ค.ศ. 1972 และยังได้รับความนิยมมากจนถึงปัจจุบัน มีชื่อรู้จักกันทั่วไปว่า Stanford Binet Form L-M หลังจากการสร้างแบบทดสอบของ Binet และ Simon แล้วก็ได้มีการสร้างแบบทดสอบเขาวนปัญญาขึ้นอีกเป็นจำนวนมาก และแบบทดสอบของ Wechsler ซึ่งมีหลายชุด คือ ชุดที่ทดสอบเด็ก อายุ 4-6 1/2 ปี (WPPSI), 5-15 ปี 11 เดือน (WISC), และ 16 ปีขึ้นไปจนถึง 75 ปี (WAIS) นับว่าเป็นแบบทดสอบที่นิยมใช้กันมากที่สุดในวงการจิตวิทยาคลินิกในปัจจุบัน

แบบทดสอบเขาวนปัญญาเวคสเลอร์สำหรับผู้ใหญ่ (WAIS)

ในปี ค.ศ. 1939 เวคสเลอร์ (Wechsler) ได้สร้างแบบทดสอบเขาวนปัญญาสำหรับผู้ใหญ่ขึ้นเรียกว่า Wechsler - Bellevue Intelligence Scale โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อจัดทำมีแบบทดสอบเขาวนปัญญาที่เหมาะสมสำหรับผู้ใหญ่ ซึ่งขณะนั้นได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางและต่อมาในปี ค.ศ. 1955 เวคสเลอร์ (Wechsler) ได้ปรับปรุง Wechsler - Bellevue Intelligence Scale และจัดพิมพ์แบบทดสอบเขาวนปัญญาสำหรับผู้ใหญ่ เรียกว่า WAIS ย่อมาจาก Wechsler Adult Intelligence Scale นับว่าแบบทดสอบเขาวนปัญญาเวคสเลอร์สำหรับผู้ใหญ่นี้เป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายและสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ทั้งงานด้านการศึกษาและการแพทย์ อนาคตาชี (ประชุมสุข อาชาวารุง และคนอื่น ๆ. 2519 : 272 ; อ้างอิงมาจาก Anastasi. 1968)

สำหรับประเทศไทย นักจิตวิทยาคลินิกได้ใช้แบบทดสอบของ Wechsler ซึ่งมีอยู่หลายชุด คือ ชุดที่ทดสอบเด็กอายุ 4-6 1/2 ปี (WPPSI), 5-15 ปี 11 เดือน (WISC) และ 16 ปีขึ้นไปจนถึง 75 ปี (WAIS) มาประมาณ 30 ปีแล้ว และเป็นแบบทดสอบที่ใช้กันมากที่สุดในวงการจิตวิทยาคลินิกอีกแบบหนึ่ง เพราะนอกจากจะใช้วัดเชาวน์ปัญญาแล้วข้อมูลจากผลการทดสอบประกอบพฤติกรรมที่สังเกตได้ขณะทดสอบทำให้สามารถทราบถึงวิธีการที่ผู้ถูกทดสอบปรับตัวหรือเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ รวมทั้งลักษณะนิสัยบางประการ และพยาธิสภาพที่เกี่ยวข้องกับอาการทางจิตเวชและโรคระบบประสาทอีกด้วย (สมทรง สุวรรณเลิศ และคนอื่น ๆ. 2526 :10) เนื่องจาก WAIS เป็นแบบทดสอบเชาวน์ปัญญาของต่างประเทศ ดังนั้นเมื่อนักจิตวิทยานำมาใช้ได้ดัดแปลงแก้ไขแบบทดสอบ เพื่อให้เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย โดยคณะนักจิตวิทยาคลินิก ศูนย์สุขภาพจิต กองสุขภาพจิต กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข เป็นผู้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขถึง 3 ครั้ง รวมทั้งมีงานวิจัยเกี่ยวกับแบบทดสอบ WAIS (สมทรง สุวรรณเลิศ และคนอื่น ๆ. 2511 : 205-211) โดยการศึกษาเชาวน์ปัญญาจากแบบทดสอบ WISC และ WAIS ใช้คะแนนจากแบบทดสอบโปรเกรสซีฟ แมทริซิส (Progressive Matrices) ของ Raven ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่ไม่มีอิทธิพลของสังคมและวัฒนธรรมเกี่ยวข้อง 2 ฉบับ คือ ฉบับสี่และฉบับมาตรฐาน ในการวัดเพื่อทดสอบเด็กอายุ 7-14 ปี จำนวน 50 คน และผู้ใหญ่อายุ 15-59 ปี จำนวน 60 คน โดยใช้แบบทดสอบโปรเกรสซีฟ แมทริซิส (Progressive Matrices) ฉบับสี่กับแบบทดสอบ WISC สำหรับกลุ่มตัวอย่างอายุ 7-14 ปี และแบบทดสอบโปรเกรสซีฟ แมทริซิส (Progressive Matrices) ฉบับมาตรฐานกับแบบทดสอบ WAIS สำหรับกลุ่มตัวอย่างอายุ 15-59 ปี ผลการศึกษาพบว่า คะแนนของแบบทดสอบโปรเกรสซีฟ แมทริซิส (Progressive Matrices) มีความสัมพันธ์กับแบบทดสอบ WISC และ WAIS เป็น .64 และ .85 ตามลำดับ โดยเฉพาะแบบทดสอบ WAIS มีความสัมพันธ์กับแบบทดสอบโปรเกรสซีฟ แมทริซิส (Progressive Matrices) ถึง .85 แสดงให้เห็นว่าแบบทดสอบ WAIS น่าจะมีความเชื่อถือได้ในการใช้กับคนไทย

จากแบบทดสอบ WAIS ดังกล่าวสรุปได้ว่า ประเทศไทยได้นำแบบทดสอบ WAIS ของ Wechsler มาใช้เป็นเวลานานพอสมควร และนักจิตวิทยาได้ปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้มีความเหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย นับว่าแบบทดสอบ WAIS ที่ได้ปรับปรุงขึ้นมาใหม่เป็นแบบทดสอบหนึ่งที่สามารถนำมาใช้กับคนไทยได้

ลักษณะของแบบทดสอบและความสามารถในการวัด

แบบทดสอบเชาว์ปัญญาเวคสเลอร์สำหรับผู้ใหญ่ (WAIS) ประกอบด้วยแบบทดสอบย่อยด้านภาษา จำนวน 6 ชุด และแบบทดสอบย่อยด้านการกระทำหรือการปฏิบัติ จำนวน 5 ชุด มีลักษณะและความสามารถในการวัดดังต่อไปนี้ โกลเดน, เคนเลอร์แมนและเบอร์รี และจิมเมอร์แมน และคนอื่น ๆ (จินตนา ไม้สนธิ์. 2532 : 44-48 ; อ้างอิงมาจาก Golden. 1979 : 3-22 ; Kellerman and Burry. 1981 : 82-86 ; Zimmerman and others. 1973 : 51-165)

1. แบบทดสอบความรู้ทั่วไป (Information Subtest)

ลักษณะของแบบทดสอบ เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับเหตุการณ์และเรื่องราวในสิ่งแวดล้อมที่คุ้นเคย รู้ได้จากความสนใจ สังเกต หรือเรียนจากสถาบันการศึกษา มีจำนวน 29 ข้อ

ความสามารถในการวัด เป็นแบบทดสอบที่วัดความรู้ทั่วไปของผู้ถูกทดสอบ ความจำระยะสั้น ความจำระยะยาว ซึ่งขึ้นอยู่กับพื้นฐานของแต่ละคน วัดการรับรู้การเข้าใจ ความหมายของสิ่งแวดล้อมโดยใช้อุปสรรคสัมผัส และความสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่รับรู้กับสิ่งที่เคยเรียนรู้มาแล้ว สามารถแสดงออกทางวาจาหรือการกระทำอย่างเหมาะสม การทำคะแนนได้ต่ำในแบบทดสอบนี้อาจเนื่องมาจากการศึกษาหรืออิทธิพลของวัฒนธรรมเข้ามาเกี่ยวข้อง รวมไปถึงมีความสามารถทางเชาว์ปัญญาต่ำ สำหรับบุคคลที่เคยมีเชาว์ปัญญาปกติมาก่อนแต่ได้คะแนนในแบบทดสอบนี้ต่ำ อาจจะแสดงถึงความเสื่อมของเชาว์ปัญญา

2. แบบทดสอบความเข้าใจ (Comprehension Subtest)

ลักษณะของแบบทดสอบ เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่ผู้ถูกทดสอบจะต้องใช้ความเข้าใจและประสบการณ์ในการแก้ปัญหาในลักษณะที่เหมาะสมเป็นที่ยอมรับทางสังคม และวัฒนธรรม มีจำนวน 14 ข้อ

ความสามารถในการวัด วัดความสามารถของบุคคลในด้านความเข้าใจในสังคม สถานการณ์และความสามารถในการปรับตัวต่อสถานการณ์ใหม่ในสิ่งแวดล้อมตามกฎเกณฑ์ทางสังคมได้อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพโดยใช้สามัญสำนึกและประสบการณ์ที่เคยเรียนรู้มา นอกจากนี้ยังวัดความจาระยะยาว ประสบการณ์และความสามารถในการถ่ายทอดด้านภาษาการได้คะแนนด้านแบบทดสอบนี้ อาจเกี่ยวข้องกับถึงความจาระยะยาวบกพร่อง และเรื่องของวัฒนธรรมอาจมีผลทำให้ได้คะแนนด้านแบบทดสอบนี้ อิทธิพลของระดับการศึกษาต่อ แบบทดสอบนี้มีน้อยกว่าแบบทดสอบความรู้ทั่วไป

3. แบบทดสอบการคำนวณ (Arithmetic Subtest)

ลักษณะของแบบทดสอบ เป็นข้อคำถามการคิดเลขในใจหรือคณิตศาสตร์ง่าย ๆ ให้ตอบในเวลาที่กำหนด มีข้อคำถาม 14 ข้อ

ความสามารถในการวัด วัดความเข้าใจเกี่ยวกับตัวเลข ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาเชาวน์ปัญญา วัดความสามารถในการใช้เหตุผลของบุคคลรวมถึงความเข้าใจด้านภาษา การมีสมาธิของบุคคล ความจำ การตื่นตัวของสมองของบุคคล สำหรับแบบทดสอบนี้ พื้นฐานการศึกษาและประสบการณ์เกี่ยวกับตัวเลขมีผลต่อคะแนนที่ได้ อีกทั้งยังกระตุ้นให้เกิดความกังวลและความคับข้องใจได้ง่าย คะแนนของแบบทดสอบนี้อาจจะต่ำในบุคคลที่ปัญญาอ่อนและผู้ต้องขังที่มีพยาธิสภาพทางสมอง เนื่องจากมีสมาธิค่อนข้างสั้น การมีความวิตกกังวลอย่างมากเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ได้คะแนนแบบทดสอบนี้ และแบบทดสอบการจำตัวเลขต่ำ

4. แบบทดสอบการเปรียบเทียบความเหมือน (Similarities Subtest)

ลักษณะของแบบทดสอบ เป็นข้อทดสอบให้ผู้รับการทดสอบเปรียบเทียบความ

เหมือนหรือความคล้ายคลึงกันของสิ่งที่กำหนดให้ 2 สิ่ง แล้วอธิบายให้ฟัง ข้อทดสอบมีจำนวน 13 ข้อ

ความสามารถในการวัด วัดความสามารถของบุคคลเกี่ยวกับความจำ ความเข้าใจ สมาธิ ความสามารถในการเกี่ยวโยงความคิด วัด Cognitive Skill ของบุคคล การคิดหาเหตุผลโดยรูปธรรม (Concrete) และนามธรรม (Abstract) บุคคลที่ทักษะแนบแบบทดสอบนี้ได้ดีมักจะมีทักษะด้านภาษาดี มีการเกี่ยวโยงความคิดอย่างเป็นนามธรรม การได้คะแนนแบบทดสอบนี้ต่ำอาจเนื่องมาจากควบคุมอารมณ์ได้ไม่ดี

5. แบบทดสอบการจำตัวเลข (Digit Span Subtest)

ลักษณะของแบบทดสอบ เป็นชุดของตัวเลขที่ให้ผู้รับการทดสอบบอกรับรู้ ชุดตัวเลขที่ผู้ทดสอบอ่านให้ฟัง แบบทดสอบแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกให้ผู้รับการทดสอบอ่านตัวเลขตามผู้ทดสอบซึ่งมีจำนวนตัวเลข 3-9 และส่วนที่สอง ให้อ่านทวนตัวเลขซึ่งมีจำนวนตัวเลข 2-8 ตัว

ความสามารถในการวัด วัดการฟัง ความจำระยะสั้น ความตั้งใจ (Attention) สมาธิ (Concentration) และการระลึกได้ จำได้ แบบทดสอบนี้มีความไวต่อความวิตกกังวลและการเสื่อมของสมอง (Deterioration)

6. แบบทดสอบคำศัพท์ (Vocabulary Subtest)

ลักษณะของแบบทดสอบ เป็นคำศัพท์ตามความหมายของคำต่าง ๆ ที่ผู้รับการทดสอบ มีจำนวน 40 คำ

ความสามารถในการวัด วัดความสามารถของบุคคลในการเรียนรู้คำและบอกถึงความหมายของคำ การได้คะแนนแบบทดสอบนี้ต่ำมักจะเป็นผลมาจากมีความสามารถทางเชาว์ปัญญาต่ำ มีพื้นฐานการศึกษาน้อย มีความแตกต่างกันทางวัฒนธรรม หรือมีพยาธิสภาพทางสมอง

7. แบบทดสอบสัญลักษณ์ตัวเลข (Digit Symbol Subtest)

ลักษณะของแบบทดสอบ ประกอบด้วยชุดตัวเลข 9 ตัว แต่ละตัวมีสัญลักษณ์อย่างหนึ่งเป็นคู่กำกับไว้ให้ผู้รับการทดสอบใส่สัญลักษณ์ของตัวเลขลงตามตัวเลขที่สับเปลี่ยนตำแหน่ง (Code-Substitution) ไว้ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ภายในเวลาที่กำหนด

ความสามารถในการวัด วัดทักษะหลายประเภท เช่น การเคลื่อนไหวของมือที่ถนัด ทักษะการเรียนรู้ใหม่ ความสามารถในการเกี่ยวโยงสัญลักษณ์กับตัวเลขซึ่งเกี่ยวข้องกับการจำและการมองเห็น การทำงานแข่งกับเวลา

8. แบบทดสอบการเติมรูปภาพ (Picture Completion Subtest)

ลักษณะของแบบทดสอบ ประกอบด้วยชุดของบัตรที่มีภาพพิมพ์ไว้บนบัตรแต่ละบัตรซึ่งภาพเหล่านั้นจะไม่ครบสมบูรณ์ มีส่วนที่ขาดหายไปเป็นบางส่วนให้ผู้รับการทดสอบตอบว่าส่วนใดของภาพที่ขาดหายไป ภาพมีจำนวน 21 ภาพ

ความสามารถในการวัด ความสามารถของบุคคลในการรับรู้ การเกี่ยวโยงความคิดเป็นความคิดรวบยอด (Concept) การหลีกเลี่ยง การรับรู้ส่วนประกอบของภาพที่ไม่สำคัญ แบบทดสอบนี้มีอิทธิพลของวัฒนธรรมเข้ามาเกี่ยวข้องค่อนข้างมาก

9. แบบทดสอบการจัดลูกบาศก์ตามแบบ (Block Design Subtest)

ลักษณะของแบบทดสอบ ประกอบด้วยชุดลูกบาศก์สีเหลี่ยมมีด้านสีแดง สีขาว และสีแดงสลับขาว เป็นชุดสำหรับให้ผู้ถูกทดสอบเรียงเป็นรูปตามแบบและเวลาที่กำหนด

ความสามารถในการวัด ความสามารถในการเกี่ยวโยงรูปแบบความคิดรวบยอดเป็นนามธรรมด้วยการวางแผน ตัดสินใจ วิเคราะห์ด้วยสายตา การใช้ทักษะประสานระหว่งการเคลื่อนไหวกับสายตา ความเร็ว สมารถ ความตั้งใจ เพื่อทำให้ได้มากที่สุด

10. แบบทดสอบการจัดเรียงลำดับภาพ (Picture Arrangement Subtest)

ลักษณะของแบบทดสอบ ข้อสอบแต่ละข้อประกอบด้วยชุดของภาพที่เป็นเรื่อง

ราวแยกพิมพ์ลงบนบัตรเป็นแผ่น ๆ ด้านบัตรเหล่านี้มาจัดเรียงให้ถูกต้องจะได้ภาพต่อเนื่องกันเป็นเรื่องราว ทั้งนี้ผู้ทดสอบจะนำเอาชุดของภาพที่ไม่ต่อเนื่องกันมาให้ผู้รับการทดสอบจัดทำให้ถูกต้องตามเรื่องราวที่ควรจะเป็น

ความสามารถในการวัด วัดทักษะสำคัญหลายทักษะคือ ทักษะการรับรู้ด้วยสายตา ทักษะการเกี่ยวโยงลำดับเรื่องราวของภาพ ทักษะการรับรู้ทางสังคม ทักษะการวางแผนความสามารถในการวางรูปแบบของเรื่องราวและการตั้งสมมติฐาน ความยืดหยุ่นความสามารถในการคิดหาเหตุผล

11. แบบทดสอบการต่อรูป (Object Assembly Subtest)

ลักษณะของแบบทดสอบ ประกอบด้วยชิ้นส่วนที่สามารถต่อเป็นรูปต่าง ๆ คือ รูปคน รูปหน้าด้านข้าง มือ และขา ำให้ผู้รับการทดสอบต่อชิ้นส่วนเหล่านั้นให้ถูกต้อง

ความสามารถในการวัด วัดความสามารถเกี่ยวโยงกับการประสานงานกันระหว่างสายตากับการเคลื่อนไหว ตามด้วยการวิเคราะห์ด้วยสายตา และการเกี่ยวโยงความคิดรวบยอดถึงสิ่งที่คุ้นเคยมาก่อน ต้องใช้ความสัมพันธ์เฉพาะ (Special Relation) จากชิ้นส่วนที่ได้เห็นมาประกอบเป็นภาพ

วัตถุประสงค์หลักของแบบทดสอบ เขาวนปัญญา เวคสเลอร์สำหรับผู้ใหญ่ (WAIS) คือ การวัดความสามารถทางเขาวนปัญญาของบุคคลเพื่อแยกว่าบุคคลใดมีความบกพร่องทางเขาวนปัญญาและบุคคลใดมีความสามารถทางเขาวนปัญญาดี ทั้งนี้เพื่อช่วยเหลือบุคคลนั้น ๆ ในการจัดการศึกษาและอาชีพให้เหมาะสมกับความสามารถหรือวางแผนทางการแนะนำช่วยเหลือบุคคลนั้นได้อย่างเหมาะสม เพราะแบบสอบถามนี้ช่วยให้ผู้ทดสอบสามารถวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนในแต่ละแบบทดสอบย่อยและประมวลประเมินความสามารถที่เด่นและด้อยของบุคคลเพื่อสามารถให้ความช่วยเหลือโดยการฝึกอาชีพหรือตัดสินใจในการวินิจฉัย

จากลักษณะของแบบทดสอบและความสามารถในการวัดดังกล่าวสรุปได้ว่า
ลักษณะของแบบทดสอบ WAIS ประกอบด้วยแบบทดสอบย่อยทั้งหมด 11 ชุด เป็นแบบทดสอบ

ย่อยทางภาษา (Verbal Scale) จำนวน 6 ชุด คือ แบบทดสอบความรู้ทั่วไป ความเข้าใจภาษา การคำนวณ การเปรียบเทียบความเหมือน การจำตัวเลข และคำศัพท์ และแบบทดสอบย่อยทางการกระทำหรือการปฏิบัติ (Performance Scale) จำนวน 5 ชุด คือแบบทดสอบสัญลักษณ์ตัวเลข การเติมรูปภาพ การจัดลูกบาศก์ตามแบบ การจัดเรียงลำดับภาพ และการต่อรูป

เกี่ยวกับเรื่องแบบทดสอบเชาว์ปัญญาเวคสเลอร์สำหรับผู้ใหญ่ (WAIS) นี้ ใกล้เคียง (จินตนา ไม้สนธิ์. 2532 : 52 ; อ้างอิงมาจาก Golden. 1979 : 23-25)

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการทดสอบไว้ดังนี้

1. สถานที่ทดสอบ ควรเป็นห้องที่ไม่มีเสียงรบกวน มีแสงสว่างเพียงพอ มีการถ่ายเทของอากาศ โต๊ะเก้าอี้ควรนั่งได้อย่างสบายทั้งผู้ทดสอบและผู้รับการทดสอบจนเสร็จสิ้นการทดสอบ
2. ท่าของผู้ทดสอบก่อนดำเนินการทดสอบ ผู้ทดสอบต้องเป็นกันเองกับผู้ถูกทดสอบ เริ่มจากการแนะนำตัว ชูแจงเรื่องทั่วไปบอกวัตถุประสงค์ของแบบทดสอบก่อนดำเนินการทดสอบ เพื่อทำความเข้าใจและได้รับความร่วมมืออย่างเต็มที่ เมื่อผู้รับการทดสอบตอบผิดไม่ควรแสดงให้ผู้รับการทดสอบรู้ว่าทำผิด การกระตุ้น (Encourage) ต้องอยู่ในขอบเขตอันสมควร
3. ขณะดำเนินการทดสอบบรรยากาศต้องผ่อนคลาย ไม่เร่งรีบและต้องปฏิบัติตามคู่มืออย่างเคร่งครัด
4. ความพร้อมทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจของผู้ทดสอบและผู้รับการทดสอบ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเชาว์ปัญญาและการส่งเสริมเชาว์ปัญญา

ปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อการพัฒนาการของเชาว์ปัญญาและช่วยส่งเสริมความ

สามารถที่บุคคลมีลักษณะมาแต่กำเนิดให้เจริญงอกงามไปประกอบควาญปัจจัย ดังนี้คือ

1. พันธุกรรมหรือกรรมพันธุ์ (Heredity)

เจนเสน (ซูซีฟ อ่อนโรคสูง. 2522 : 32 ; อ้างอิงมาจาก Jensen. n.d.) กล่าวว่า เขาว่าปัญญาเป็นสิ่งที่มีติดตัวมาแต่กำเนิดโดยได้รับการถ่ายทอดมาทางสายโลหิต เขาว่าปัญญาจะมีมากน้อยนั้นขึ้นอยู่กับพันธุกรรมร้อยละ 80 และสิ่งแวดล้อมร้อยละ 20 ดังนั้น ถ้าบรรพบุรุษมีเขาว่าปัญญาสูงย่อมมีโอกาสที่จะพัฒนาเขาว่าปัญญาได้ดีกว่าคนที่มาจากบรรพบุรุษที่มีเขาว่าปัญญาต่ำกว่า เกี่ยวกับเรื่องนี้ เบิร์ค (Burks) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเขาว่าปัญญาของเด็กกับของพ่อแม่ที่แท้จริงและพ่อแม่บุญธรรมซึ่งเลี้ยงมาตั้งแต่อายุ 3 เดือน พบว่า พันธุกรรมเป็นตัวกำหนดเขาว่าปัญญามากกว่าสิ่งแวดล้อม

2. สิ่งแวดล้อม (Environment)

สิ่งแวดล้อมเป็นตัวช่วยเสริมเขาว่าปัญญาให้ได้รับการพัฒนาการสูงสุดถึงศักยภาพ คนที่มีเขาว่าปัญญาแตกต่างกัน อาจเกิดมาจากพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมต่างกัน ดังเช่น กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 109) กล่าวว่า ถ้าคนเรามีศักยภาพถึงขั้นอัจฉริยะบุคคลและได้รับสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมที่เสริมสร้างเขาว่าปัญญา เสริมสร้างพัฒนาการของสมองให้เจริญสูงสุดถึงศักยภาพที่ย่อมจะเป็นอัจฉริยะบุคคลได้

นอกจากนี้ การจัดสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมก็จะช่วยเสริมสร้างเขาว่าปัญญาได้คือ

1. อาหาร

อาหารมีบทบาทอย่างมากในการส่งเสริมพัฒนาการทั้งด้านร่างกาย สมอง และเขาว่าปัญญา ดังนั้น การให้เด็กได้รับอาหารอย่างเพียงพอ ครบทุกหมู่ได้แก่ คาร์โบไฮเดรต โปรตีน ไขมัน เกลือแร่และวิตามิน มีส่วนช่วยในการเจริญเติบโตของสมอง

2. การจัดของเล่นให้เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็ก การจัดของเล่นให้กับเด็กนั้น ควรคำนึงถึงพัฒนาการของเด็กแต่ละวัยทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ

3. การจัดสภาพการณ์ที่เป็นปัญหาเพื่อฝึกให้แก้ปัญหาได้ด้วยตนเองบ่อย ๆ ให้เด็กค้นพบหรือลองถูกลองผิดด้วยตนเอง โดยมีผู้ใหญ่คอยช่วยสรุปภายหลัง
 4. การกระตุ้นให้เด็กทำงานได้รวดเร็วแสดงถึงประสิทธิภาพของสมอง
- นอกจากนี้ปัจจัยที่ทำให้เชาวน์ปัญญาของแต่ละบุคคลแตกต่างกันคือ เพศและเชื้อชาติ จากปัจจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า ความสามารถทางเชาวน์ปัญญาของมนุษย์ได้รับอิทธิพลจากพันธุกรรมเป็นพื้นฐาน ซึ่งกำหนดขีดสูงสุดที่บุคคลจะพัฒนาความสามารถต่าง ๆ ได้ สำหรับสิ่งแวดล้อมเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างมากในการช่วยส่งเสริมเชาวน์ปัญญาที่แต่ละคนได้รับสืบทอดทางพันธุกรรมให้มีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่สูงขึ้นหรือต่ำลงได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

งานวิจัยต่างประเทศ

เธอร์สตันและเจนกินส์ (เอนกกุล กริแสง. 2517 : 103 ; อ้างอิงมาจาก Thurstone and Jenkins. 1931) ได้ศึกษาเชาวน์ปัญญาของเด็กจำนวนหลายร้อยคนจากหลาย ๆ ครอบครัวแล้วเปรียบเทียบระดับเกณฑ์ภาคเชาวน์ของเด็กตามลำดับที่เกิด (Birth Order) พบว่า ระดับเกณฑ์ภาคเชาวน์ของน้องจะสูงกว่าพี่ และน้องสุดท้ายจะมีเกณฑ์ภาคเชาวน์สูงสุด

คาร์ดาเรลลี (Cardarelli. 1974 : 2412) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวผู้กระทำผิดกฎหมายทั้งในเด็กเกรและอาชญากร พบว่า ผู้กระทำผิดที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ มีการกระทำผิดและถูกจับกุมมากกว่าผู้ที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูง

ไรซ์ (Rice. 1976 : 6990) ได้ศึกษาถึงตัวแปรต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำ พบว่า ตัวแปรต่าง ๆ ได้แก่ สภาพทางสังคม ความภูมิใจในอาชีพ ขนาดของชุมชน ช่วงเวลาที่ถูกตัดสินให้เข้ารับการอบรม และเหตุผลในการก่ออาชญากรรม มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำของเด็ก

คอร์นเฮาเซอร์ (Kornhauser. 1976 : 4787-4788) ได้ศึกษาปัจจัยการกระทำผิดกฎหมาย 2 แนว คือ ปัจจัยทางด้านความเปราะบางทางวัฒนธรรมกับความไม่เป็นระเบียบของสังคม สำหรับปัจจัยด้านความเปราะบางทางวัฒนธรรม พบว่า การกระทำผิดกฎหมายเกิดจากการขัดแย้งของวัฒนธรรมรองรับสังคม การปฏิบัติตามทฤษฎีของวัฒนธรรมรอง ซึ่งขัดแย้งกับทฤษฎีของสังคมส่วนรวม เป็นการกระทำที่ขัดกับกฎหมาย แต่ที่บุคคลได้กระทำลงไปในนั้นเนื่องมาจากการที่มีองค์การที่มีอำนาจเหนือกว่าควบคุมอยู่ ทฤษฎีของวัฒนธรรมรอง แม้จะขัดกับกฎหมายก็ได้รับการยอมรับและปฏิบัติตาม อีกแนวหนึ่ง ได้แก่ ปัจจัยด้านความไม่เป็นระเบียบของสังคม ระเบียบของสังคมมีพื้นฐานมาจากการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ซึ่งกันและกัน การก้าวท้าวในผลประโยชน์ของกันและกัน จะก่อให้เกิดความขัดแย้ง การแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ซึ่งกันและกันจึงเปรียบเหมือนการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมซึ่งกันและกันนั่นเอง แต่โดยเหตุที่มนุษย์ไม่สามารถจะมีการสังคม ถ้าไม่สามารถรวมตัวกันเป็นระบบได้โดยสมบูรณ์เช่นกัน เมื่อสมาชิกในสังคมยังขาดการสังคมประภคที่สมบูรณ์แบบ และสังคมขาดความเป็นระบบที่มีระเบียบโดยสมบูรณ์เช่นนี้ จึงเป็นเหตุให้เกิดการกระทำที่ผิดกฎหมายขึ้นในสังคม เพราะโครงสร้างที่อ่อนแอไม่เป็นระเบียบก่อให้เกิดพฤติกรรมที่เปราะบางได้ง่าย

แฟรงก์ (Franks. 1987 : 602) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางภาษา คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเชาวน์ปัญญาของนักเรียนชายที่ถูกกักขัง โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อค้นหาว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ระหว่างความสามารถทางภาษา คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและระดับเชาวน์ปัญญาในกลุ่มของนักเรียนชาย

(เยาวชน) และภายในกลุ่มนักเรียนชาย (ผู้ใหญ่) ตลอดจนความแตกต่างขององค์ประกอบดังกล่าวระหว่างกลุ่มนักเรียนชาย (เยาวชน) กับกลุ่มนักเรียนชาย (ผู้ใหญ่) พบว่า กลุ่มนักเรียนชาย (เยาวชน) กับกลุ่มนักเรียนชาย (ผู้ใหญ่) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและระดับเชาวน์ปัญญาทั้งภายในกลุ่มนักเรียนชาย (เยาวชน) และภายในกลุ่มนักเรียนชาย (ผู้ใหญ่) เมื่อเปรียบเทียบขององค์ประกอบต่าง ๆ ระหว่างกลุ่มนักเรียนชาย (เยาวชน) กับกลุ่มนักเรียนชาย (ผู้ใหญ่) พบว่า ความสามารถทางภาษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ซัมมิตท์ (Summitt. 1987 : 960) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของการใช้ยาเสพติดกับตัวแปรเกี่ยวกับประชากรบางตัวที่เลือกสรรที่มีต่ออัตราการกระทำผิดคืออาชญากรรมซ้ำอีก โดยมุ่งที่จะศึกษาองค์ประกอบบางตัวที่อาจจะสัมพันธ์กับการกระทำผิดอาชญากรรมซ้ำอีก พบว่า นักเรียนที่ติดเหล้า ยาเสพติดและสูบบุหรี่ มีระดับการกระทำผิดอาชญากรรมซ้ำอีกสูงกว่านักเรียนที่ไม่ติดเหล้า ไม่ติดยาเสพติดและมีอายุน้อยกว่า การวิจัยในทางที่ผิดและระดับเชาวน์ปัญญาดูเหมือนว่าจะไม่มีความสัมพันธ์กันในเรื่องการกลับไปกระทำผิดอาชญากรรมซ้ำอีก แต่มีความแตกต่างกันในเรื่องระดับของการกลับไปกระทำผิดอาชญากรรมซ้ำระหว่างนักเรียนทั้งสองกลุ่มนี้หลังจากผ่านการอบรมจากสถานคุมขังแล้ว

เซริน (Serin. 1988 : 5033) ได้ศึกษาเรื่องโรคจิต และความรุนแรงของนักเรียนโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโรคจิต และความรุนแรงของนักเรียนที่เป็น กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างเชาวน์ปัญญา โรคจิตและการใช้อาวุธ พบว่า นักเรียนที่เป็นโรคจิตที่ฉลาดกว่ามีแนวโน้มที่จะใช้อาวุธในการสร้างความรุนแรงมากกว่านักเรียนที่มีเชาวน์ปัญญาต่ำ แต่ผลก็ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และจากการใช้แบบทดสอบวัดทางจิต พบว่านักเรียนโรคจิตที่ใช้ความรุนแรง มีคะแนนที่แตกต่างกันกับนักเรียนที่ไม่เป็นโรคจิตที่ใช้ความรุนแรงในเรื่องของความก้าวร้าว แต่ไม่พบความแตกต่างของทั้งสองกลุ่มในเรื่องของความรุนแรงในการกระทำผิด

เคอร์รี่ (Curry. 1988 : 3998) ได้ศึกษาเรื่องการเสริมแรงของผู้ตรวจสอบ (Examiner) ที่มีผลต่อการตอบสนองของนักโทษใช้เทคนิค Holtzman Inkblot Technique (HIT) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อค้นหาผลของการเสริมแรงของผู้ตรวจสอบต่อการตอบสนองด้วย HIT ตัวแปรตาม คือ จำนวนการตอบสนองที่มีการเคลื่อนไหว และคะแนนของการเคลื่อนไหวที่กำหนดน้ำหนักไว้ พบว่า กลุ่มนักโทษตอบสนองด้วยท่าทางตรงความสามารถทางเชาวนปัญญา การตอบสนองด้วยการเคลื่อนไหว สำหรับกลุ่มที่ได้รับการเสริมแรงนั้นสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้และพบว่ามีผลแตกต่างกัน และเนื่องจากความสามารถทางเชาวนปัญญาเป็นตัวกำหนดการตอบสนองด้วยการเคลื่อนไหวให้มีปริมาณเท่า ๆ กัน จึงเชื่อได้ว่าควรมีการสังเกตผลของการทดลองด้วย แต่ผลนี้จะแตกต่างกันภายใต้ความแตกต่างของเชาวนปัญญาของกลุ่มนักโทษนี้เท่านั้น

งานวิจัยในประเทศ

ศิริพร หลิมศิริวงศ์ (2511 : 202) ได้ศึกษาปัญหาทางครอบครัวที่ทำให้เด็กต้องมาอยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง พบว่า ปัญหาสำคัญของเด็กวัยรุ่น คือ บิดามารดาไม่ให้ความรัก ความเอาใจใส่ ไม่ปรองดองกัน และปกครองอย่างเข้มงวดกวดขันมากเกินไป

สุชาติ บัณฑิตกุล (2519 : 85-86) ได้ศึกษาเปรียบเทียบเรื่องยาเสพติดให้โทษของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ผลการศึกษาพบว่า 6 % ของประชากรในสถานพินิจเด็กและเยาวชน เป็นผู้ติดยาเสพติดให้โทษ มีอายุระหว่าง 15-18 ปี สิ่งที่ยับยั้งมากที่สุดของผู้ติดยาเสพติด ได้แก่ ความรักของพ่อแม่ รองลงมาได้แก่ การศึกษา และในเด็กและเยาวชนที่ติดยาเสพติดให้โทษมากที่สุดจะเป็นบุตรคนหัวปีและคนรอง ส่วนคนอันดับอื่น ๆ มีเสพเป็นจำนวนน้อยและ

ครอบครัวที่หย่าร้างกันจะเป็นสาเหตุสำคัญของการติดยาเสพติดให้โทษ และความรู้สึกของผู้ติดยาเสพติดให้โทษที่มีต่อผู้ปกครองเลี้ยงดูตนเป็นไปในทางดี เช่น การสั่งสอน ตักเตือน เป็นต้น

ประเทิน มหาจันทร์ (2521 : 244-245) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษากับการกระทำผิดกฎหมายของเยาวชน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้กระทำผิดกฎหมาย ซึ่งรับการฝึกอบรม ณ สถานฝึกอบรมของสถานพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง และกลุ่มตัวอย่างเปรียบเทียบได้แก่ เยาวชนผู้มิได้กระทำผิดกฎหมาย พบว่า การศึกษาอบรม บุคลิกภาพและการกระทำผิดกฎหมายของเยาวชนมีความสัมพันธ์กันสูง การศึกษาอบรม ภูมิหลังและครอบครัว และการกระทำผิดกฎหมายของเยาวชน มีความสัมพันธ์กันค่อนข้างต่ำ และเยาวชนได้รายงานความรู้สึกนึกคิดก่อนและหลังการกระทำผิดกฎหมาย เหตุผลในการกระทำผิดและเหตุผลที่จะไม่กระทำผิดไว้โดยละเอียด ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกระทำผิดกฎหมายของเยาวชนได้เป็นอย่างดี

พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ (2524 : ก-ค) ได้ศึกษาแบบจำลองความคาดคะเนปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการกระทำผิดกฎหมายของเยาวชน พบว่า เยาวชนกระทำผิด นักเรียน ประเมินและนักเรียนปกติ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องการศึกษาของบิดา การศึกษาของมารดา อาชีพบิดา อาชีพมารดา รายได้ของครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู ความไม่ปรองดองกันในครอบครัว ทิศนคติที่มีต่อครอบครัว การคบค้าสมาคมกับผู้มีความประพฤติเบี่ยงเบน ทั้งนี้โดยที่เยาวชนกระทำผิดมีบิดา มารดา มีการศึกษาต่ำ มีอาชีพรับจ้าง ใช้แรงงานมีครอบครัวรวมหลายครอบครัว ต้องเช่าบ้านผู้อื่นอยู่ มีบ้านพักเป็นไม้เก่าและแออัด และอยู่ในบริเวณแหล่งเสื่อมโทรม คิดเป็นจำนวนมากกว่านักเรียนประเมินและนักเรียนปกติ และพบว่าเยาวชนกระทำผิดและนักเรียนประเมินได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักน้อย ควบคุมมากใช้เหตุผลน้อย และลงโทษมาก มีความไม่ปรองดองกันในครอบครัวสูง มีทัศนคติไม่ดีต่อครอบครัวมีการคบค้าสมาคมกับผู้มีความประพฤติเบี่ยงเบนสูงและกระทำผิดซึ่งประเมินด้วยตนเอง คิดเป็นจำนวนมากกว่านักเรียนปกติ

วีระชัย กรานคำยี (2526 : ก-ข) ได้ศึกษาการกระทำความคิดชั่ว พบว่า ปัจจัยภูมิหลังและลักษณะทางประชากรที่มีผลกระทบต่อการศึกษาความคิดชั่วอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ความใกล้ชิดศาสนา อายุ เพศ จำนวนบุตรและการศึกษา กล่าวคือ ผู้ที่มีการศึกษาสูง ผู้ที่มีความใกล้ชิดศาสนามาก และผู้ที่มีบุตรมาก จะกระทำความคิดชำน้อย คือ มีความสัมพันธ์ในทางนิเสธต่อการกระทำความคิดชั่ว ส่วนผู้ที่มีอายุมากจะกระทำความคิดช้ามมากกว่าผู้ที่มีอายุน้อย และเพศหญิงกระทำความคิดช้ามมากกว่าเพศชาย

ปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อการศึกษาความคิดชั่วอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ภูมิลาเนา และบริเวณที่อยู่อาศัย กล่าวคือ ผู้ที่มีภูมิลาเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร กระทำความคิดมากกว่าผู้ที่มีภูมิลาเนาอยู่ต่างจังหวัด ผู้ที่มีบริเวณที่อยู่อาศัยตามสลัมกระทำความคิดชำน้อยที่สุด

ระยะเวลาซึ่งอยู่ภายในเรือนจำครั้งแรก มีผลกระทบต่อการศึกษาความคิดชั่วอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ผู้ต้องโทษในเรือนจำครั้งแรกในระยะเวลาสั้นกระทำความคิดช้ามมากกว่าผู้ต้องโทษในเรือนจำครั้งแรกในระยะเวลาานกว่า

ฐานความคิดครั้งแรกและระยะซึ่งพ้นโทษจากเรือนจำครั้งแรกไม่มีผลกระทบต่อการศึกษาความคิดชั่วอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่อย่างใด

โรติ ไทยยั้ง (2528 : ก-ข) ได้ศึกษาการวิเคราะห์สาเหตุการกระทำผิดของผู้ต้องจำขังวัยหนุ่ม พบว่า ผู้ต้องจำขังที่มีเกณฑ์การศึกษาต่ำและมีระดับรายได้ต่ำ รวมทั้งบิดามารดาที่มีการศึกษาและรายได้ต่ำมีส่วนสัมพันธ์ให้ประกอบอาชญากรรมตั้งแต่อายุน้อย การชอบเที่ยวเตร่ในเวลากลางคืน ชอบดื่มสุรา สูบบุหรี่และเล่นการพนัน เป็นปัจจัยสำคัญเช่นกันที่ผลักดันให้บุคคลเริ่มประกอบอาชญากรรมตั้งแต่อายุน้อย นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้ต้องจำขังที่ก่ออาชญากรรมตั้งแต่อายุน้อยส่วนใหญ่มิอุปนิสัยถูกชักจูงง่าย

ประหยัด บุญศรี (2531 : 78-79) ได้ศึกษาสถานภาพและมูลเหตุจูงใจในการกระทำผิดทางอาญาของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจคุ้มครองเด็ก จังหวัดเชียงใหม่

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เด็กและเยาวชนที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางอาญาในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดเชียงใหม่ จำนวนเด็ก 48 คน และเยาวชน 86 คน รวม 134 คน พบว่า เด็กและเยาวชนที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางอาญา ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย เป็นเด็กอายุระหว่าง 13-14 ปี และเยาวชนอายุระหว่าง 15-16 ปี ส่วนใหญ่มีพื้นฐานการศึกษาระดับประถมศึกษา ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางอาญาในข้อหาลักทรัพย์มากกว่าข้อหาอื่น ๆ พื้นฐานทางครอบครัวของเด็กและเยาวชนส่วนมากพ่อแม่อยู่ด้วยกัน บิดาไม่ได้ประกอบอาชีพ มารดาประกอบอาชีพรับจ้างหรือกรรมกร และมูลเหตุจูงใจที่ทําให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิดทางอาญา ทั้งมูลเหตุจูงใจส่วนบุคคล มูลเหตุจูงใจทางด้านการครอบครัวและมูลเหตุจูงใจทางสังคมต่างมีความสัมพันธ์กับสถานภาพของเด็กและเยาวชนในด้านเพศ อายุ พื้นฐานการศึกษา พื้นฐานทางครอบครัว และอาชีพของบิดามารดา

พยุง จินะจิต (2533 : 3-4) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของผู้ต้องโทษในเรือนจำจังหวัดพิษณุโลกกับการประกอบอาชญากรรมคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ต้องโทษคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ในเรือนจำจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 152 คน พบว่า ผู้ต้องโทษทั้ง 2 ประเภท ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีอายุในช่วง 20-40 ปี เป็นโรค มีอาชีพรับจ้าง ผู้กระทำความผิดโดยลําพังมีภูมิลำเนาอยู่นอกเขตอำเภอเมืองพิษณุโลก และผู้กระทำความผิดโดยร่วมกันทําเป็นหมู่คณะมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอเมืองพิษณุโลกมากที่สุด และรายได้ของผู้กระทำความผิดโดยลําพังส่วนใหญ่เป็นผู้มีรายได้ต่ำกว่าเดือนละ 1,000 บาท และผู้กระทำความผิดโดยร่วมกันเป็นหมู่คณะมีรายได้เดือนละระหว่าง 1,000 - 2,000 บาท

สุมาลี เรือนคำ (2533 : 139-140) ได้ศึกษาวิธีการอบรมเลี้ยงดูและอัตมรณทัศน์ของเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่าง คือ เยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จังหวัดเชียงใหม่ ปี 2533 จำนวน 191 คน พบว่า

1) เยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จังหวัดเชียงใหม่ ที่ได้รับวิธีการอบรมเลี้ยงดู

แบบปล่อยปละละเลย แบบเข้มงวดกวดขัน และแบบประชาธิปไตย มีอัตราที่สัมพันธ์ที่แสดง
ลักษณะความวิตกกังวลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) เยาวชนใน
สถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จังหวัดเชียงใหม่ ที่ได้รับวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย
แบบเข้มงวดกวดขัน และแบบประชาธิปไตย มีอัตราที่สัมพันธ์ที่แสดงลักษณะความเป็นคนที่นำ
นิยมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) เยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครอง
เด็ก จังหวัดเชียงใหม่ ที่ได้รับวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย แบบเข้มงวดกวดขัน
และแบบประชาธิปไตย มีอัตราที่สัมพันธ์ที่แสดงลักษณะที่เป็นส่วนร่วมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 4) เยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จังหวัดเชียงใหม่ ที่ได้รับ
วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย แบบเข้มงวดกวดขัน และแบบประชาธิปไตย
มีอัตราที่สัมพันธ์ที่แสดงลักษณะและคุณลักษณะ ความสุข และความพอใจ ไม่แตกต่างกัน

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศจำนวนมาก ทำให้ได้แนวคิดในการตั้งสมมติฐาน ดังนี้

1. ผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินในทัณฑสถานวัยหนุ่ม
บางคนที่มีความคิดต่างกันจะมีระดับเชาวน์ปัญญาแตกต่างกัน
2. เปรียบเทียบระดับเชาวน์ปัญญาของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษ
ร้ายต่อทรัพย์สินความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์ในทัณฑสถานวัยหนุ่มบางคนที่
กับตัวแปรต่าง ๆ
 - 2.1 ผู้ต้องขังที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีระดับเชาวน์ปัญญาแตกต่างกัน
 - 2.2 ผู้ต้องขังที่มีลำดับของการเป็นบุตรต่างกันจะมีระดับเชาวน์ปัญญาแตกต่างกัน
 - 2.3 ผู้ต้องขังที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกันจะมีระดับเชาวน์ปัญญาแตกต่างกัน
 - 2.4 ผู้ต้องขังที่มีทัศนคติต่อโรงเรียนต่างกันจะมีระดับเชาวน์ปัญญาแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิด ประทศร้ายต่อทรัพย์สินในทัณฑสถานวัยหนุ่มบางเขน ซึ่งได้รับคำพิพากษาของศาลสั่งให้จำคุก กักขัง หรือกักกัน ระหว่างเดือนมีนาคม - เมษายน พ.ศ. 2536 มีอายุกว่า 18-20 ปี ประกอบด้วยฐานความผิดลักทรัพย์ จำนวน 43 คน และฐานความผิดปล้นทรัพย์ จำนวน 15 คน รวมจำนวนประชากรทั้งหมด 58 คน โดยมีขอบเขตของประชากร ดังนี้

1. ผู้ต้องขังต้องเป็นผู้ประกอบความผิดในลักษณะร้ายแรง เช่น ปล้นฆ่า หรือ ฆ่าร้ายสาหัส หรือทารุณ
2. เป็นคดีที่ก่อให้เกิดการสะเทือนขวัญกับประชาชน
3. ผู้ต้องขังต้องใช้เทคนิคหรือวิธีการวางแผนในการประกอบการกระทำความผิด
4. ผู้ต้องขังเป็นผู้ที่มีอายุอยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน คือ มีอายุกว่า 18-20 ปี

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิด ประทศร้ายต่อทรัพย์สินในทัณฑสถานวัยหนุ่มบางเขน มีอายุกว่า 18-20 ปี ซึ่งเลือกมาโดย

วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยมีเกณฑ์ตามขอบเขตที่กำหนดไว้
 ในประชากร ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 58 คน ประกอบด้วยฐานความผิดลักทรัพย์
 จำนวน 43 คน และฐานความผิดปล้นทรัพย์ 15 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

1. แบบทดสอบเชาว์ปัญญาเวคสเลอร์สำหรับผู้ใหญ่ ของ Wechsler ฉบับปี
 ค.ศ. 1955 ซึ่งสมทรง สุวรรณเลิศ และคณะนักจิตวิทยา ศูนย์สุขวิทยาจิต กองสุขภาพจิต
 กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข เป็นผู้ดัดแปลงและปรับปรุงคำถามด้านภาษาไทยเป็น
 เป็นครั้งที่ 3 ทั้งนี้เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพทางสังคม และวัฒนธรรมของไทย
 การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบทดสอบดังกล่าว มีลักษณะที่สามารถแยกกล่าวได้ 4 ประการ
 ดังนี้

1.1 แบบทดสอบจัดเป็นชุดตามลักษณะที่ทำการวัด

1.2 วัดความสามารถได้ 2 ด้าน

1.3 ทดสอบเป็นรายบุคคล (Individual Testing)

1.4 การให้คะแนนเป็น Scaled Score ในการทำแบบทดสอบแต่ละชุด

การทดสอบย่อย

รายละเอียดของแบบทดสอบเชาว์ปัญญาเวคสเลอร์สำหรับผู้ใหญ่ (WAIS) มีดังนี้

1.1 แบบทดสอบจัดเป็นชุดตามลักษณะที่ทำการวัด คือ ข้อปัญหาใด ๆ ที่ใช้
 ความสามารถเดียวกันจะจัดรวมเป็นชุดการทดสอบย่อยชุดเดียวกัน เช่น แบบทดสอบการ
 คำนวณ และแบบทดสอบการจัดรูปภาพก็ตามแบบ เป็นต้น

1.2 วัดความสามารถได้ 2 ด้าน คือ ความสามารถด้านภาษา (Verbal) และความสามารถด้านการกระทำหรือการปฏิบัติ (Performance) ซึ่งแต่ละความสามารถนี้ประกอบด้วยแบบทดสอบย่อยดังต่อไปนี้

1.2.1 แบบทดสอบความสามารถด้านภาษา (Verbal) ประกอบด้วยแบบทดสอบย่อย 5 ชุด คือ

1.2.1.1 แบบทดสอบความรู้ทั่วไป (Information) เป็นแบบทดสอบที่ประกอบด้วยข้อคำถามที่ถามเกี่ยวกับเหตุการณ์ และเรื่องราวในสิ่งแวคล้อมที่คุ้นเคย รู้ได้จากความสนใจ สังเกต หรือเรียนจากสถาบันการศึกษา มีจำนวน 29 ข้อ

1.2.1.2 แบบทดสอบความเข้าใจ (Comprehension) เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่ผู้ถูกทดสอบจะต้องใช้ความเข้าใจ และประสบการณ์ในการแก้ปัญหาในลักษณะที่เหมาะสมเป็นที่ยอมรับทางสังคม และวัฒนธรรม มีจำนวน 14 ข้อ

1.2.1.3 แบบทดสอบการคำนวณ (Arithmetic) เป็นข้อคำถามที่ให้ผู้รับการทดสอบคิดเลขในใจหรือเลขคณิตง่าย ๆ ให้ตอบในเวลาที่กำหนด มีข้อคำถามทั้งหมด 14 ข้อ

1.2.1.4 แบบทดสอบการเปรียบเทียบความเหมือน (Similarities) เป็นข้อทดสอบให้ผู้รับการทดสอบเปรียบเทียบความเหมือนหรือความคล้ายคลึงกันของสิ่งที่กำหนดมาให้ 2 สิ่ง แล้วอธิบายข้อทดสอบ มีจำนวน 13 ข้อ

1.2.1.5 แบบทดสอบการจำตัวเลข (Digit Span) เป็นการให้ผู้รับการทดสอบพูดซ้ำๆ ตัวเลขที่ผู้ทดสอบอ่านให้ฟังแบบทดสอบแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกให้ผู้รับการทดสอบอ่านตัวเลขตามผู้ทดสอบ ซึ่งมีจำนวนตัวเลข 3-9 ตัว และส่วนที่สองให้ผู้รับการทดสอบอ่านทวนตัวเลข ซึ่งมีจำนวน 2-8 ตัว

แบบทดสอบความสามารถด้านภาษาชุดแบบทดสอบย่อยคำศัพท์ เป็นแบบทดสอบย่อยที่ไม่ได้ใช้ เนื่องจาก สมทรง สุวรรณเลิศ และคณะนักจิตวิทยาได้ปรับปรุงแก้ไขคู่มือ WAIS ฉบับภาษาไทย ครั้งที่ 3 พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นแบบทดสอบย่อยที่มีอคติกับวัฒนธรรมไทย (Cultural Bias)

1.2.2 แบบทดสอบความสามารถด้านการกระทำหรือการปฏิบัติ (Performance) ประกอบด้วยแบบทดสอบย่อย 5 ชุด คือ

1.2.2.1 แบบทดสอบสัญลักษณ์ตัวเลข (Digit Symbol)

แบบทดสอบชุดนี้จะประกอบด้วยสิ่งที่กำหนดค่าให้ คือชุดตัวเลข 9 ตัว แต่ละตัวมีสัญลักษณ์หนึ่งอย่างเป็นคู่กำกับไว้ ให้ผู้รับการทดสอบใส่สัญลักษณ์ของตัวเลขลงในช่องว่างใต้ตัวเลขที่สลับเปลี่ยนตำแหน่ง (Code-Substitution) ทั่วไปให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

1.2.2.2 แบบทดสอบการเติมรูปภาพ (Picture Completion) ประกอบด้วยชุดของบัตรที่มีภาพพิมพ์ไว้ บัตรละภาพซึ่งภาพเหล่านั้นจะไม่ครบสมบูรณ์ดี ขาดหายไปบางส่วน ให้ผู้รับการทดสอบตอบว่าส่วนใดของภาพที่ขาดหายไป ภาพทั้งหมดมี 21 ภาพ

1.2.2.3 แบบทดสอบการจัดลูกบาศก์ตามแบบ (Block Design) แบบทดสอบนี้ประกอบด้วยชุดลูกบาศก์สี่เหลี่ยมมีด้านสีแดง สีขาว และสีแดงสลับขาวเป็นชุดแบบ (Design) สำหรับผู้ถูกทดสอบเรียงเป็นรูปตามแบบที่กำหนด

1.2.2.4 แบบทดสอบการจัดเรียงลำดับภาพ (Picture Arrangement) ปัญหาแต่ละข้อประกอบด้วยชุดของภาพที่เป็นเรื่องราวแยกพิมพ์ลงบนบัตรเป็นแผ่น ๆ นำเอาบัตรเหล่านั้นมาจัดเรียงให้ถูกต้องตามลำดับก็จะได้ภาพหรือเรื่องราวต่อเนื่องกัน ทั้งนี้ผู้ทดสอบจะนำเอาชุดของภาพที่เรียงไม่ต่อเนื่องกันมาให้ผู้รับการทดสอบจัดให้ถูกต้องตามเรื่องราวที่ควรเป็น

1.2.2.5 แบบทดสอบการต่อรูป (Object Assembly)

ประกอบด้วยชิ้นส่วนซึ่งสามารถต่อเป็นรูปต่าง ๆ เช่น รูปคน รูปหน้าด้านข้าง มือ และขา
ให้ผู้รับการทดสอบต่อชิ้นส่วนเหล่านั้นเข้าด้วยกันให้ถูกต้อง

1.3 ทดสอบเป็นรายบุคคล (Individual Testing) แบบทดสอบของ Wechsler ต้องอาศัยผู้ทดสอบที่ได้รับการฝึกฝนมาอย่างดี และดำเนินการทดสอบให้เป็นมาตรฐานที่สุด

1.4 การให้คะแนนเป็น Scaled Score ในการทำแบบทดสอบแต่ละชุด การทดสอบย่อย ผู้รับการทดสอบจะได้คะแนนของการตอบถูกเป็นคะแนนดิบ (Raw Score) เป็นอันดับแรก จากนั้นผู้ทดสอบจะนำคะแนนดิบที่ได้ไปเทียบหาคะแนนแบบ Scaled Score จากตารางเทียบเกณฑ์คะแนน ได้เป็น Scaled Score ของแบบทดสอบย่อยแต่ละชุด ผู้รับการทดสอบจะมี Scaled Score ประจําอยู่ เมื่อรวมคะแนน Scaled Score ของความสามารถแต่ละด้านเข้าด้วยกันแล้วผู้รับการทดสอบจะมีผลรวมของคะแนน Scaled Score อยู่ 3 ตัว คือ คะแนนความสามารถด้านภาษา (Verbal Scaled Score) คะแนนความสามารถในการกระทำหรือการปฏิบัติ (Performance Scaled Score) และคะแนนรวมทั้งหมด (Full Scaled Score) แล้วจึงนำคะแนนทั้งสามไปเทียบหาระดับ I.Q. ตามเกณฑ์เทียบอายุ (Age Norm) แต่ละบุคคลเมื่อรับการทดสอบจากแบบทดสอบของ Wechsler แล้ว จะทราบระดับความสามารถ (I.Q.) สามด้าน คือ ความสามารถด้านภาษา (Verbal I.Q.) ความสามารถทางการกระทำหรือการปฏิบัติ (Performance I.Q.) และความสามารถรวม (Full Scale I.Q.) ในการตรวจให้คะแนนจะตรวจให้คะแนนตามคู่มือทดสอบ ชาวอเมริกันเวคสเลอร์สำหรับผู้ใหญ่ ฉบับปี 1955 และคู่มือ WAIS ฉบับภาษาไทยซึ่งปรับปรุงแก้ไขครั้งที่ 3 เมื่อพฤษภาคม พ.ศ. 2526 โดย สมทรง สุวรรณเลิศ และ คณะนักจิตวิทยา ศูนย์สุขภาพจิต กองสุขภาพจิต กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข

2. แบบสอบถามภูมิหลังของผู้ต้องจำ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น

3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม แบบสอบถามเป็นการเลือกตอบ (Checklist) ได้แก่ ระดับการศึกษา ลำดับของการเป็นบุตร จำนวนคำถามทั้งหมด 4 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ตามวิธีการของลิเคอร์ท สเกล (Likert-Scale) โดยแบ่งการอบรมเลี้ยงดูออกเป็น 3 รูปแบบ ดังนี้คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย จำนวนคำถามทั้งหมด 30 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อโรงเรียน มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ตามวิธีการของลิเคอร์ท สเกล (Likert-Scale) โดยแบ่งทัศนคติต่อโรงเรียนและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนเป็น 3 เรื่องคือ

3.1 ครู เพื่อน-นักเรียน โรงเรียน

3.2 การเรียนการสอน กิจกรรมต่าง ๆ บรรยากาศในโรงเรียน

3.3 วินัยและระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน

จำนวนคำถามทั้งหมด 20 ข้อ

เกณฑ์การตรวจให้คะแนน

แบบสอบถามตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยคิดเป็นร้อยละ

แบบสอบถามตอนที่ 2 ได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนออกเป็น 5 ระดับ คือ

มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ส่วนการเลือกตอบในข้อนี้ คือ เกณฑ์ตัดสินว่ามีพฤติกรรมตรงกับข้อความนั้น

มากน้อยเพียงใด การกำหนดน้ำหนักกำหนดโดยการสมมติ (Arbitrary Weighing)

จากน้ำหนัก 1 หน่วย ถึง 5 หน่วย ตามลำดับ

แบบสอบถามตอนที่ 3 ได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนออกเป็น 5 ระดับ คือ

มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

เกณฑ์ตัดสินใช้เปอร์เซ็นต์ (Percentile) แบบเทคนิคร้อยละ 25 ของกลุ่มสูง

และกลุ่มต่ำ

ในข้อความที่เป็นพฤติกรรมทางบวก ถ้ากลุ่มตัวอย่างเลือกตอบ

มากที่สุด	กำหนดให้คะแนน	5	คะแนน
มาก	กำหนดให้คะแนน	4	คะแนน
ปานกลาง	กำหนดให้คะแนน	3	คะแนน
น้อย	กำหนดให้คะแนน	2	คะแนน
น้อยที่สุด	กำหนดให้คะแนน	1	คะแนน

ในข้อความที่เป็นพฤติกรรมทางลบ ถ้ากลุ่มตัวอย่างเลือกตอบ

มากที่สุด	กำหนดให้คะแนน	1	คะแนน
มาก	กำหนดให้คะแนน	2	คะแนน
ปานกลาง	กำหนดให้คะแนน	3	คะแนน
น้อย	กำหนดให้คะแนน	4	คะแนน
น้อยที่สุด	กำหนดให้คะแนน	5	คะแนน

วิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

วิธีการสร้างเครื่องมือในการวิจัย (แบบสอบถาม) ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาตำราทางด้านสังคมวิทยา อาชญาวิทยา พัฒนวิทยา จิตวิทยา การวัด และประเมินผล ตลอดจนปรึกษารื้อกับผู้เชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. สร้างแบบสอบถาม โดยอาศัยข้อมูลจากผู้ต้องขังเป็นพื้นฐาน เสนอประธาน คณะกรรมการ กรรมการควบคุมประพฤติผิด และผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้องพิจารณา ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ภาษา และการจัดลำดับข้อความ
3. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม แล้วนำไปทดลองใช้ (Try-out) กับผู้ต้องขังใน ทัดสถานวัยหนุ่มบางเขน จำนวน 30 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
4. นำผลการทดลองที่ได้จากข้อ 3 มาวิเคราะห์รายข้อ (Item Analysis) เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25 เปอร์เซนต์ ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ แล้ววิเคราะห์ด้วย t-test คัดเลือกข้อความที่มีค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป
5. นำข้อความที่ผ่านข้อ 4 มาดัดแปลงแก้ไขให้เป็นแบบสอบถามผู้ต้องขังฉบับ สมบูรณ์พร้อมที่จะนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยต่อไป

การหาคุณภาพของแบบสอบถาม

นำแบบสอบถามไปสัมภาษณ์กับผู้ต้องขังในทัณฑสถานวัยหนุ่มบางเขน ซึ่งไม่ใช่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 30 คน แล้วนำมาตรวจวิเคราะห์หาคุณภาพของ แบบสอบถาม ดังนี้

1. ความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (Validity) ข้อคำถามที่ใช้ในแบบสอบถามชุดนี้ ได้สร้างขึ้นโดยศึกษาจากผลงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดู และทัศนคติต่อโรงเรียน ก่อนที่จะนำไปทดลองสัมภาษณ์กับกลุ่มตัวอย่าง ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญอย่างละเอียด จึงถือได้ว่าแบบสอบถามชุดนี้มี Face Validity นอกจากนี้ยังได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างภายใน (Intra-test Validity) ของแบบสอบถาม ซึ่งใช้วิธีวิเคราะห์ข้อคำถามเป็นรายข้อ (Item Analysis) เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามแต่ละข้อ โดยใช้เทคนิค 25 เปอร์เซนต์ ของกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ และใช้อัตราส่วนวิกฤติ t (t -ratio) เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบโดยเลือกค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป ได้แบบสอบถามที่ใช้ทั้งหมด 50 ข้อ ซึ่งแบ่งออกได้ดังนี้

ขอบเขตของแบบสอบถาม	จำนวน	ข้อ
1. การอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล ให้ค่าพฤติกรรมในทางบวก	10	1, 2, 7, 8, 13, 14, 19, 20, 25 และ 26
2. การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด กวดขันและแบบปล่อยปละละเลย ให้ค่าพฤติกรรมในทางลบ	20	3, 4, 5, 6, 9, 10, 11, 12, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 24, 27, 28, 29 และ 30
3. ทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียน ให้ค่า พฤติกรรมในทางบวก	10	2, 4, 6, 8, 10, 12, 14, 16, 18 และ 20
4. ทัศนคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียน ให้ค่า พฤติกรรมในทางลบ	10	1, 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 17 และ 19

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ถึง อธิการมหาวิทยาลัย กระทรวงมหาดไทย เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการทดสอบเชาว์ปัญญาและตอบแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง ณ ทัดสถานวัยหนุ่มบางเขน
2. ผู้วิจัยขอนหนังสือตามข้อ 1 ไปถึงอธิการมหาวิทยาลัยด้วยตนเอง เพื่อขออนุญาตในการศึกษาค้นคว้า พร้อมทั้งนัดหมายวัน เวลา ที่จะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ ดำเนินการทดสอบเชาว์ปัญญาและสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างในวันที่ 22, 24, 25, 29 มีนาคม 2536 และ 5 เมษายน 2536

3. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล ตามวัน เวลา ที่นัดหมายไว้

3.1 ทดสอบเชาว์ปัญญา โดยผู้วิจัยดำเนินการทดสอบร่วมกับนักจิตวิทยา ซึ่งใช้เวลาในการทดสอบประมาณหนึ่งชั่วโมงถึงหนึ่งชั่วโมงครึ่งต่อ 1 คน เนื่องจากแบบทดสอบมีหลายชุดจึงต้องแบ่งชุดการทดสอบย่อย และช่วงเวลาในการทดสอบออกเป็น 2 ช่วงเวลา คือ ช่วงแรกทดสอบความสามารถด้านภาษา และช่วงที่สองทดสอบความสามารถด้านการกระทำหรือการปฏิบัติ โดยมีช่วงเวลาให้ผู้ต้องขังได้พักผ่อนทำแบบทดสอบต่อไป โดยมีขั้นตอนของการทดสอบ ดังนี้

3.1.1 พบผู้ต้องขังเพื่อแนะนำตัว สร้างความสัมพันธ์ภาพที่ดี และขอความร่วมมือในการศึกษาวิจัย

3.1.2 ทำการทดสอบผู้ต้องขังเป็นรายบุคคล โดยช่วงแรกทดสอบความสามารถด้านภาษา แล้วให้ผู้ต้องขังพักระยะหนึ่ง เมื่อผู้ต้องขังพร้อมจึงเริ่มทำการทดสอบความสามารถด้านการกระทำหรือการปฏิบัติต่อไป

3.1.3 ในขณะดำเนินการทดสอบ ผู้วิจัยและนักจิตวิทยาพยายามสร้างความสัมพันธ์ภาพที่ดีกับผู้ต้องขัง และพยายามกระตุ้นให้ผู้ต้องขังแสดงความสามารถอย่างเต็มที่ โดยยังคงปฏิบัติตามคู่มือการทดสอบอย่างเคร่งครัด

3.1.4 ผู้วิจัยและนักจิตวิทยานำแบบบันทึกการทดสอบมาตรวจให้คะแนนตามคู่มือการทดสอบ

3.1.5 ตรวจนับคะแนนดิบ (Raw Score) ของแต่ละชุดการทดสอบย่อยแล้วนำมาเทียบเป็นคะแนนมาตรฐาน (Scale Score) ทุกชุดแบบทดสอบ

3.1.6 นำรวมคะแนนมาตรฐานทั้งด้านภาษา และด้านการกระทำหรือการปฏิบัติของผู้ต้องขังทั้งสองกลุ่มไปเทียบเป็นคะแนนความสามารถทางเชาวน์ปัญญาด้านภาษา (Verbal I.Q.) คะแนนเชาวน์ปัญญาด้านการกระทำหรือการปฏิบัติ (Performance I.Q.) และคะแนนเชาวน์ปัญญารวม (Full Scale I.Q.)

3.1.7 นำคะแนนมาตรฐานของแต่ละชุดแบบทดสอบย่อย คะแนนเชาวน์ปัญญาด้านภาษา คะแนนเชาวน์ปัญญาด้านการกระทำหรือการปฏิบัติ และคะแนนเชาวน์ปัญญารวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.2 แบบสอบถามภูมิหลังของผู้ต้องขัง ผู้วิจัยดำเนินการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลและรับคืนด้วยตนเองหลังจากทำการทดสอบเชาวน์ปัญญาของผู้ต้องขังเสร็จแล้ว โดยมีขั้นตอนของการสัมภาษณ์ ดังนี้

3.2.1 พบผู้ต้องขังเพื่อแนะนำตัว สร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีและขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม โดยบอกวัตถุประสงค์ของการตอบแบบสอบถามเพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัย

3.2.2 ทำการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังเป็นรายบุคคลโดยใช้แบบสอบถาม

3.2.3 นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์มาตรวจให้คะแนนและดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ดำเนินการเสร็จสิ้นในเวลา 5 วัน ได้ข้อมูลกลับคืนมาทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100.00 แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์

วิธีจัดการกับข้อมูล

เมื่อรวบรวมแบบทดสอบเชาวน์ปัญญาและแบบสอบถามได้เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. แบบทดสอบเชาวน์ปัญญาของเวคส์เลอร์สำหรับผู้ใหญ่ (WAIS)

ผู้วิจัยนำคะแนนมาตรฐาน (Scale Score) แต่ละชุดแบบทดสอบย่อยคะแนนเชาวน์ปัญญาด้านภาษา (Verbal I.Q.) และคะแนนเชาวน์ด้านการปฏิบัติ (Performance I.Q.) และคะแนนเชาวน์ปัญญารวม (Full Scale I.Q.) ที่ได้จากแบบทดสอบเชาวน์ปัญญาเวคส์เลอร์สำหรับผู้ใหญ่ของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคือความผิดปกติร้ายต่อทรัพย์สินความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดล้นทรัพย์มาวิเคราะห์ตามลำดับดังต่อไปนี้

1.1 หาค่าสถิติพื้นฐาน โดยนำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มมาคำนวณหาสถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

1.2 ทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปร 2 กลุ่ม คือ ฐานความผิด โดยการใช้การทดสอบค่าที (t-test)

2. แบบสอบถามภูมิหลังของผู้ต้องขัง

2.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม แล้วนำแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์มาตรวจให้คะแนนและวิเคราะห์ข้อมูล

2.2 หาค่าร้อยละ สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลในแบบสอบถามตอนที่ 1

2.3 ตรวจสอบหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามตอนที่ 2 และตอนที่ 3 ตามเกณฑ์ที่กำหนด

ไว้

2.4 คำนวณหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามเป็นรายข้อ และคำนวณหาค่าเฉลี่ยของแบบสอบถามแต่ละด้านเพื่อประเมินความรู้สึของผู้ต้องขังที่มีต่อวิธีการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาหรือผู้ปกครองมาเป็นเวลานานที่สุดและความรู้สึกของผู้ต้องขังที่มีทัศนคติต่อโรงเรียนและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน

2.5 ทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม คือ ระดับการศึกษา ลำดับของการเป็นบุตร การอบรมเลี้ยงดู โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบมี 1 ตัวประกอบ (One-Way Analysis of Variance)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าร้อยละคุณสมบัติเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับระดับการศึกษาของผู้ต้องขัง บิดา มารดา และลำดับของการเป็นบุตร

2. หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความวิตกกังวลของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์ จำแนกตามตัวแปรระดับการศึกษา ลำดับของการเป็นบุตร การอบรมเลี้ยงดู และทัศนคติต่อโรงเรียน

3. เปรียบเทียบระดับความวิตกกังวลของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์ ตามตัวแปรดังนี้

3.1 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนเชาว์ปัญญาของผู้ต้องขังประเภทเพศาคคีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์ที่มีระดับการศึกษา ลำดับของการเป็นบุตร และการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One - way Analysis of Variance) และหากพบว่าผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะตรวจสอบความแตกต่างกันเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีนิวแมนคูลส์ (Newman - Keuls Method)

3.2 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนเชาว์ปัญญาของผู้ต้องขังประเภทเพศาคคีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินความผิด และทัศนคติต่อโรงเรียนต่างกัน โดยใช้ค่าสถิติที (t-test)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบสอบถาม

1.1 การวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item Analysis)
โดยใช้ t-test แบบเทคนิคร้อยละ 25 ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ เอ็ดเวิร์ด(ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2524 : 187-188 ; อ้างอิงมาจาก Edwards. 1957 : 152-154)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ
	$\bar{X}_H$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
	$\bar{X}_L$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
	S_H^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
	S_L^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
	n_H	แทน	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง
	n_L	แทน	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

2. ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่

2.1 ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้สูตร (ประคอง กรรณสูตร. ม.ป.ป. :

60)

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนผู้ตอบ}}{\text{จำนวนผู้ตอบทั้งหมด}} \times 100$$

2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2534 : 40)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตร
(ประกอบ กรรณสูตร. ม.ป.ป. : 67)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 $(\sum X)$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 n แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

3.1 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปร 2 กลุ่ม
 ที่เป็นอิสระจากกันโดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2534 : 180) เพื่อทดสอบ
 สมมติฐานข้อ 1 และ 2.4

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

$$\text{โดยมี } df = \frac{\left(\frac{s_1^2}{n_1} \right)^2 + \left(\frac{s_2^2}{n_2} \right)^2}{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}} = \frac{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}} = \frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}$$

เมื่อ t แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน t -distribution

$\bar{x}_1, \bar{x}_2$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างที่ 2

s_1^2, s_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างที่ 2

n_1, n_2 แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างที่ 2

df แทน ชั้นแห่งความอิสระ

3.2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม

โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) โดยใช้สูตร

(Lindquist. 1953 : 63) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 2.1, 2.2 และ 2.3

$$F = \frac{MS_B}{MS_W}$$

เมื่อ F แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน F - distribution

MS_B แทน ค่า Mean of Square ระหว่างกลุ่ม

MS_W แทน ค่า Mean of Square ภายในกลุ่ม

ถ้าหากพบว่า ผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะตรวจสอบความแตกต่างกันเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีนิวแมน - คูลส์ (Newman - Keuls Method).
จากสูตร (Winer. 1971 : 210-218)

$$q = \sqrt{\frac{MS_W}{\tilde{n}}}$$

เมื่อ q แทน q -Statistic ที่ได้จากตาราง

MS_W แทน Mean of Square ภายในกลุ่ม

$\tilde{n}$ แทน จำนวนคะแนนในแต่ละกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เท่ากัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนบุคคลากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา t-distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา F-distribution
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนน (Mean of Squares)
df	แทน	ชั้นแห่งความอิสระ (degree of freedom)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้นำเสนอเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลคุณสมบัติเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับระดับการศึกษาของ

ผู้ต้องขัง บิดา มารดา และลำดับของการเป็นบุตร

ตอนที่ 2 ศึกษาระดับเชาวน์ปัญญาของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิด
ประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์ในทัณฑสถานวัยหนุ่ม
บางเขน

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบระดับเชาวน์ปัญญาของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิด
ประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์ในทัณฑสถานวัยหนุ่ม
บางเขนตามตัวแปรระดับการศึกษา ลำดับของการเป็นบุตร การอบรมเลี้ยงดู
ทัศนคติต่อโรงเรียน

ตอนที่ 1 ข้อมูลคุณสมบัติเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับระดับการศึกษาของ
ผู้ต้องขัง บิดา มารดา และลำดับของการเป็นบุตร

ตาราง 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ต้องขัง

ระดับการศึกษา	ฐานความผิด			
	ลักทรัพย์		ปล้นทรัพย์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	33	76.74	7	46.67
มัธยมศึกษา	9	20.93	7	46.67
อุดมศึกษา	1	2.33	1	3.45
รวม	43	100.00	15	100.00

จากตาราง 1 แสดงว่าผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์
ฐานความผิดลักทรัพย์มีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาเป็นสามเท่าของระดับ
มัธยมศึกษาถึงร้อยละ 76.64 ยกเว้นระดับอุดมศึกษามีเพียงร้อยละ 2.33 ส่วนผู้ต้องขัง
ประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ฐานความผิดปล้นทรัพย์มีการศึกษาอยู่ใน
ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาจำนวนพอ ๆ กันถึงร้อยละ 46.67 ยกเว้นระดับอุดมศึกษา
มีเพียงร้อยละ 3.45

ตาราง 2 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดา

ระดับการศึกษา	ฐานความผิด			
	ลักทรัพย์		ปล้นทรัพย์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	32	74.42	7	46.67
มัธยมศึกษา	5	11.63	3	20.00
อุดมศึกษา	1	2.33	-	-
อื่น ๆ	5	11.63	5	33.33
รวม	43	100.00	15	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่าบิดาของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีประเภทความผิด
ประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์มีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาจำนวนมากเป็น
หกเท่าของการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและไม่ได้ศึกษาถึงร้อยละ 74.42 ยกเว้นระดับ
มัธยมศึกษาที่มีเพียงร้อยละ 2.33 ส่วนบิดาของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้าย
ต่อทรัพย์สินฐานความผิดปล้นทรัพย์มีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาจำนวนมากกว่าบิดาของ
ผู้ต้องขังที่ไม่ได้ศึกษาถึงร้อยละ 46.67 ยกเว้นระดับมัธยมศึกษาที่มีเพียงร้อยละ 20.00

ตาราง 3 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษาของมารดา

ระดับการศึกษา	ฐานความผิด			
	ลักทรัพย์		ปล้นทรัพย์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	29	67.44	6	40.00
มัธยมศึกษา	2	4.65	–	–
อื่น ๆ	12	27.91	9	60.00
รวม	43	100.00	15	100.00

จากตาราง 3 แสดงว่ามารดาของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์มีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาจำนวนมากเป็นสามเท่าของมารดาของผู้ต้องขังที่ไม่ได้ศึกษาถึงร้อยละ 67.44 ยกเว้นระดับมัธยมศึกษา มีเพียงร้อยละ 4.65 ส่วนมารดาของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดปล้นทรัพย์มีการศึกษาอยู่ในระดับไม่ได้ศึกษาจำนวนมากเป็นหนึ่งเท่าครึ่งของระดับประถมศึกษาถึงร้อยละ 60.00

ตาราง 4 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลำดับของการเป็นบุตรของผู้ต้องขัง

ระดับการศึกษา	ฐานความผิด			
	ลักทรัพย์		ปล้นทรัพย์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บุตรคนแรก	11	25.58	3	20.00
บุตรคนกลาง	22	51.16	9	60.00
บุตรคนเล็ก	10	23.26	3	20.00
รวม	43	100.00	15	100.00

จากตาราง 4 แสดงว่าผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์เป็นบุตรคนกลางจำนวนมากเป็นหนึ่งเท่าของ

บุตรคนแรกและบุตรคนเล็กถึงร้อยละ 51.16 ส่วนผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิด
ประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์เป็นบุตรคนกลางจำนวนมากเป็นสองเท่าของบุตร
คนแรกและบุตรคนเล็กถึงร้อยละ 60.00

ตอนที่ 2 ศึกษาระดับเชาวน์ปัญญาของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิด
ประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์ในทัณฑสถานวัยหนุ่ม
บางเขน

หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับเชาวน์ปัญญาของผู้ต้องขังประเภท
เด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์
จำแนกตามตัวแปรระดับการศึกษา ลำดับของการเป็นบุตร การอบรมเลี้ยงดู และ
ทัศนคติต่อโรงเรียน ดังปรากฏตามตาราง 5, 6, 7, 8, 9, 10 และ 11

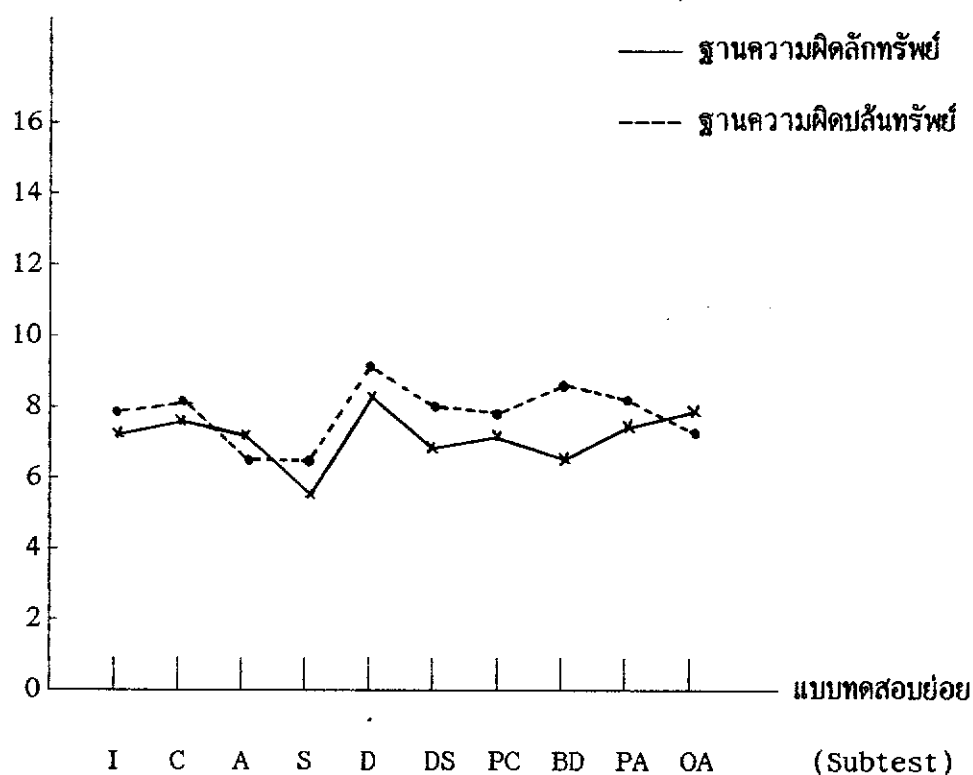
ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับเชาวน์ปัญญาของผู้ต้องขัง
ประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน จำแนกตามฐานความผิด

ฐานความผิด	N	ระดับเชาวน์ปัญญา	
		$\bar{X}$	S.D.
ลักทรัพย์	43	80.14	10.24
ปล้นทรัพย์	15	85.93	8.34
รวม	58	81.64	10.05

จากตาราง 5 แสดงว่าผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์
 ฐานความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์ มีคะแนนเฉลี่ยของระดับเชาวน์ปัญญา
 โดยส่วนรวม 81.64 มี I.Q. อยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาจากนักผู้ต้องขังตาม
 ฐานความผิด พบว่าผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ฐานความผิด
 ปล้นทรัพย์ มีคะแนนเฉลี่ยของระดับเชาวน์ปัญญา 85.93 มี I.Q. อยู่ในระดับค่อนข้างสูง
 ส่วนผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ฐานความผิดลักทรัพย์มีคะแนน
 เฉลี่ยของระดับเชาวน์ปัญญา 80.14 มี I.Q. อยู่ในระดับค่อนข้างสูง

คะแนนมาตรฐาน

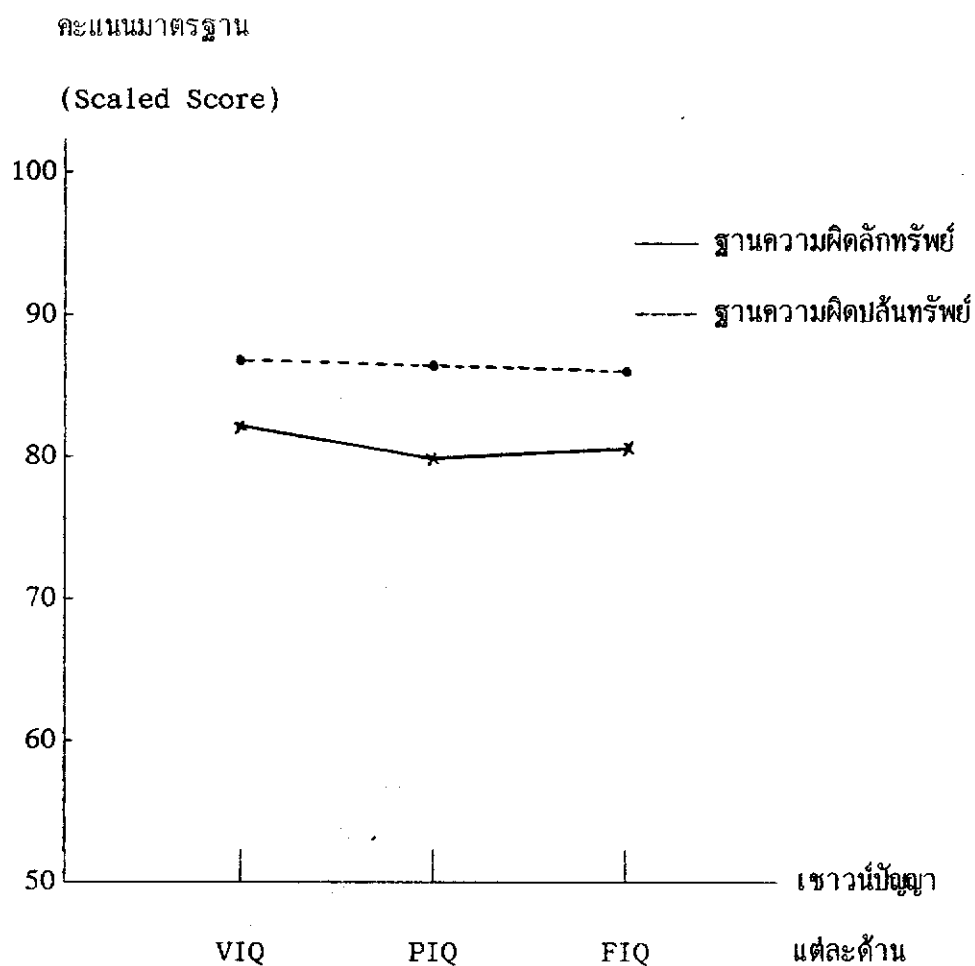
(Scaled Score)

ภาพประกอบ 1 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบย่อยในแบบทดสอบ WAIS ของผู้ต้องขังที่มีฐานความคิดลัทธิและฐานความคิดป็นลัทธิ

หมายเหตุ

I หมายถึง แบบทดสอบความรู้ทั่วไป	DS หมายถึง แบบทดสอบสัญลักษณ์ตัวเลข
C หมายถึง แบบทดสอบความเข้าใจ	PC หมายถึง แบบทดสอบการเติมรูปภาพ
A หมายถึง แบบทดสอบการคำนวณ	BD หมายถึง แบบทดสอบการจัดลูกบาศก์-
S หมายถึง แบบทดสอบการเปรียบเทียบ-	ตามแบบ
เทียบความเหมือน	PA หมายถึง แบบทดสอบการจัดเรียง-
D หมายถึง แบบทดสอบการจำตัวเลข	ลำดับภาพ
	OA หมายถึง แบบทดสอบการต่อรูป

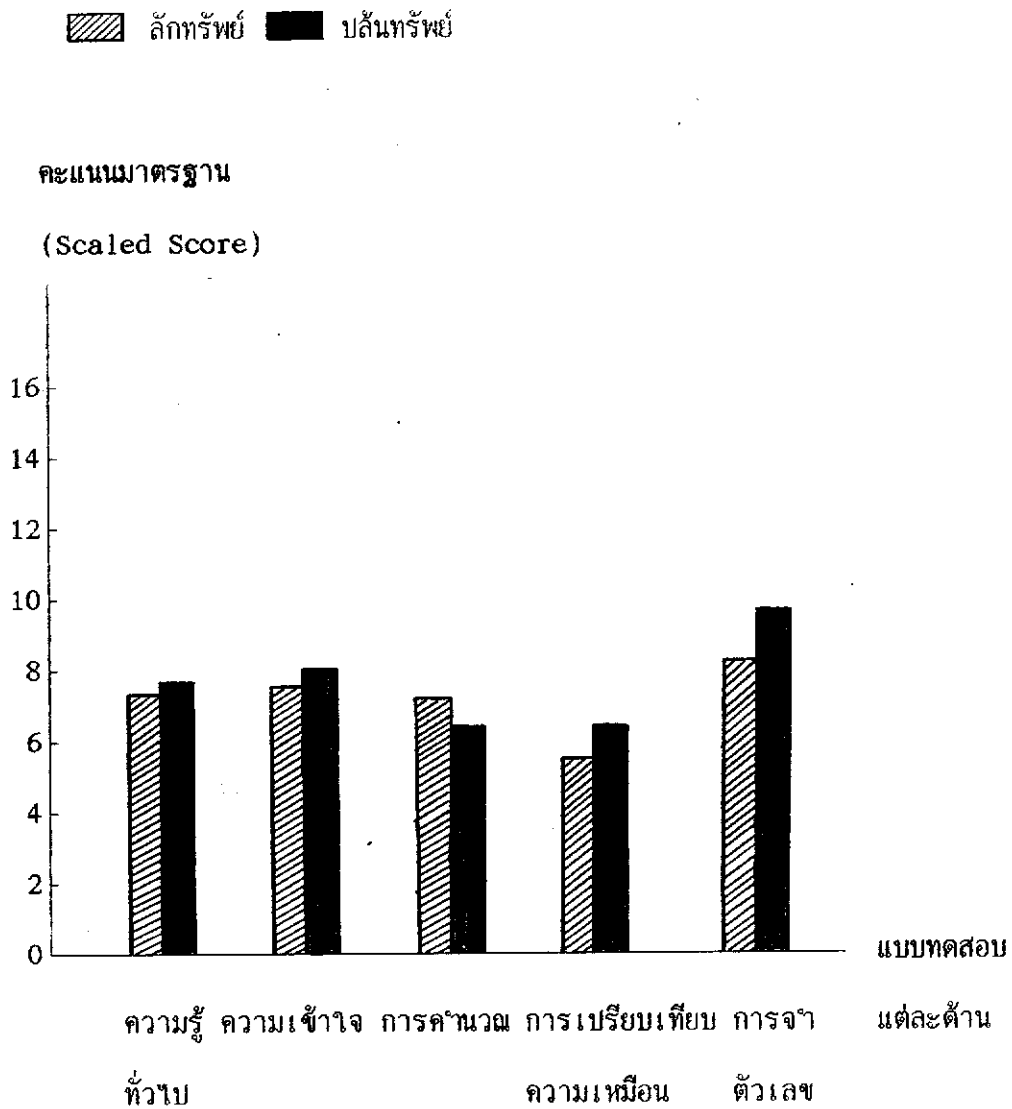
ภาพประกอบ 2 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนเชาว์ปัญญาแต่ละด้านที่ได้จากแบบทดสอบ WAIS ของผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดลัทธิและฐานความผิดปลัทธิ

หมายเหตุ

VIQ หมายถึง คะแนนเชาว์ปัญญาด้านภาษา

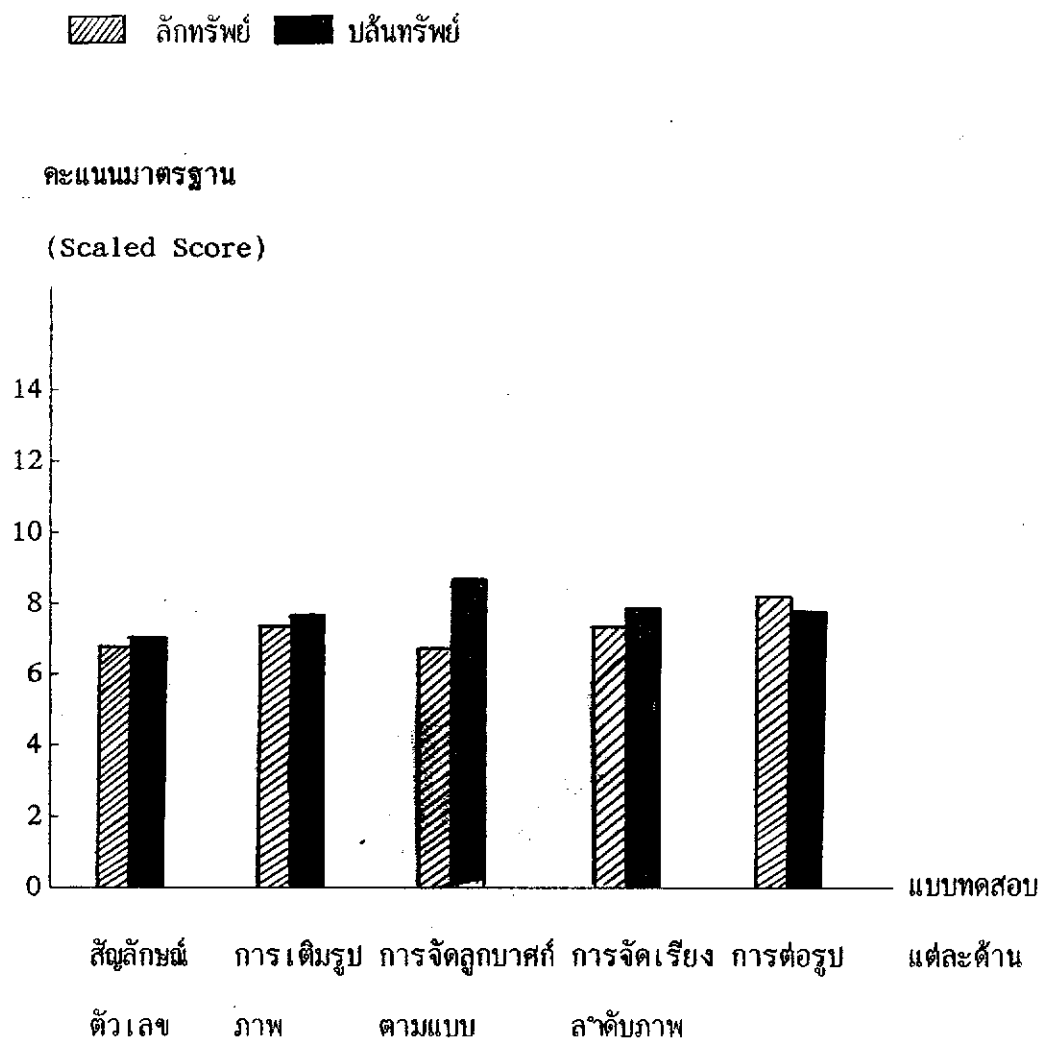
PIQ หมายถึง คะแนนเชาว์ปัญญาด้านปฏิบัติ

FIQ หมายถึง คะแนนเชาว์ปัญญารวม

ภาพประกอบ 3 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบย่อยด้านภาษาที่ได้จากแบบทดสอบ

WAIS ของผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดลัทธิแพทย์ และฐานความผิดปณัทธิแพทย์

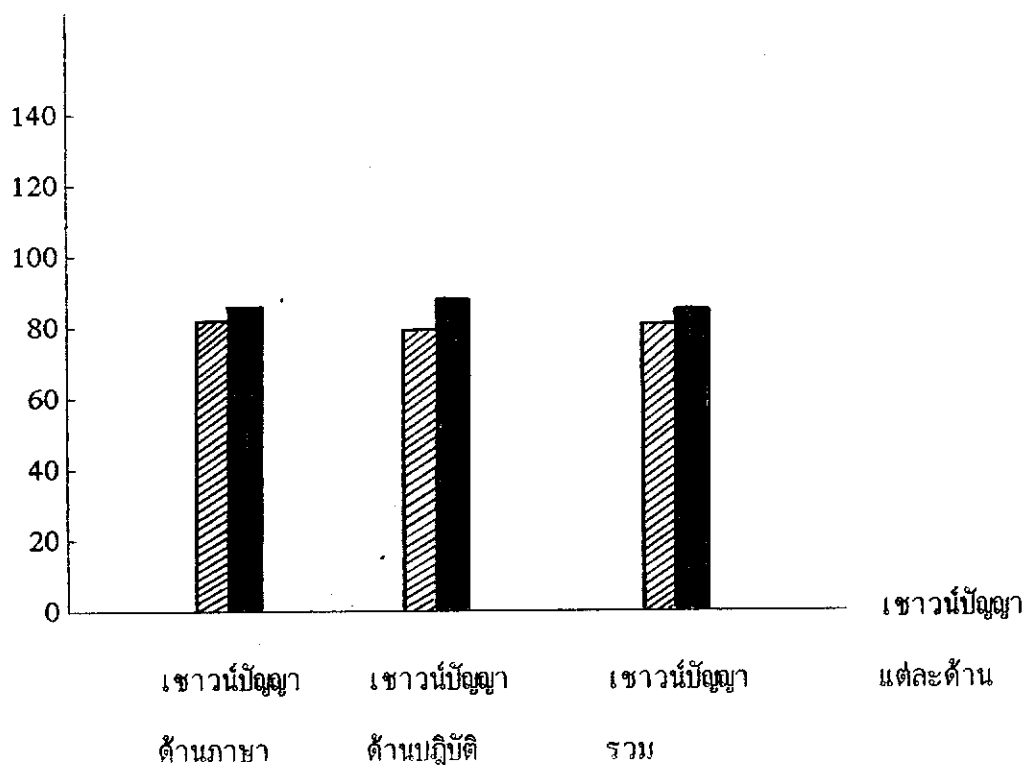
ภาพประกอบ 4 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบย่อยด้านปฏิบัติที่ได้จากแบบทดสอบ

WAIS ของผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดลักทรัพย์ และฐานความผิดปล้นทรัพย์

 ลักทรัพย์
  ปล้นทรัพย์

คะแนนมาตรฐาน

(Scaled Score)

ภาพประกอบ 5 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยของเขาวนปัญญาที่ได้จากแบบทดสอบ WAIS
 ของผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์

ตาราง 6 แสดงค่า I.Q. ของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์
ฐานความผิดลักทรัพย์ จำแนกตามระดับเชาวน์ปัญญา

I.Q.	ประเภท	จำนวน (N = 43)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 69	ปัญญาอ่อน (Mental Defective or Mental Retarded)	7	16.27
70-79	คาบเส้น (Borderline)	13	30.23
80-89	ค่อนข้างโง่ (Dull Normal)	12	27.91
90-109	ปกติหรือปานกลาง (Normal or Average)	11	25.58

จากตาราง 6 แสดงว่าผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์
ฐานความผิดลักทรัพย์ ส่วนใหญ่มี I.Q. อยู่ในระดับคาบเส้นร้อยละ 30.23 รองลงมาคือ
มี I.Q. อยู่ในระดับค่อนข้างโง่ ปกติหรือปานกลางและปัญญาอ่อนร้อยละ 27.91, 25.58
และ 16.27 ตามลำดับ

ตาราง 7 แสดงค่า I.Q. ของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์
ฐานความผิดปล้นทรัพย์ จำแนกตามระดับเชาวน์ปัญญา

I.Q.	ประเภท	จำนวน (N = 15)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 69	ปัญญาอ่อน (Mental Defective or Mental Retarded)	1	6.67
70-79	คาบเส้น (Borderline)	1	6.67
80-89	ค่อนข้างโง่ (Dull Normal)	7	46.67
90-109	ปกติหรือปานกลาง (Normal or Average).	6	40.00

จากตาราง 7 แสดงว่าผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์
ฐานความผิดปล้นทรัพย์ ส่วนใหญ่มี I.Q. อยู่ในระดับค่อนข้างโง่มากถึงร้อยละ 46.69
รองลงมาคือมี I.Q. อยู่ในระดับปกติหรือปานกลางคิดเป็นร้อยละ 40.00 ยกเว้นผู้ต้องขัง
ที่มี I.Q. อยู่ในระดับคาบเส้นและปัญญาอ่อน มีเพียงร้อยละ 6.67

ตาราง 8 เปรียบเทียบผลการศึกษา I.Q. ของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิด
ประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์ จำแนกตามระดับ
เชาวนปัญญา

I.Q.	ฐานความผิดลักทรัพย์		ฐานความผิดปล้นทรัพย์	
	จำนวน (N = 43)	ร้อยละ	จำนวน (N = 15)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 69	7	16.27	1	6.67
70-79	13	30.23	1	6.67
80-89	12	27.91	7	46.67
90-109	11	25.58	6	40.00

จากตาราง 8 แสดงว่า I.Q. ของทั้ง 2 กลุ่ม อยู่ในระดับคาบเส้นและ
ค่อนข้างสูงมากที่สุด ส่วนในระดับอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันมากนัก

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับเชาวน์ปัญญาของผู้ต้องขัง

ประเภททัศนคติต่อความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ความผิดลักทรัพย์ จำแนกตามตัวแปร
ระดับการศึกษา ลำดับของการเป็นบุตร การอบรมเลี้ยงดู และทัศนคติต่อโรงเรียน

ตัวแปร	N	ระดับเชาวน์ปัญญา	
	(N = 43)	$\bar{X}$	S.D.
ระดับการศึกษา			
ประถมศึกษา	33	77.82	9.84
มัธยมศึกษา	9	86.67	7.28
อุดมศึกษา	1	98.00	.00
รวม	43	80.14	10.24
ลำดับของการเป็นบุตร			
บุตรคนแรก	11	72.82	10.43
บุตรคนกลาง	22	81.27	9.56
บุตรคนเล็ก	10	85.70	7.23
รวม	43	80.14	10.24

ตาราง 9 (ต่อ)

ตัวแปร	N	ระดับเขาวนปัญญา	
	(N = 43)	$\bar{X}$	S.D.
การอบรมเลี้ยงดู			
แบบมีเหตุผล	17	76.88	9.32
แบบเข้มงวดกวดขัน	2	78.50	2.12
แบบปล่อยปละละเลย	24	82.58	10.79
รวม	43	80.14	10.24
ทัศนคติต่อโรงเรียน			
ทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียน	12	84.42	7.58
ทัศนคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียน	10	78.60	9.64
รวม	22	80.14	10.24

จากตาราง 9 แสดงว่าผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้าย ต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยของระดับเขาวนปัญญา โดยส่วนรวม 80.14 และเมื่อพิจารณาตามระดับการศึกษาของผู้ต้องขัง พบว่าผู้ต้องขังที่มี การศึกษาระดับอุดมศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยของระดับเขาวนปัญญา 98.00 รองลงมาผู้ต้องขัง ประเภทเด็ดขาดคดีความผิด

ประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์ ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและประถมศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยของระดับเขาวนปัญญา 86.67 และ 77.82 ตามลำดับ

ผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดลักทรัพย์ฐานความผิดลักทรัพย์ที่มีลำดับของการเป็นบุตรต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยของระดับเขาวนปัญญาโดยส่วนรวม 80.14 และเมื่อพิจารณาตามลำดับของการเป็นบุตรของผู้ต้องขัง พบว่าผู้ต้องขังที่เป็นบุตรคนเล็ก มีคะแนนเฉลี่ยของระดับเขาวนปัญญา 85.70 รองลงมาผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์ที่เป็นบุตรคนกลางและบุตรคนแรก มีคะแนนเฉลี่ยของระดับเขาวนปัญญา 81.27 และ 72.82 ตามลำดับ

ผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์ที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยของระดับเขาวนปัญญาโดยส่วนรวม 80.14 และเมื่อพิจารณาตามแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูของผู้ต้องขัง พบว่าผู้ต้องขังที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย มีคะแนนเฉลี่ยของระดับเขาวนปัญญา 82.58 รองลงมาผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์ที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันและแบบมีเหตุผล มีคะแนนเฉลี่ยของระดับเขาวนปัญญา 78.50 และ 76.88 ตามลำดับ

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับเชาวน์ปัญญาของผู้ต้องขังประเภท
 เด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ความผิดสันทรัพย์จำแนกตามตัวแปรระดับ
 การศึกษา ลำดับของการเป็นบุตร การอบรมเลี้ยงดู และทัศนคติต่อโรงเรียน

ตัวแปร	ระดับการศึกษา		
	N	$\bar{X}$	S.D.
(N = 15)			
ระดับการศึกษา			
ประถมศึกษา	7	84.00	4.24
มัธยมศึกษา	7	86.71	11.34
อุดมศึกษา	1	94.00	.00
รวม	15	85.93	8.34
ลำดับของการเป็นบุตร			
บุตรคนแรก	3	83.67	5.51
บุตรคนกลาง	9	85.55	9.67
บุตรคนเล็ก	3	89.33	7.57
รวม	15	85.93	8.34

ตาราง 10 (ต่อ)

ตัวแปร	ระดับการศึกษา		
	N	$\bar{X}$	S.D.
(N = 15)			
การอบรมเลี้ยงดู			
แบบมีเหตุผล	5	85.60	5.03
แบบปล่อยปละละเลย	10	86.10	9.85
รวม	15	85.93	8.34
ทัศนคติต่อโรงเรียน			
ทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียน	5	83.00	11.42
ทัศนคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียน	3	95.33	2.31
รวม	8	85.93	8.34

จากตาราง 10 แสดงว่าผู้ต้องขังประเภทได้ศึกษาคติความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์
 ฐานความผิดปล้นทรัพย์ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยของระดับเชาวน์ปัญญา
 โดยส่วนรวม 85.93 และเมื่อพิจารณาตามระดับการศึกษาของผู้ต้องขัง พบว่าผู้ต้องขัง

ที่มีการศึกษาระดับอุดมศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยของระดับเชาว์ปัญญา 94.00 รองลงมาผู้ต้องขังประเภทศึกษาคติความคิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดปล้นทรัพย์ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและประถมศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยของระดับเชาว์ปัญญา 86.71 และ 84.00 ตามลำดับ

ผู้ต้องขังประเภทศึกษาคติความคิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดปล้นทรัพย์ที่มีลำดับของการเป็นบุตรต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยของระดับเชาว์ปัญญาโดยส่วนรวม 85.93 และเมื่อพิจารณาตามลำดับของการเป็นบุตรของผู้ต้องขัง พบว่า ผู้ต้องขังที่เป็นบุตรคนเล็ก มีคะแนนเฉลี่ยของระดับเชาว์ปัญญา 89.3 รองลงมาผู้ต้องขังประเภทศึกษาคติความคิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดปล้นทรัพย์ที่เป็นบุตรคนกลางและบุตรคนแรก มีคะแนนเฉลี่ยของระดับเชาว์ปัญญา 85.55 และ 83.67 ตามลำดับ

ผู้ต้องขังประเภทศึกษาคติความคิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดปล้นทรัพย์ที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยของเชาว์ปัญญาโดยส่วนรวม 85.93 และเมื่อพิจารณาตามแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูของผู้ต้องขัง พบว่าผู้ต้องขังที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย มีคะแนนเฉลี่ยของเชาว์ปัญญา 86.10 รองลงมาผู้ต้องขังประเภทศึกษาคติความคิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดปล้นทรัพย์ที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล มีคะแนนเฉลี่ยของระดับเชาว์ปัญญา 85.60

ผู้ต้องขังประเภทศึกษาคติความคิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดปล้นทรัพย์ที่มีทัศนคติต่อโรงเรียนต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยของเชาว์ปัญญาโดยส่วนรวม 85.93 และเมื่อพิจารณาตามทัศนคติต่อโรงเรียนของผู้ต้องขัง พบว่าผู้ต้องขังที่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียน มีคะแนนเฉลี่ยของระดับเชาว์ปัญญา 95.33 รองลงมาผู้ต้องขังประเภทศึกษาคติความคิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดปล้นทรัพย์ที่มีทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียน มีคะแนนเฉลี่ยของระดับเชาว์ปัญญา 83.00

ตาราง 11 ค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และคะแนนต่ำสุด-สูงสุดของกลุ่ม

ตัวอย่างทั้งสองที่ได้จากแบบทดสอบ WAIS จานแนกตามฐานความคิด

แบบทดสอบ	ฐานความคิด					
	ลัทธิปรัชญา			ปณิธาน		
	ต่ำสุด- สูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วน- เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ต่ำสุด- สูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วน- เบี่ยงเบน มาตรฐาน
ความรู้ทั่วไป	3-13	7.32	2.39	4-11	7.60	2.13
ความเข้าใจ	1-12	7.53	2.47	3-10	8.07	2.22
การคำนวณ	3-10	7.23	8.41	4-9	6.33	1.80
การเปรียบเทียบ-						
ความเหมือน	0-11	5.67	2.31	4-10	6.33	1.54
การจำตัวเลข	1-12	8.32	2.44	1-15	9.40	3.18
เขาวนปัญญาด้าน-						
ภาษา	56-103	82.74	12.48	64-101	87.00	8.34
สัญลักษณ์ตัวเลข	4-11	6.95	1.66	4-11	8.00	1.99
การเติมรูปภาพ	4-10	7.16	1.48	5-11	7.40	3.40
การจัดลูกบาศก์-						
ตามแบบ	0-14	6.70	2.92	5-13	8.67	2.00
การจัดเรียงลำดับ-						
ภาพ	0-40	7.39	5.80	1-10	7.93	2.53

ตาราง 11 (ต่อ)

แบบทดสอบ	ฐานความผิด					
	ลักทรัพย์			ปล้นทรัพย์		
	ต่ำสุด- สูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วน- เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ต่ำสุด- สูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วน- เบี่ยงเบน มาตรฐาน
การต่อรูป	2-50	8.23	7.10	0-13	7.93	3.31
เขาวนปัญญาด้าน-						
ปฏิบัติ	55-105	79.51	4.75	72-98	86.80	8.49
เขาวนปัญญากรวม	56-98	80.14	10.24	65-98	85.93	8.34

จากตาราง 11 แสดงว่าเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบคะแนนที่ทำได้จากแบบทดสอบ WAIS ของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ฐานความผิดลักทรัพย์ และฐานความผิดปล้นทรัพย์แล้ว พบว่าคะแนนเฉลี่ยทุกชุดแบบทดสอบย่อยคะแนนเฉลี่ย เขาวนปัญญาด้านภาษา คะแนนเขาวนปัญญาด้านปฏิบัติ และคะแนนเขาวนปัญญากรวมของ ผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ฐานความผิดปล้นทรัพย์สูงกว่า คะแนนเฉลี่ยของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ฐานความผิดลักทรัพย์ จึงเมื่อนำค่าคะแนนเฉลี่ยดังกล่าวมาเขียนเป็นกราฟจะมีลักษณะดังภาพประกอบ 1 และ 2

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบระดับเชาวน์ปัญญาของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์ในทัณฑสถานวัยหนุ่มบางเขนตามตัวแปรระดับการศึกษา ลำดับของการเป็นบุตร การอบรมเลี้ยงดูทัศนคติต่อโรงเรียน

3.1 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนเชาวน์ปัญญาของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์ที่มีระดับการศึกษา ลำดับของการเป็นบุตร และการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน โดยการใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One-way Analysis of Variance) โดยใช้ค่าสถิติเอฟ (F-test) ดังปรากฏตามตาราง 12,14,16,17,19,20,21,22 และ 23

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนเชาวน์ปัญญาเป็นรายคู่ระหว่างผู้ต้องขังที่มีระดับการศึกษาและลำดับของการเป็นบุตรต่างกัน โดยใช้วิธีนิวแมน-คูลส์ (Newman-Keuls Method) ดังปรากฏตามตาราง 13,15 และ 18

3.2 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนเชาวน์ปัญญาของผู้ต้องขังคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินที่มีฐานความผิดและทัศนคติต่อโรงเรียนต่างกัน โดยใช้ค่าสถิติที (t-test) ดังปรากฏตามตาราง 24,25,26,27,28 และ 29

เนื่องจากการศึกษาระดับอุดมศึกษาของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์ในทัณฑสถานวัยหนุ่มบางเขน มีเพียงฐานความผิดละ 1 คน ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้จึงไม่นำมาเปรียบเทียบ

ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเชาวน์ปัญญาของผู้ต้องขังประเภท
เด็ดขาดคือความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ ระหว่างผู้ต้องขังที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	880.25	440.13	4.99*
ภายในกลุ่ม	40	3522.91	88.07	
รวม	42	4403.16		

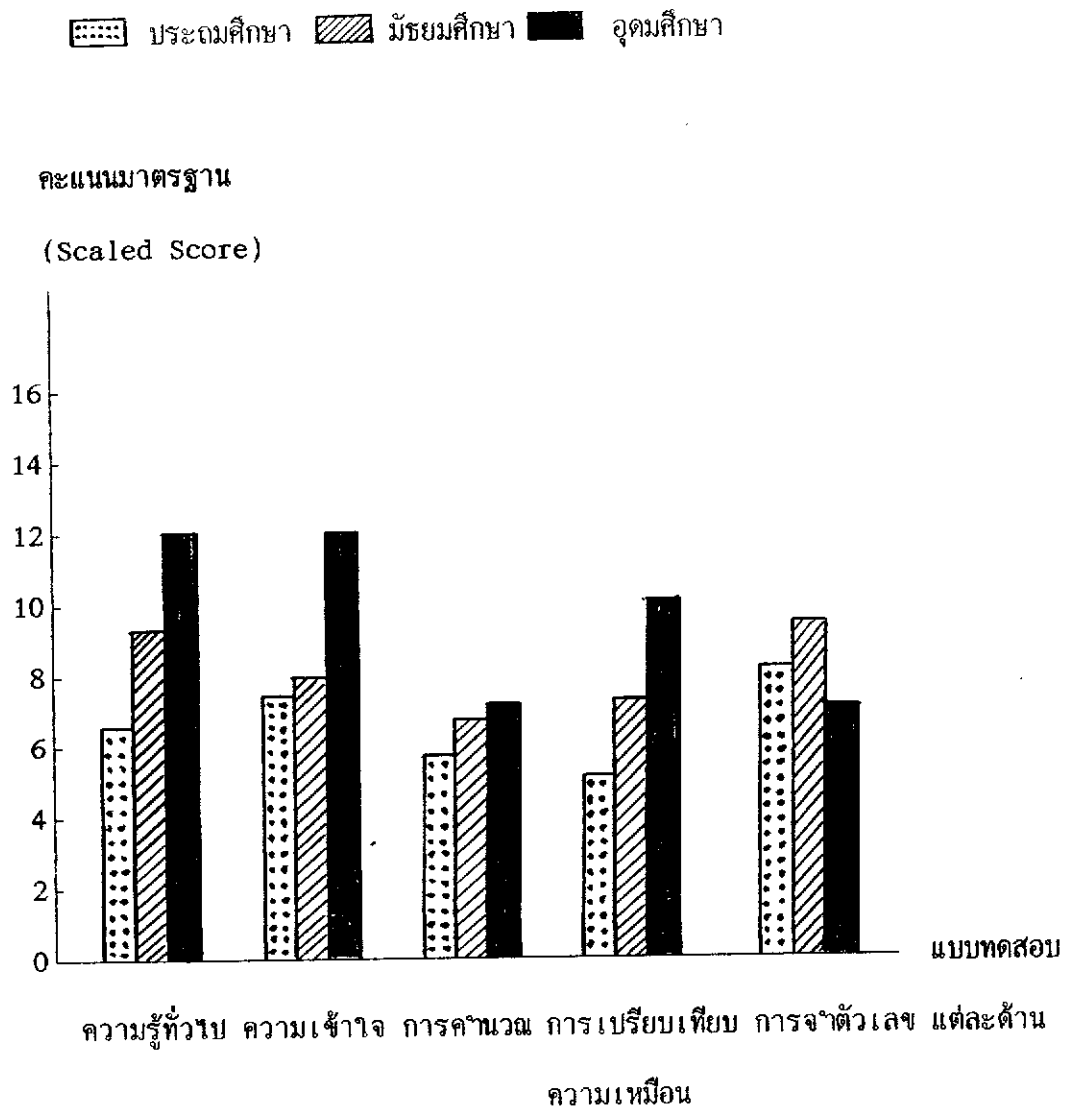
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 แสดงว่าผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคือความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์
ฐานความผิดลักทรัพย์ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยของระดับเชาวน์ปัญญาแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของระดับเชาวน์ปัญญา
เป็นรายคู่ โดยใช้วิธีนิวแมน-คูลส์ (Newman-Keuls Method) ปรากฏผลดังตาราง 13

ตาราง 13 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับเชาว์ปัญญาของผู้ต้องขัง
ประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์ที่มีระดับการศึกษา
ต่างกัน

ระดับการศึกษา		ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา
	$\bar{X}$	77.82	86.67
ประถมศึกษา	77.82	—	8.85
มัธยมศึกษา	86.67		—

จากตาราง 13 แสดงว่าผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยเชาว์ปัญญาไม่แตกต่างกัน

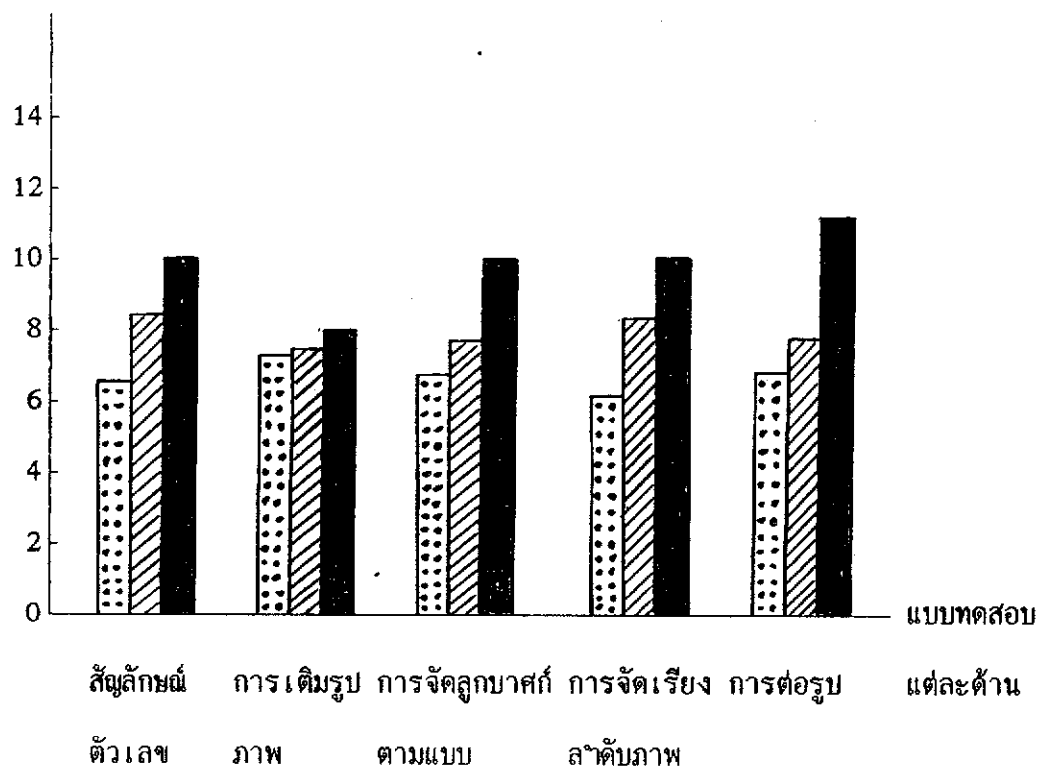

ภาพประกอบ 6 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบย่อยด้านภาษาที่ได้จากแบบทดสอบ WAIS
 ของผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดลักทรัพย์ แต่ละระดับการศึกษา

ประถมศึกษา
 มัธยมศึกษา
 อุดมศึกษา

คะแนนมาตรฐาน

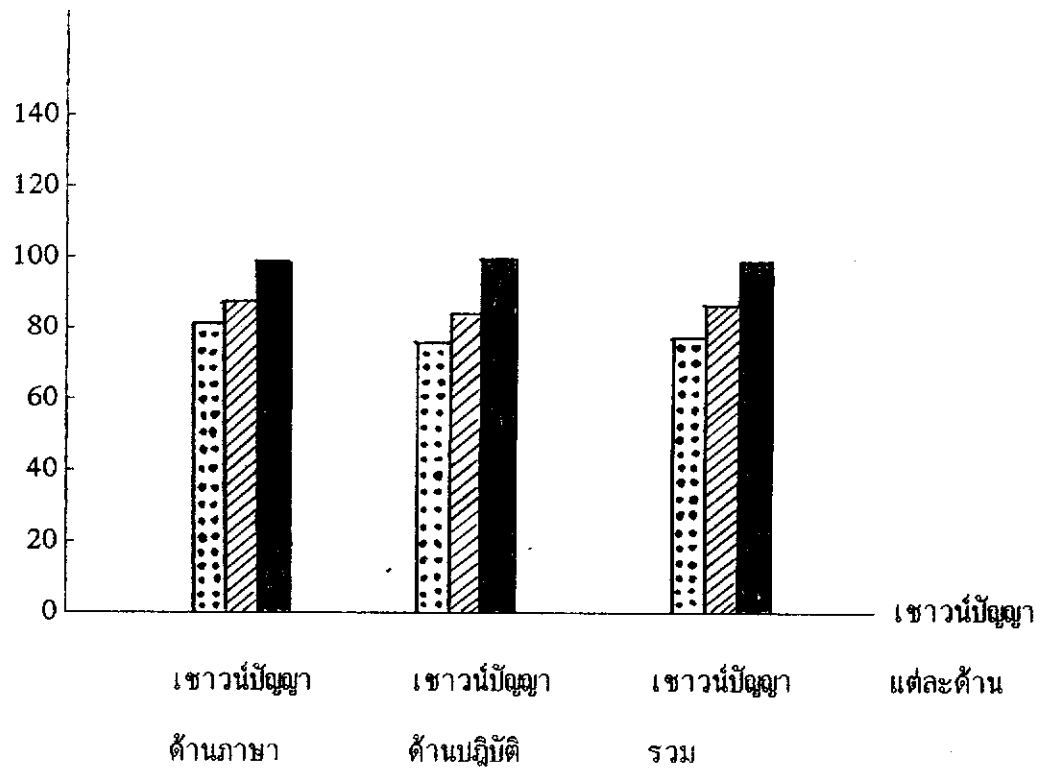
(Scaled Score)

ภาพประกอบ 7 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบย่อยด้านปฏิบัติที่ได้จากแบบทดสอบ WAIS
 ของผู้ต้องขังที่มีฐานความคิดลัทธิร้าย แต่ละระดับการศึกษา

ประถมศึกษา
 มัธยมศึกษา
 อุดมศึกษา

คะแนนมาตรฐาน
(Scaled Score)

ภาพประกอบ 8 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยของเขาวนปัญญาที่ได้จากแบบทดสอบ WAIS

ของผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดลักทรัพย์ แต่ละระดับการศึกษา

ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเชาวน์ปัญญาของผู้ต้องขังประเภท
 เด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดปล้นทรัพย์ระหว่างผู้ต้องขังที่มีระดับ
 การศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	1102.36	560.18	6.65*
ภายในกลุ่ม	12	4631.04	84.20	
รวม	14	5733.40		

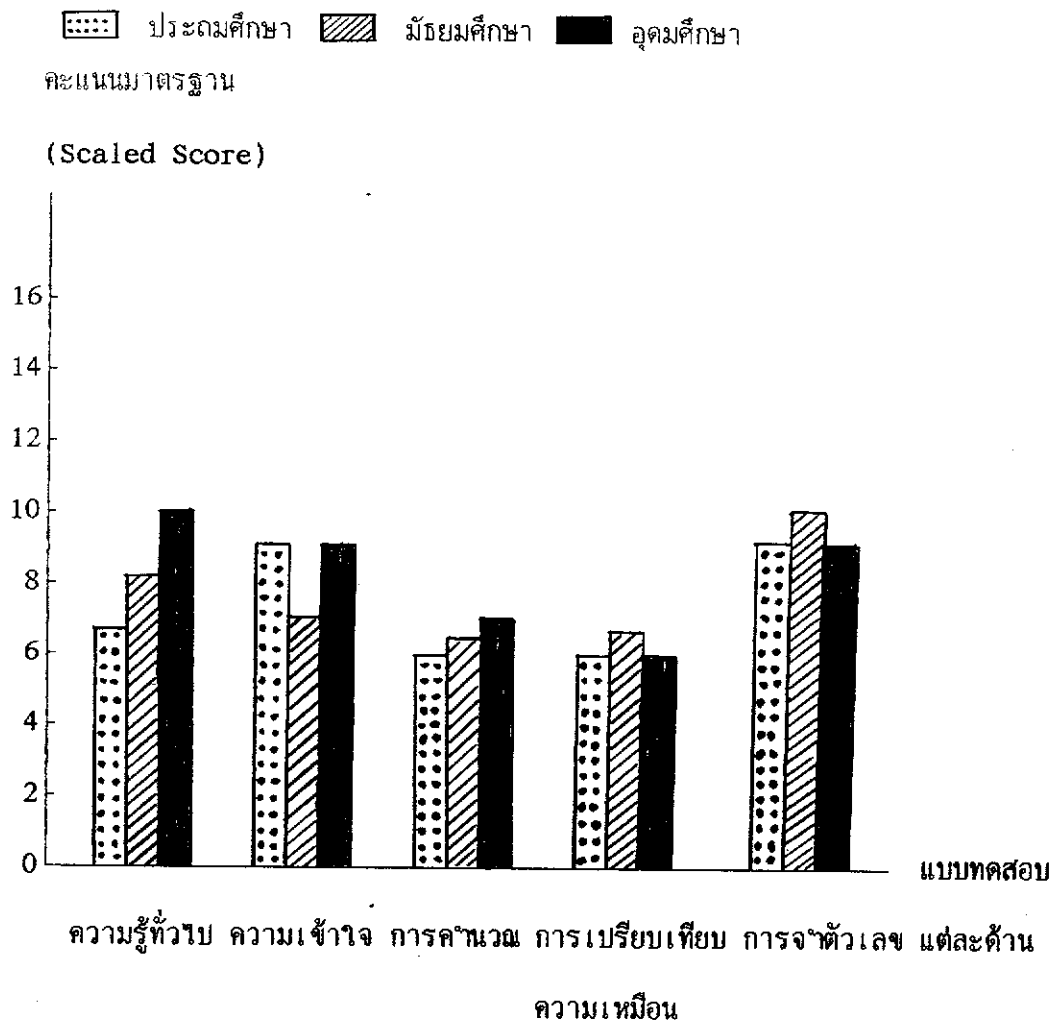
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 แสดงว่าผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดปล้นทรัพย์ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีคะแนนเชาวน์ปัญญาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนเชาวน์ปัญญาเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีนิวแมน-คูลส์ (Newman-Keuls Method) ปรากฏผลดังตาราง 15

ตาราง 15 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระดับเชาวน์ปัญญาของผู้ต้องขังประเภท
เด็ดขาดคือความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดปล้นทรัพย์ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา	คะแนนเฉลี่ย		
	$\bar{X}$	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา
ประถมศึกษา	84.00	–	2.71
มัธยมศึกษา	86.71		–

จากตาราง 15 แสดงว่าผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคือความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดปล้นทรัพย์ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีคะแนนเชาวน์ปัญญาไม่แตกต่างกัน

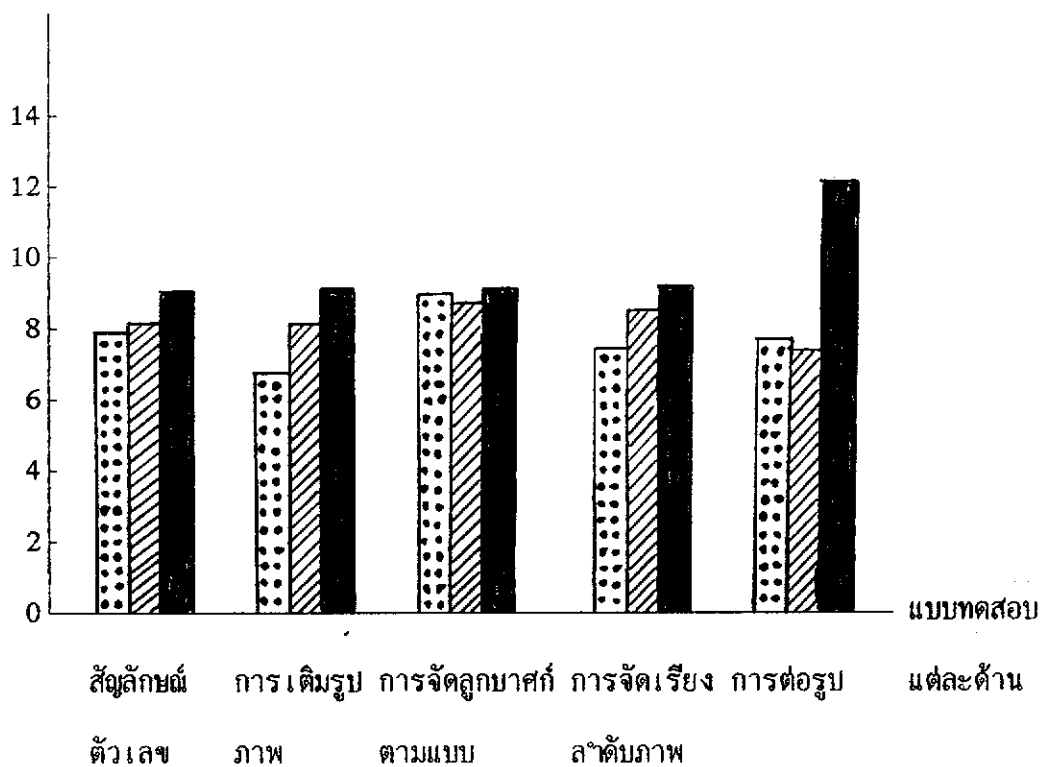

ภาพประกอบ 9 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบย่อยด้านภาษาที่ได้จากแบบทดสอบ WAIS
 ของผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดกลับรั้งแต่ละระดับการศึกษา

ประถมศึกษา
 มัธยมศึกษา
 อุดมศึกษา

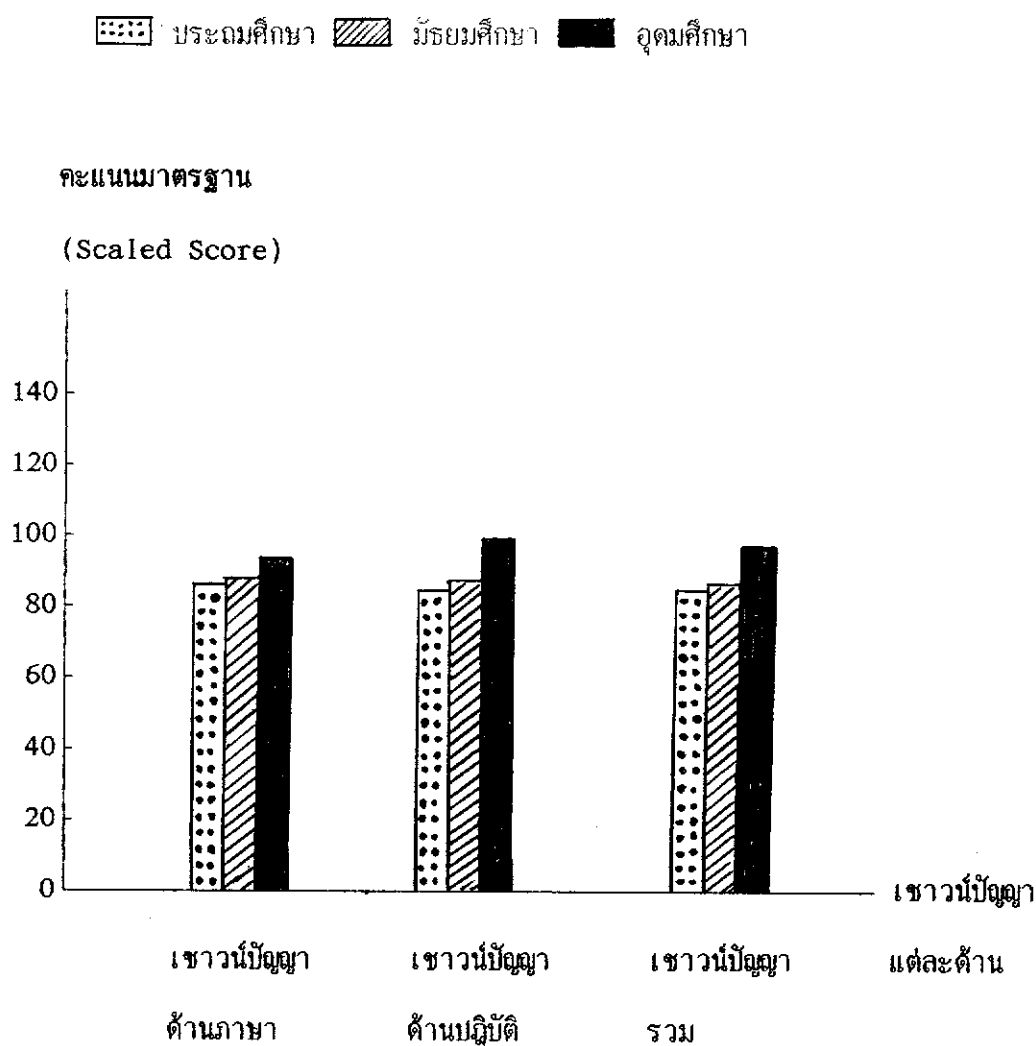
คะแนนมาตรฐาน

(Scaled Score)

ภาพประกอบ 10 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบย่อยด้านปฏิบัติที่ได้จากแบบทดสอบ

WAIS ของผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดบั่นทอนทรัพย์แต่ละระดับการศึกษา

ภาพประกอบ 11 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยของเขาวนปัญญาที่ได้จากแบบทดสอบ WAIS

ของผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดล้นทศวรรษ แต่ละระดับการศึกษา

ตาราง 16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนเชาวน์ปัญญาแต่ละด้านระหว่างผู้ต้องขัง
ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

แบบทดสอบ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ความรู้ทั่วไป	ระหว่างกลุ่ม	2	84.75	42.38	10.63**
	ภายในกลุ่ม	55	219.12	3.98	
	รวม	57	303.88		
ความเข้าใจ	ระหว่างกลุ่ม	2	17.27	8.64	1.52
	ภายในกลุ่ม	55	311.50	5.66	
	รวม	57	328.77		
การคำนวณ	ระหว่างกลุ่ม	2	3.15	1.57	.02
	ภายในกลุ่ม	55	3024.85	55.00	
	รวม	57	3028.00		
การเปรียบเทียบ- ความเหมือน	ระหว่างกลุ่ม	2	47.16	23.58	6.04**
	ภายในกลุ่ม	55	214.44	3.90	
	รวม	57	261.60		

ตาราง 16 (ต่อ)

แบบทดสอบ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
การจำตัวเลข	ระหว่างกลุ่ม	2	13.35	6.68	.94
	ภายในกลุ่ม	55	390.52	7.10	
	รวม	57	403.88		
สัญลักษณ์ตัวเลข	ระหว่างกลุ่ม	2	39.21	19.60	7.28**
	ภายในกลุ่ม	55	147.91	2.69	
	รวม	57	187.12		
การเติมรูปภาพ	ระหว่างกลุ่ม	2	321.03	160.51	1.76
	ภายในกลุ่ม	55	5007.40	91.04	
	รวม	57	5328.43		
การจัดลูกบาศก์- ตามแบบ	ระหว่างกลุ่ม	2	324.91	162.45	1.62
	ภายในกลุ่ม	55	5507.31	100.13	
	รวม	57	5832.22		

ตาราง 16 (ต่อ)

แบบทดสอบ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
การจัดเรียง- ลำดับภาพ	ระหว่างกลุ่ม	2	12.62	6.31	.23
	ภายในกลุ่ม	55	1489.04	27.07	
	รวม	57	1501.66		
การต่อรูป	ระหว่างกลุ่ม	2	33.13	16.57	.40
	ภายในกลุ่ม	55	2245.71	40.83	
	รวม	57	2278.84		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 16 แสดงว่าผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์
ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีคะแนนเขาวงกตต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

ตาราง 17 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเชาว์ปัญญาของผู้ต้องขังประเภท
 ได้ศึกษาคคีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินความผิดลักทรัพย์ระหว่างผู้ต้องขังที่มีลำดับของ
 การเป็นบุตรต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	927.06	463.53	5.33**
ภายในกลุ่ม	40	3476.10	86.90	
รวม	42	4403.16		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 17 แสดงว่าผู้ต้องขังประเภทได้ศึกษาคคีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินความผิดลักทรัพย์ที่มีลำดับของการเป็นบุตรต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยของระดับเชาว์ปัญญาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของระดับเชาว์ปัญญาเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีนิวแมน-คูลส์ (Newman-Keuls Method) ปรากฏผลดังตาราง 18

ตาราง 18 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับเขาวนปัญญาของผู้ต้องขังประเภท
 ได้ขาดสติความผิดประทุรร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์ที่มีลำดับของการเป็นบุตรต่างกัน

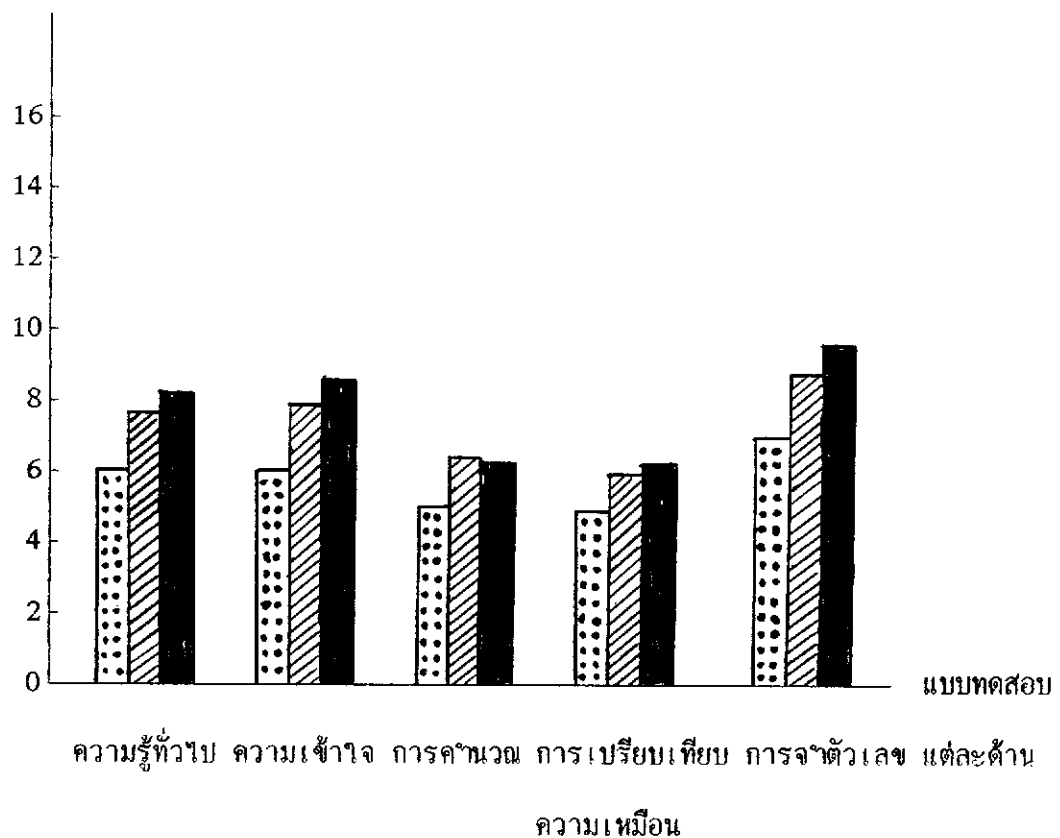
ลำดับของการเป็นบุตร		บุตรคนแรก	บุตรคนกลาง	บุตรคนเล็ก
	$\bar{X}$	72.82	81.27	85.70
บุตรคนแรก	72.82	—	8.45	12.88
บุตรคนกลาง	81.27		—	4.43
บุตรคนเล็ก	85.70			—

จากตารางที่ 18 แสดงว่าผู้ต้องขังประเภทได้ขาดสติความผิดประทุรร้าย
 ต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์ที่เป็นบุตรคนแรก คนกลาง และคนเล็ก มีคะแนนเฉลี่ยระดับ
 เขาวนปัญญาไม่แตกต่างกัน

บุตรคนแรก
 บุตรคนกลาง
 บุตรคนเล็ก

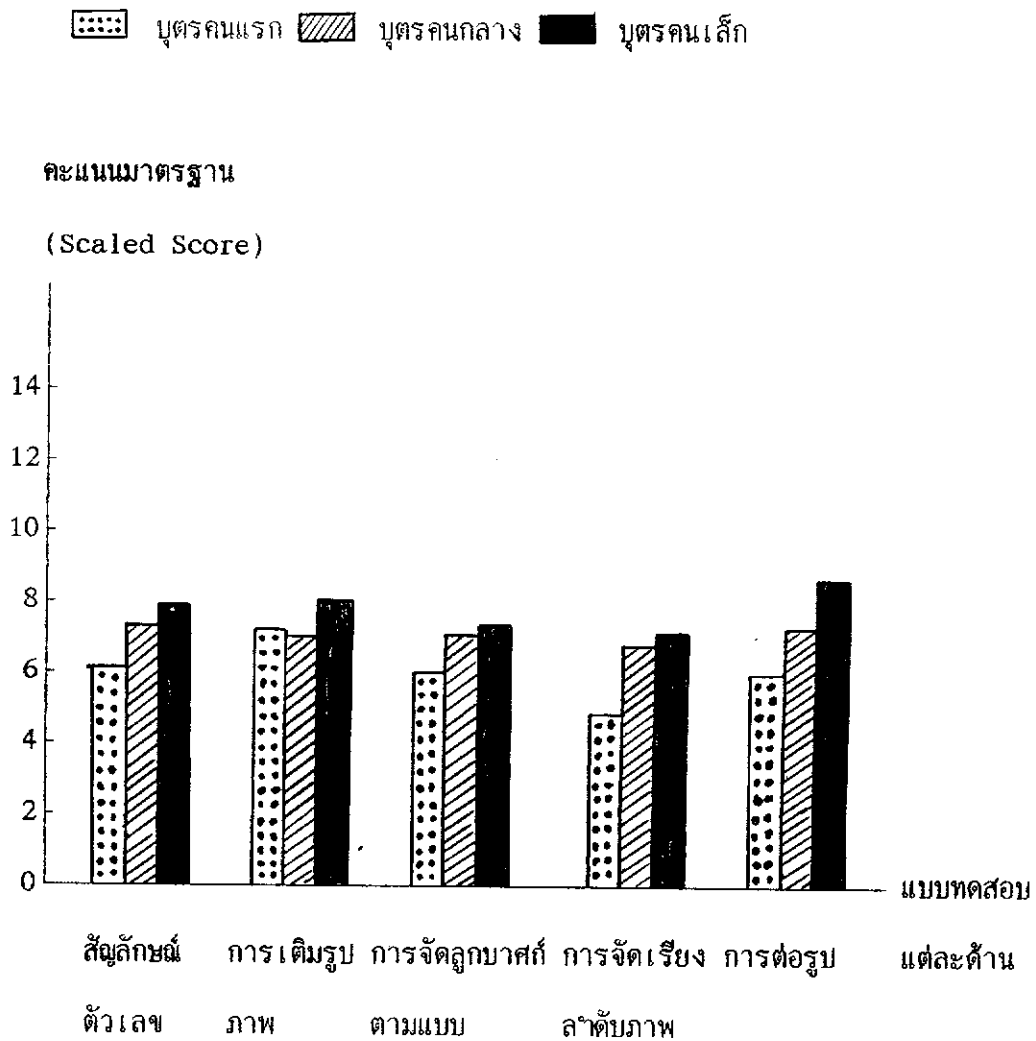
คะแนนมาตรฐาน

(Scaled Score)

ภาพประกอบ 12 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบย่อยด้านภาษาที่ได้จากแบบทดสอบ

WAIS ของผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดลักทรัพย์ แต่ละลำดับของการเป็นบุตร

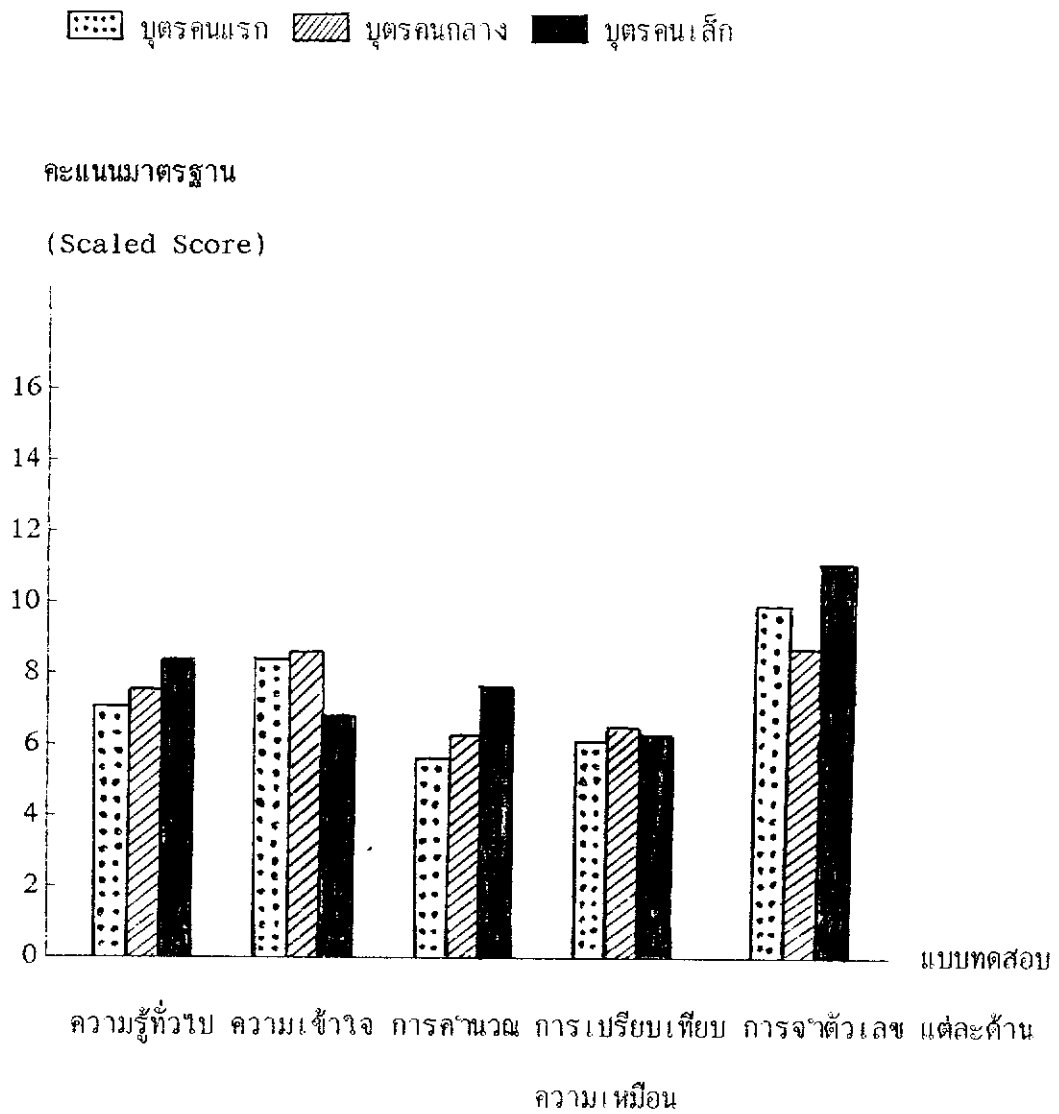
ภาพประกอบ 13 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบย่อยด้านหน้าที่ได้จากแบบทดสอบ

WAIS ของผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดลักทรัพย์ แต่ละลำดับของการเป็นบุตร

ตาราง 19 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเชาวน์ปัญญาของผู้ต้องขังประเภท
 ได้ตรวจคัดความผิดปกติร้ายต่อทรัพย์สินความผิดปกติระหว่างผู้ต้องขังที่มีลำดับ
 ของการเป็นบุตรต่างกัน

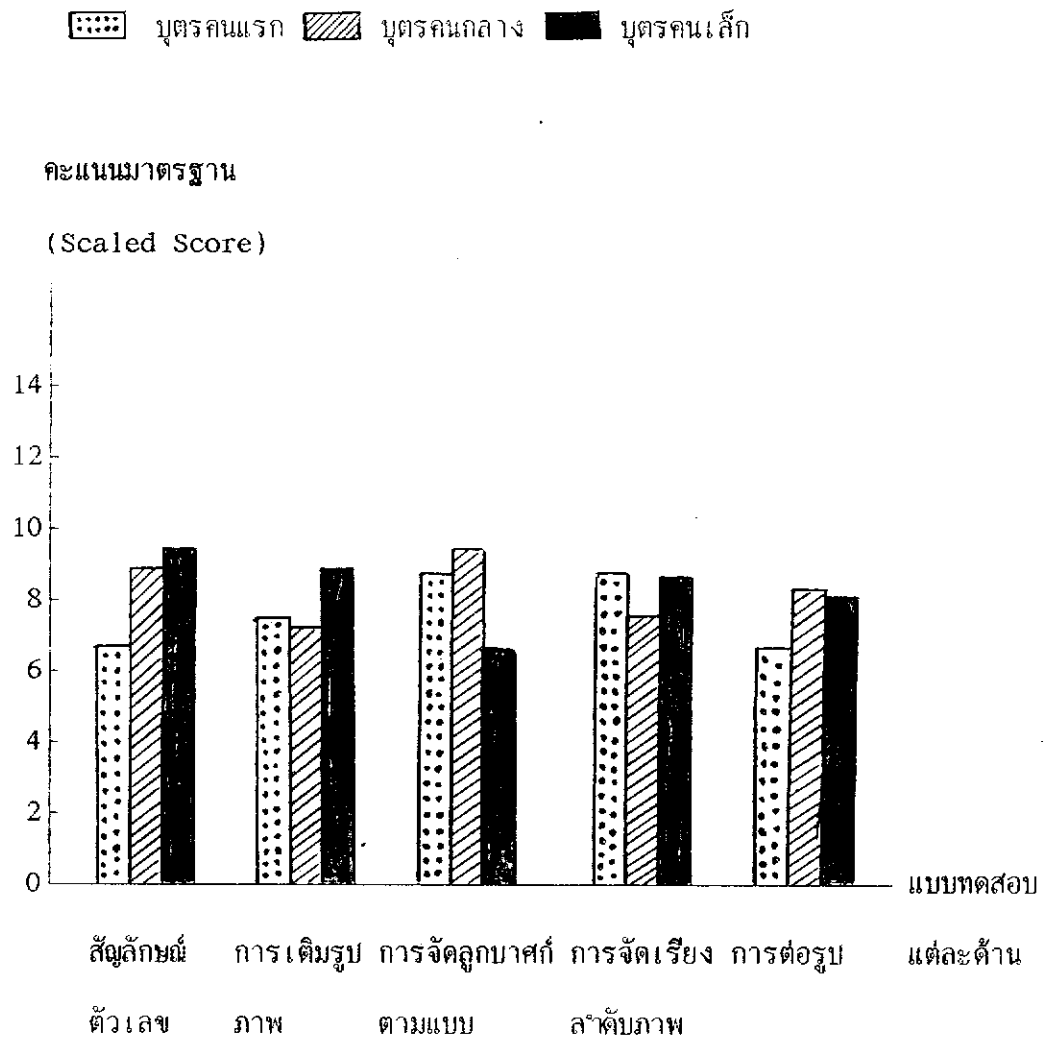
แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	51.38	25.69	.33
ภายในกลุ่ม	12	923.55	76.96	
รวม	14	974.93		

จากตาราง 19 แสดงว่าผู้ต้องขังประเภทได้ตรวจคัดความผิดปกติร้ายต่อทรัพย์สินความผิดปกติระหว่างผู้ต้องขังที่มีลำดับของการเป็นบุตรต่างกัน มีคะแนนเชาวน์ปัญญาไม่แตกต่างกัน

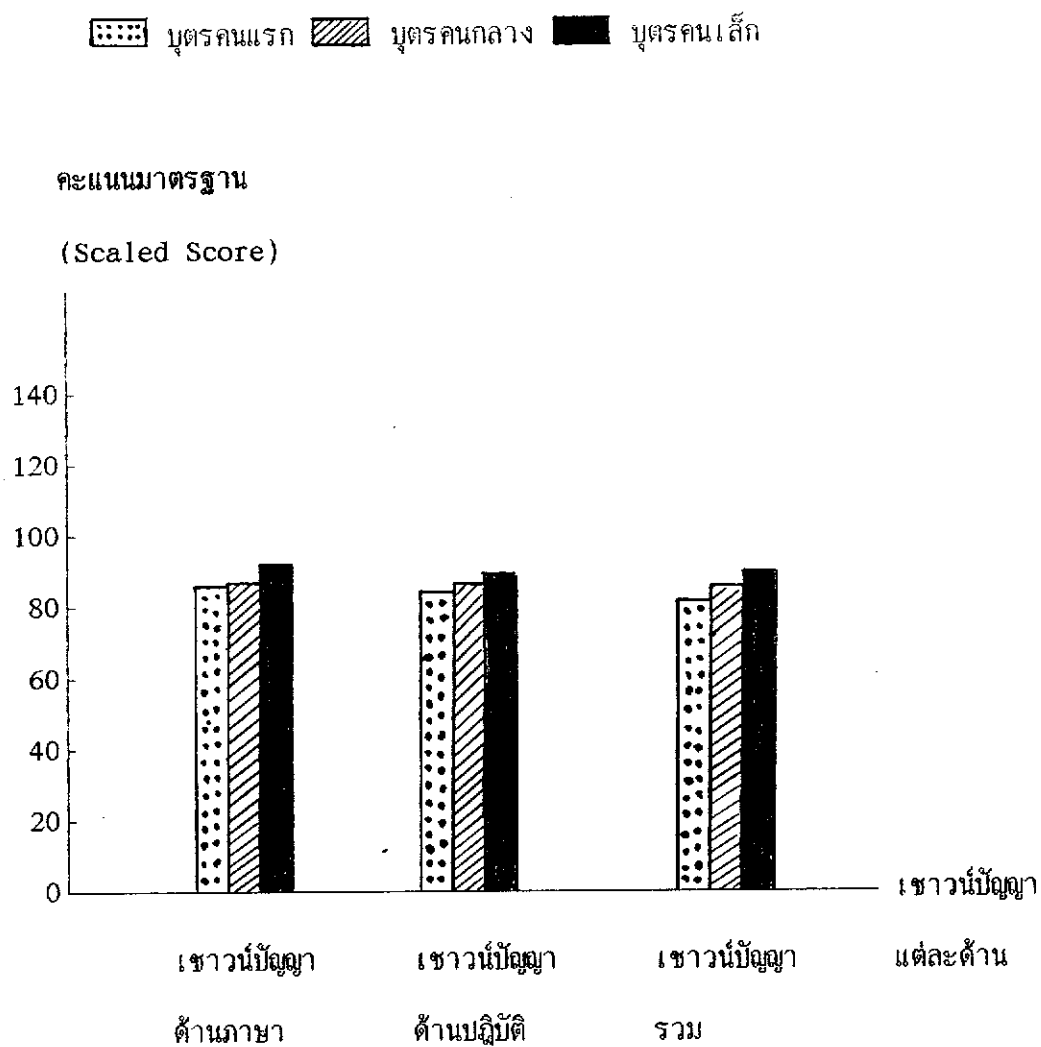
ภาพประกอบ 15 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบย่อยด้านภาษาที่ได้จากแบบทดสอบ

WAIS ของผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดบั่นทอนแต่ละลำดับของการเป็นบุตร

ภาพประกอบ 16 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบย่อยด้านปฏิบัติที่ได้จากแบบทดสอบ

WAIS ของผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดปล้นทรัพย์ แต่ละลำดับของการเป็นบุตร

ภาพประกอบ 17 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยของชาวบ้านปัญญาที่ได้จากแบบทดสอบ WAIS
 ของผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดปล้นทรัพย์ แต่ละลำดับของการเป็นบุตร

ตาราง 20 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนเชาวน์ปัญญาแต่ละด้าน ระหว่างผู้ต้องขังที่มีลำดับของการเป็นบุตรต่างกัน

แบบทดสอบ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ความรู้ทั่วไป	ระหว่างกลุ่ม	2	24.62	12.31	2.42
	ภายในกลุ่ม	55	279.26	5.08	
	รวม	57	303.88		
ความเข้าใจ	ระหว่างกลุ่ม	2	25.58	12.79	2.32
	ภายในกลุ่ม	55	303.19	5.51	
	รวม	57	328.77		
การคำนวณ	ระหว่างกลุ่ม	2	69.61	34.80	.64
	ภายในกลุ่ม	55	2958.39	53.79	
	รวม	57	3028.00		
การเปรียบเทียบ- ความเหมือน	ระหว่างกลุ่ม	2	11.11	5.55	1.21
	ภายในกลุ่ม	55	250.49	4.55	
	รวม	57	261.60		

ตาราง 20 (ต่อ)

แบบทดสอบ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
การจำตัวเลข	ระหว่างกลุ่ม	2	32.51	16.26	2.40
	ภายในกลุ่ม	55	371.37	6.75	
	รวม	57	403.88		
สัญลักษณ์ตัวเลข	ระหว่างกลุ่ม	2	22.24	11.12	3.71*
	ภายในกลุ่ม	55	164.87	3.00	
	รวม	57	187.12		
การเติมรูปภาพ	ระหว่างกลุ่ม	2	279.70	139.85	1.52
	ภายในกลุ่ม	55	5048.73	91.76	
	รวม	57	5328.43		
การจัดลูกบาศก์- ตามแบบ	ระหว่างกลุ่ม	2	174.29	87.15	.84
	ภายในกลุ่ม	55	5657.93	102.87	
	รวม	57	5832.22		
การต่อรูป	ระหว่างกลุ่ม	2	109.43	54.72	1.38
	ภายในกลุ่ม	55	2169.41	39.44	
	รวม	57	2278.84		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 20 แสดงว่าผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ ที่มีลำดับของการเป็นบุตรต่างกัน มีคะแนนเชาวน์ปัญญาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในชุดแบบทดสอบย่อยสัญลักษณ์ตัวเลข

ตาราง 21 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเชาวน์ปัญญาของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ฐานความผิดลักทรัพย์ระหว่างผู้ต้องขังที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน

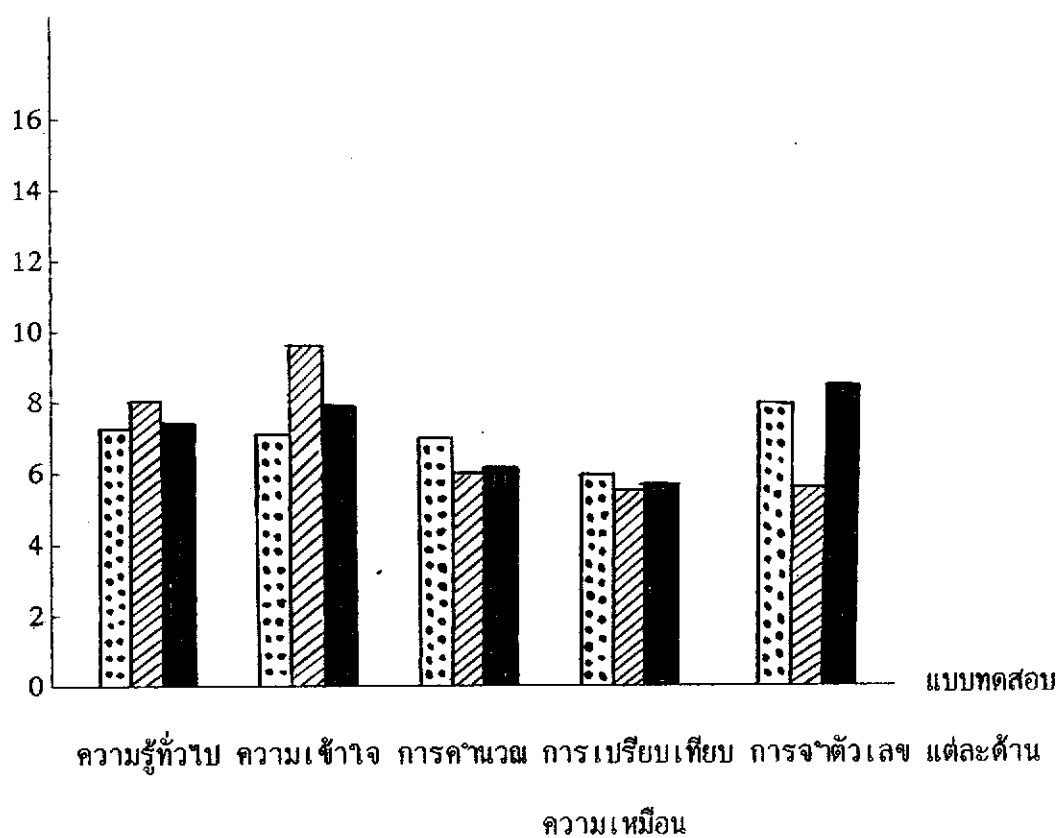
แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	329.06	164.53	1.61
ภายในกลุ่ม	40	4074.10	101.85	
รวม	42	4403.16		

จากตาราง 21 แสดงว่าผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ฐานความผิดลักทรัพย์ที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีคะแนนเชาวน์ปัญญาไม่แตกต่างกัน

แบบมีเหตุผล
 แบบไขว่คว้ากวาดค้น
 แบบปล่อยปละละเลย

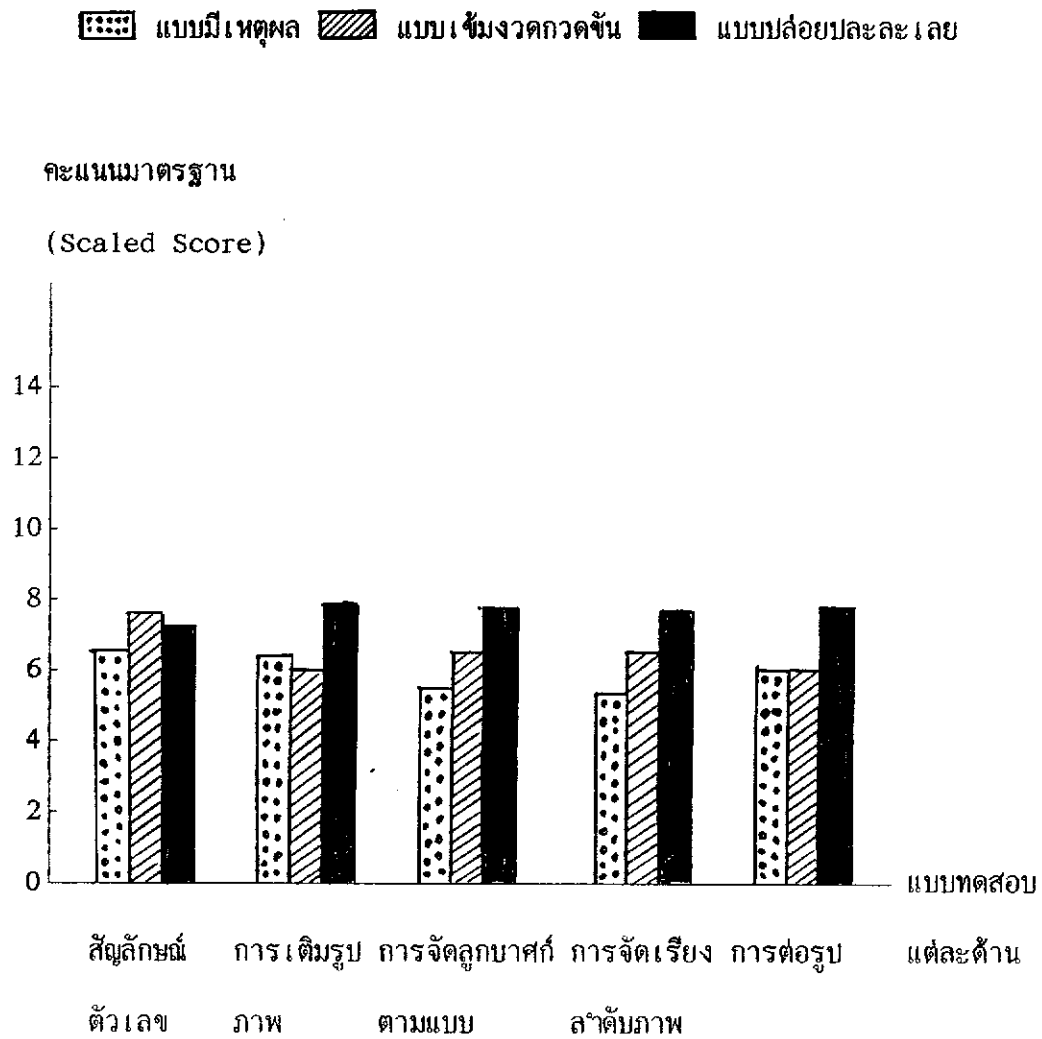
คะแนนมาตรฐาน

(Scaled Score)

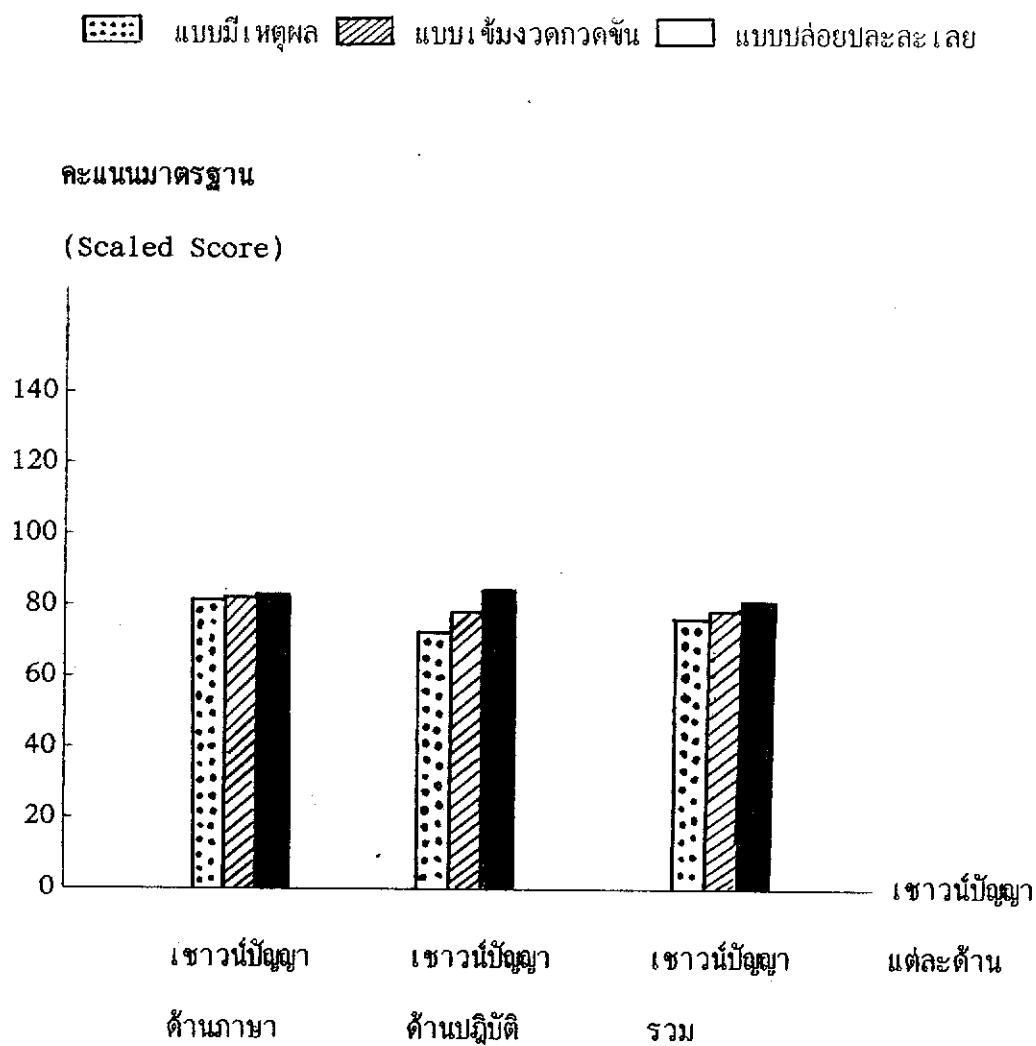
ภาพประกอบ 18 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบย่อยด้านภาษาที่ได้จากแบบทดสอบ

WAIS ของผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดลักทรัพย์แต่ละแบบแผนของการอบรมเลี้ยงดู

ภาพประกอบ 19 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบย่อยด้านปฏิบัติที่ได้จากแบบทดสอบ

WAIS ของผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดลักทรัพย์ แต่ละแบบแผนการอบรมเลี้ยงดู

ภาพประกอบ 20 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยของเชาว์ปัญญาที่ได้จากแบบทดสอบ WAIS ของผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดลักทรัพย์ แต่ละแบบแผนการอบรมเลี้ยงดู

ตาราง 22 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเชาว์ปัญญาของผู้ต้องขังประเภท
 ได้ศึกษาคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดปล้นทรัพย์ ระหว่างผู้ต้องขังที่มีการ
 อบรมเลี้ยงดูต่างกัน

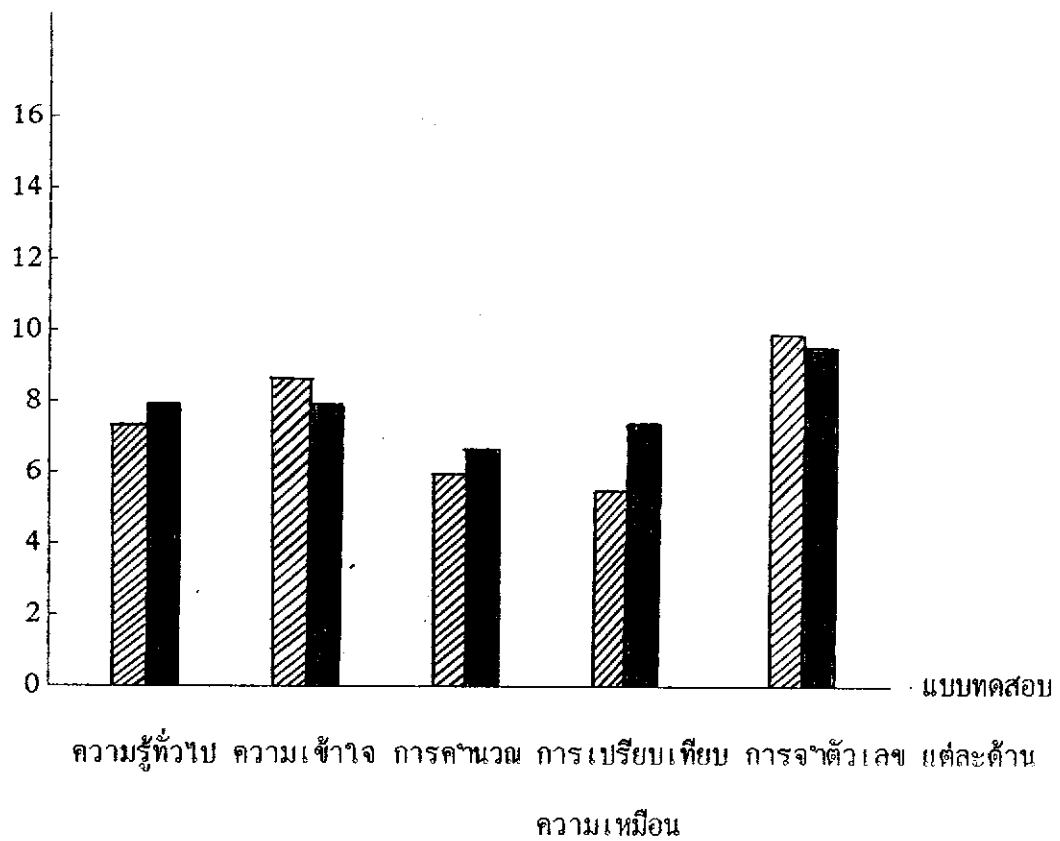
แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	.83	.83	.01
ภายในกลุ่ม	12	974.10	74.93	
รวม	14	974.93		

จากตาราง 22 แสดงว่าผู้ต้องขังประเภทได้ศึกษาคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดปล้นทรัพย์ที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีคะแนนเชาว์ปัญญาไม่แตกต่างกัน

▨ แบบมีเหตุผล ■ แบบปล่อยปละละเลย

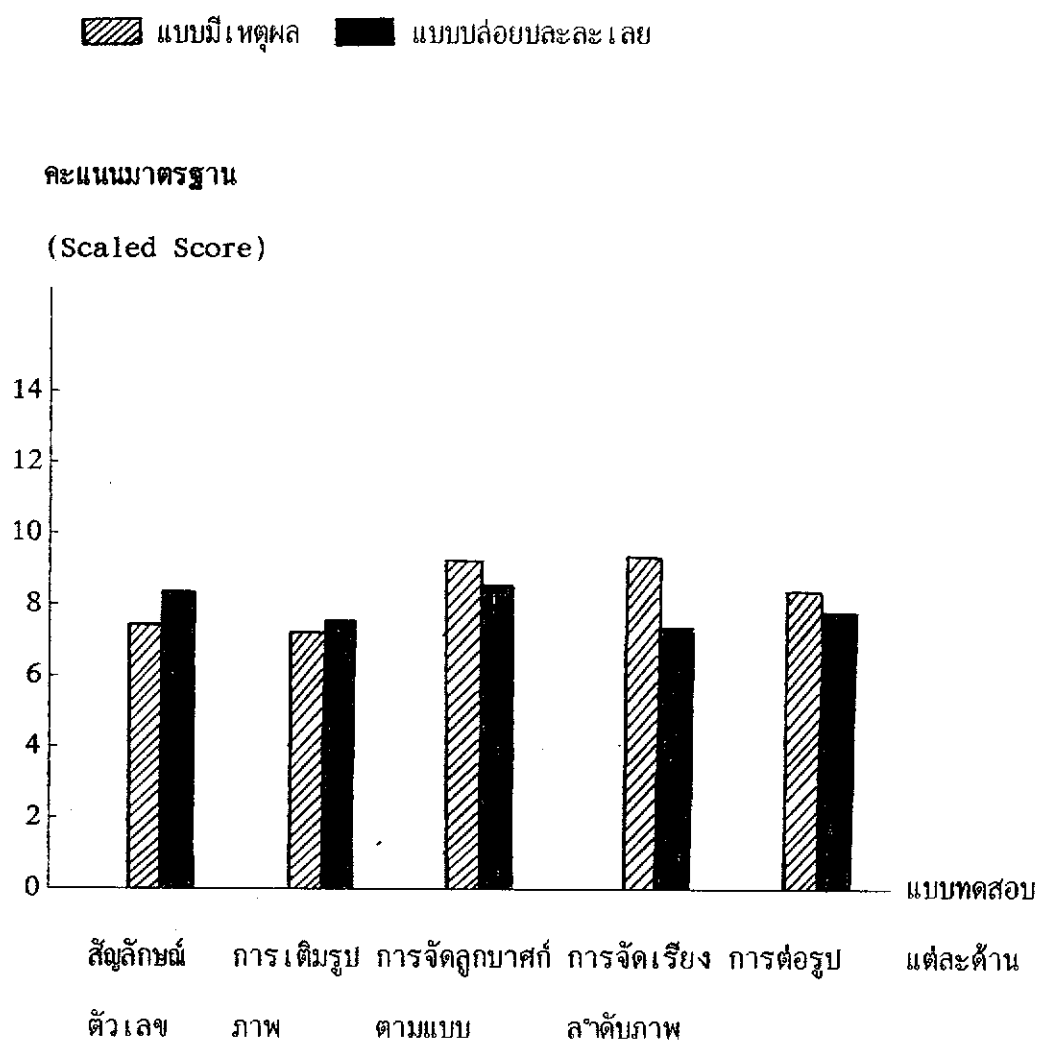
คะแนนมาตรฐาน

(Scaled Score)

ภาพประกอบ 21 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบย่อยด้านภาษาที่ได้จากแบบทดสอบ

WAIS ของผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดล้นทศวรรษแต่ละแบบแผนของการอบรมเลี้ยงดู

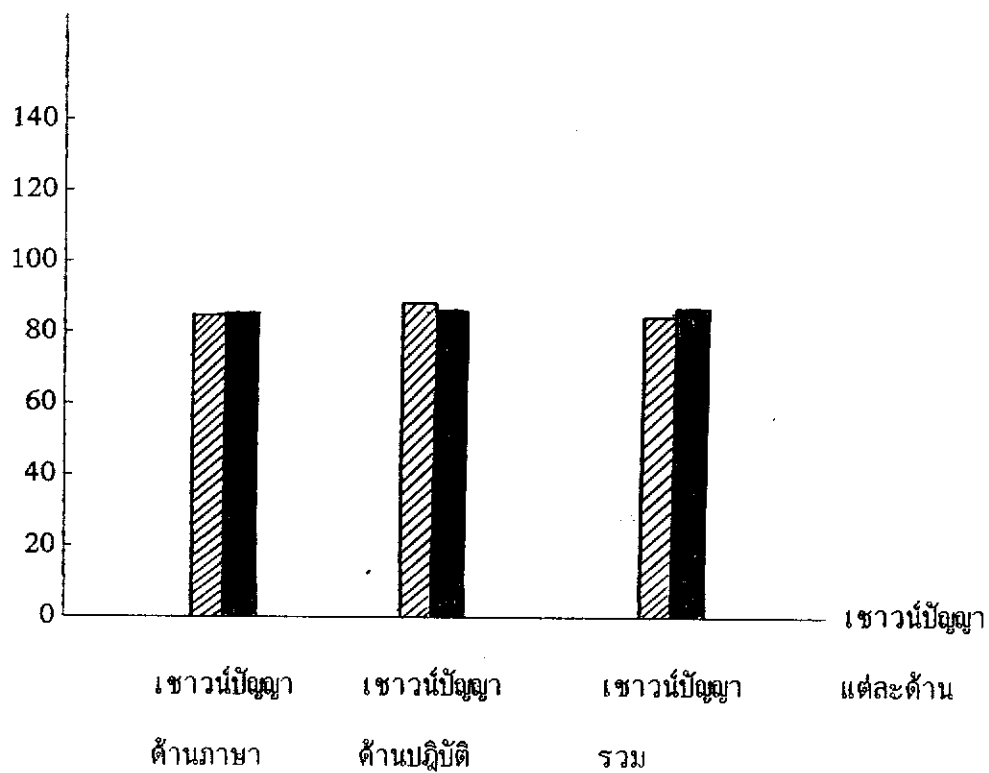
ภาพประกอบ 22 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบย่อยด้านปฏิบัติที่ได้จากแบบทดสอบ

WAIS ของผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดลักทรัพย์ แต่ละแบบแผนการอบรมเลี้ยงดู

▨ แบบมีเหตุผล ■ แบบปล่อยปละละเลย

คะแนนมาตรฐาน

(Scaled Score)

ภาพประกอบ 23 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยของชาวบิณญาที่ได้จากแบบทดสอบ WAIS

ของผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดปล้นทรัพย์ แต่ละแบบแผนการอบรมเลี้ยงดู

ตาราง 23 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนเชาวน์ปัญญาแต่ละด้านระหว่างผู้ต้องขัง
ที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน

แบบทดสอบ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ความรู้ทั่วไป	ระหว่างกลุ่ม	2	2.11	1.05	.19
	ภายในกลุ่ม	55	301.77	5.49	
	รวม	57	303.88		
ความเข้าใจ	ระหว่างกลุ่ม	2	9.07	4.53	.77
	ภายในกลุ่ม	55	319.71	5.81	
	รวม	57	328.78		
การคำนวณ	ระหว่างกลุ่ม	2	61.67	30.83	.57
	ภายในกลุ่ม	55	2966.33	53.93	
	รวม	57	3028.00		
การเปรียบเทียบ- ความเหมือน	ระหว่างกลุ่ม	2	.86	.43	.09
	ภายในกลุ่ม	55	260.75	4.74	
	รวม	57	261.60		

ตาราง 23 (ต่อ)

แบบทดสอบ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
การจำตัวเลข	ระหว่างกลุ่ม	2	20.34	10.17	1.45
	ภายในกลุ่ม	55	383.54	6.97	
	รวม	57	403.88		
สัญลักษณ์ตัวเลข	ระหว่างกลุ่ม	2	5.53	2.76	.83
	ภายในกลุ่ม	55	181.59	3.30	
	รวม	57	187.12		
การเติมรูปภาพ	ระหว่างกลุ่ม	2	74.78	37.39	.39
	ภายในกลุ่ม	55	5253.65	95.52	
	รวม	57	5328.43		
การจัดดูภาษาที่- ตามแบบ	ระหว่างกลุ่ม	2	43.96	21.98	.20
	ภายในกลุ่ม	55	5788.26	105.24	
	รวม	57	5832.22		
การจัดเรียง- ลำดับภาพ	ระหว่างกลุ่ม	2	98.82	49.41	1.93
	ภายในกลุ่ม	55	1402.83	25.51	
	รวม	57	1501.65		

ตาราง 23 (ต่อ)

แบบทดสอบ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
การต่อรูป	ระหว่างกลุ่ม	2	115.41	57.70	1.46
	ภายในกลุ่ม	55	2163.43	39.33	
	รวม	57	2278.84		

จากตาราง 23 แสดงว่าผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีคะแนนเขาวนปัญญาในทุกชุดแบบทดสอบย่อยไม่แตกต่างกัน

ตาราง 24 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนเขาวนปัญญาแต่ละด้านระหว่างผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดต่างกัน

แบบทดสอบ	ฐานความผิด	N	$\bar{X}$	S.D.	t
(N = 58)					
ความรู้ทั่วไป	ลักทรัพย์	43	7.32	2.39	-.39
	บั่นทอนทรัพย์	15	7.60	2.13	
ความเข้าใจ	ลักทรัพย์	43	7.53	2.47	-.74
	บั่นทอนทรัพย์	15	8.07	2.22	

ตาราง 24 (ต่อ)

แบบทดสอบ	ฐานความคิด	N	$\bar{X}$	S.D.	t
(N = 58)					
การคำนวณ	ลักทรัพย์	43	7.23	8.41	.41
	ปล้นทรัพย์	15	6.33	1.80	
การเปรียบเทียบ- ความเหมือน	ลักทรัพย์	43	5.67	2.31	-1.03
	ปล้นทรัพย์	15	6.33	1.54	
การจำตัวเลข	ลักทรัพย์	43	8.32	2.44	-1.36
	ปล้นทรัพย์	15	9.40	3.18	
สัญลักษณ์ตัวเลข	ลักทรัพย์	43	6.95	1.66	-2.25*
	ปล้นทรัพย์	15	8.00	1.99	
การเติมรูปภาพ	ลักทรัพย์	43	7.16	1.48	-1.77
	ปล้นทรัพย์	15	7.40	18.81	

ตาราง 24 (ต่อ)

แบบทดสอบ	ฐานความคิด	N	$\bar{X}$	S.D.	t
(N = 58)					
การจัดลูกบาศก์- ตามแบบ	ลัทธิปรัชญา	43	6.70	2.92	-2.29*
	บลิ้นทฤษฎี	15	8.67	18.85	
การจัดเรียง- ลำดับภาพ	ลัทธิปรัชญา	43	7.39	5.80	.04
	บลิ้นทฤษฎี	15	7.93	2.53	
การต่อรูป	ลัทธิปรัชญา	43	8.23	7.10	.37
	บลิ้นทฤษฎี	15	7.93	3.31	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 24 แสดงว่าผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินที่มีฐานความคิดต่างกัน มีค่าเฉลี่ยเขาวนปัญญาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในชุดแบบทดสอบย่อยสัญลักษณ์ตัวเลขและการจัดลูกบาศก์ตามแบบ

ตาราง 25 เปรียบเทียบระดับเขาวนปัญญาระหว่างผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาด

คติความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ที่มีฐานความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์

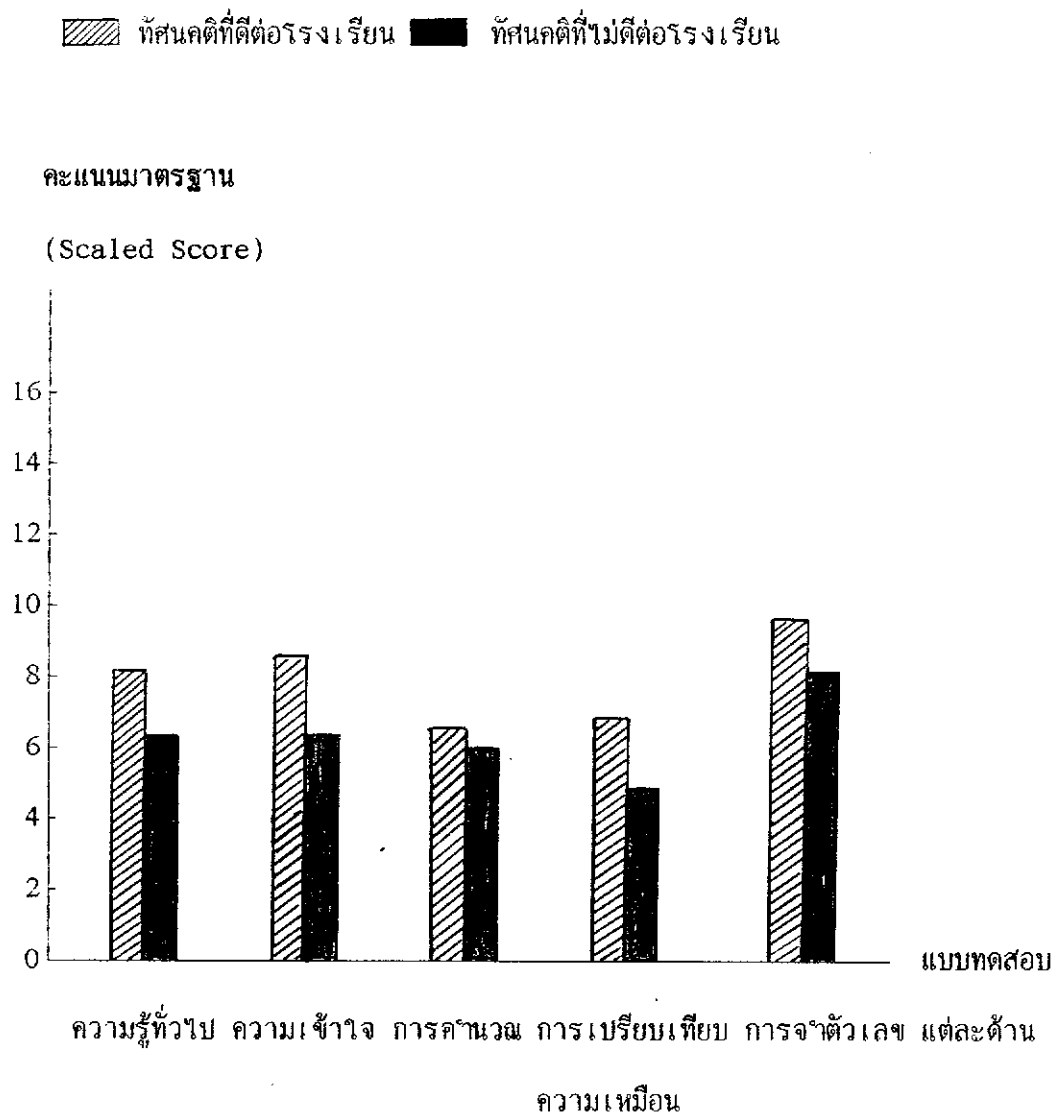
ฐานความผิด	N	$\bar{X}$	S.D.	t
(N = 58)				
ลักทรัพย์	43	80.14	10.24	-1.97
ปล้นทรัพย์	15	85.93	8.34	

จากตาราง 25 แสดงว่าผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคติความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ ฐานความผิดปล้นทรัพย์ มีคะแนนเฉลี่ยของระดับเขาวนปัญญาสูงกว่าผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาด คติความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ฐานความผิดลักทรัพย์ แต่ไม่ปรากฏว่ามีความแตกต่างกัน

ตาราง 26 เปรียบเทียบระดับความนับถือของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิด
ประทุษร้ายต่อทรัพย์สินความผิดลักทรัพย์ ที่มีทัศนคติต่อโรงเรียนต่างกัน

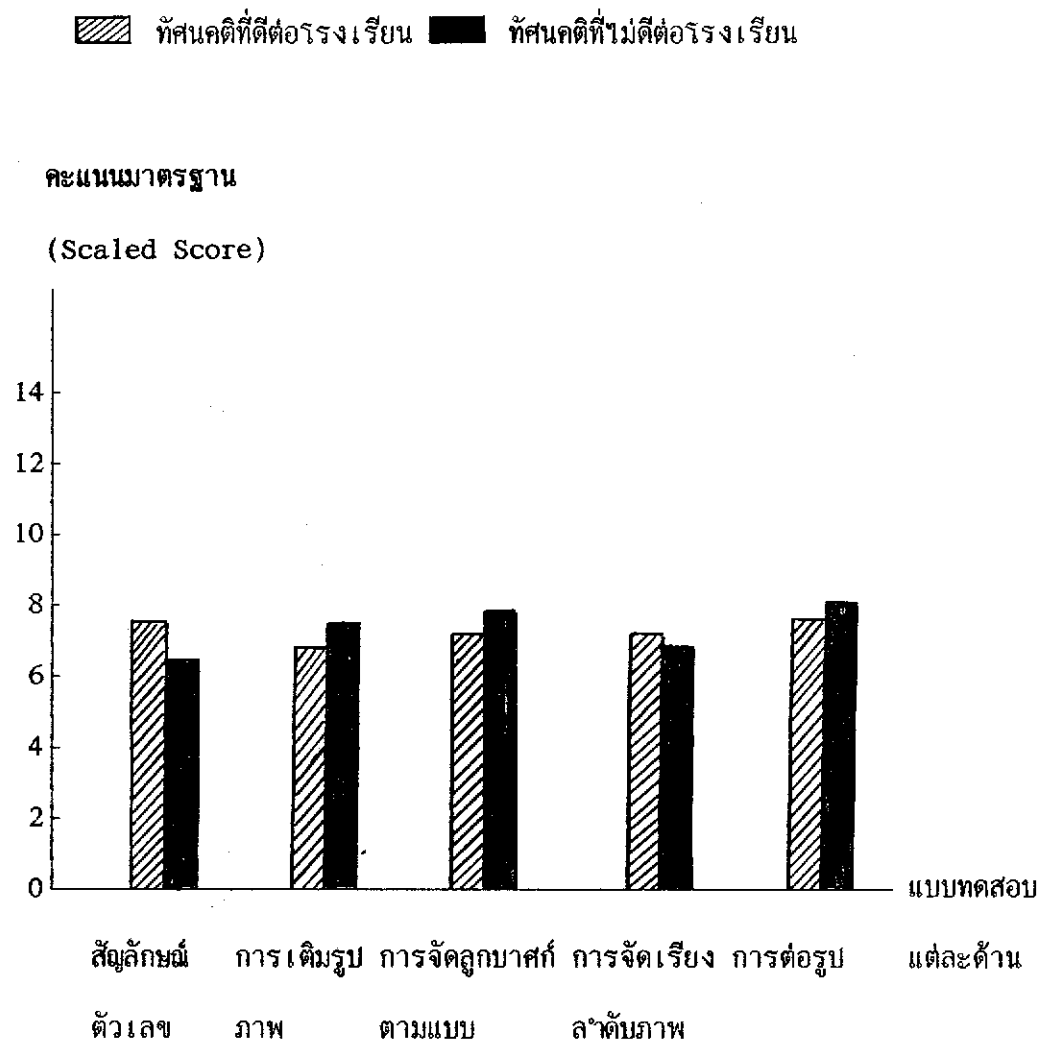
ทัศนคติต่อโรงเรียน	N	$\bar{X}$	S.D.	t
ทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียน	12	84.42	7.58	1.48
ทัศนคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียน	10	78.60	9.64	

จากตาราง 26 แสดงว่าผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินความผิดลักทรัพย์ที่มีทัศนคติต่อโรงเรียนต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยของระดับความนับถือไม่แตกต่างกัน

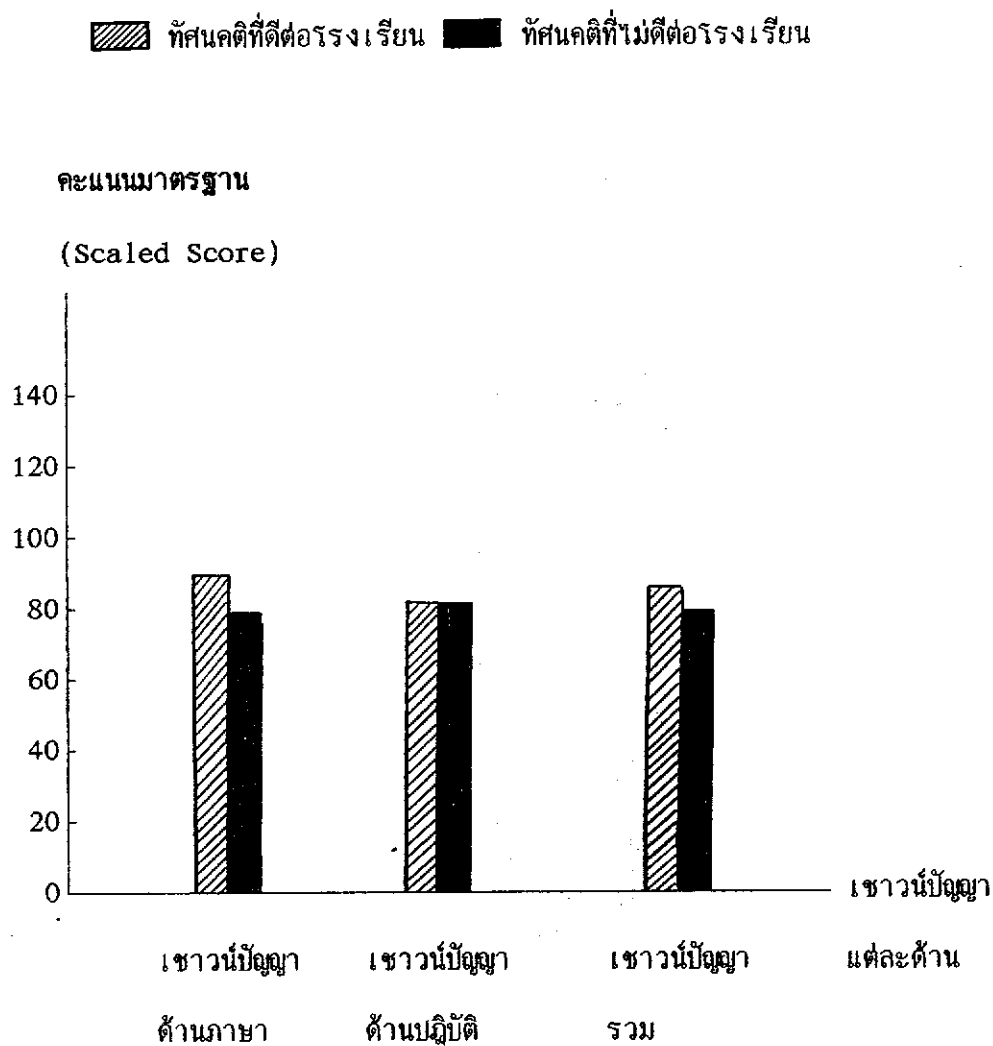

ภาพประกอบ 24 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบย่อยด้านภาษาที่ได้จากแบบทดสอบ

WAIS ของผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดลักทรัพย์ที่มีทักษะที่ดีต่อโรงเรียนและทักษะที่ไม่ดีต่อโรงเรียน

ภาพประกอบ 25 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบย่อยด้านปฏิบัติที่ได้จากแบบทดสอบ
 WAIS ของผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดลักทรัพย์ ที่มีทักษะที่ดีต่อโรงเรียนและทักษะที่ไม่ดี
 ต่อโรงเรียน

ภาพประกอบ 26 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยของเชาวน์ปัญญาที่ได้จากแบบทดสอบ WAIS
 ของผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดลักทรัพย์ ที่มีทักษะที่ดีต่อโรงเรียนและทักษะที่ไม่ดีต่อ
 โรงเรียน

ตาราง 27 เปรียบเทียบระดับความนับถือของผู้ต้องขังประเภทได้ขาดคดีความ
ผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินความผิดปล้นทรัพย์ ที่มีทัศนคติต่อโรงเรียนต่างกัน

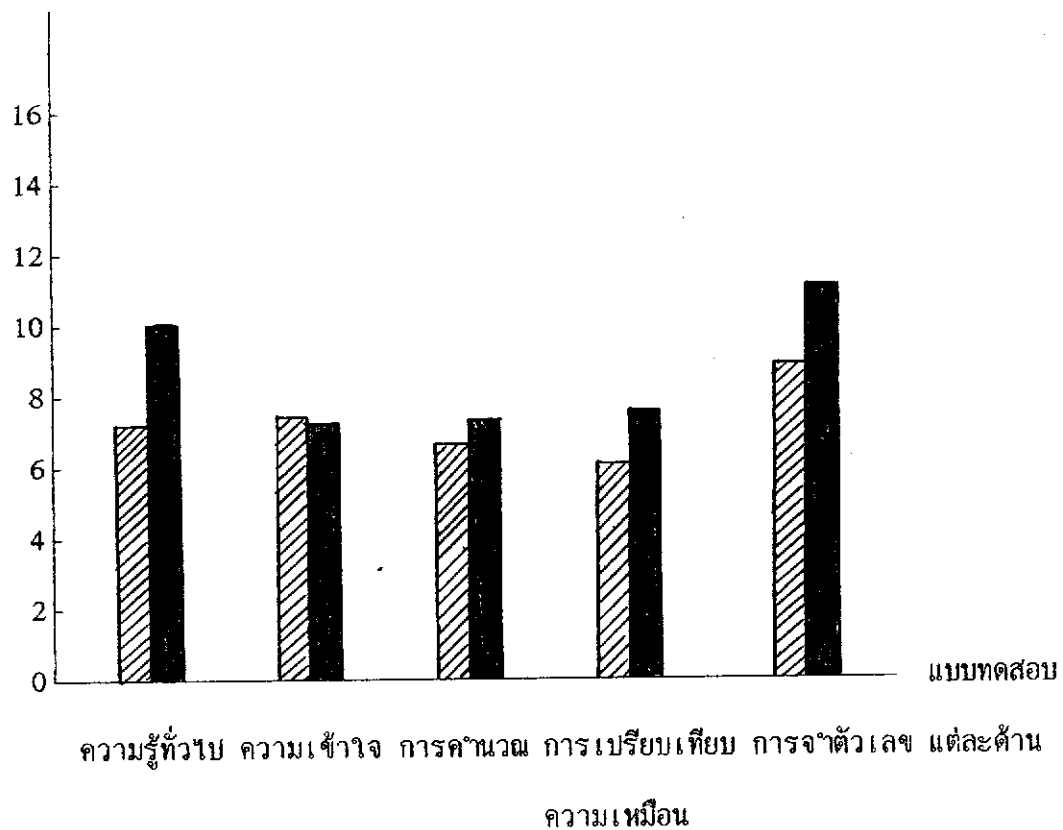
ทัศนคติต่อโรงเรียน	N	$\bar{X}$	S.D.	t
ทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียน	5	83.00	11.42	3.13
ทัศนคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียน	3	95.33	2.31	

จากตาราง 27 แสดงว่าผู้ต้องขังประเภทได้ขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินความผิดปล้นทรัพย์ที่มีทัศนคติต่อโรงเรียนต่างกัน มีคะแนนความนับถือไม่แตกต่างกัน

▨ ทักษะที่ดีต่อโรงเรียน ■ ทักษะที่ไม่ดีต่อโรงเรียน

คะแนนมาตรฐาน

(Scaled Score)

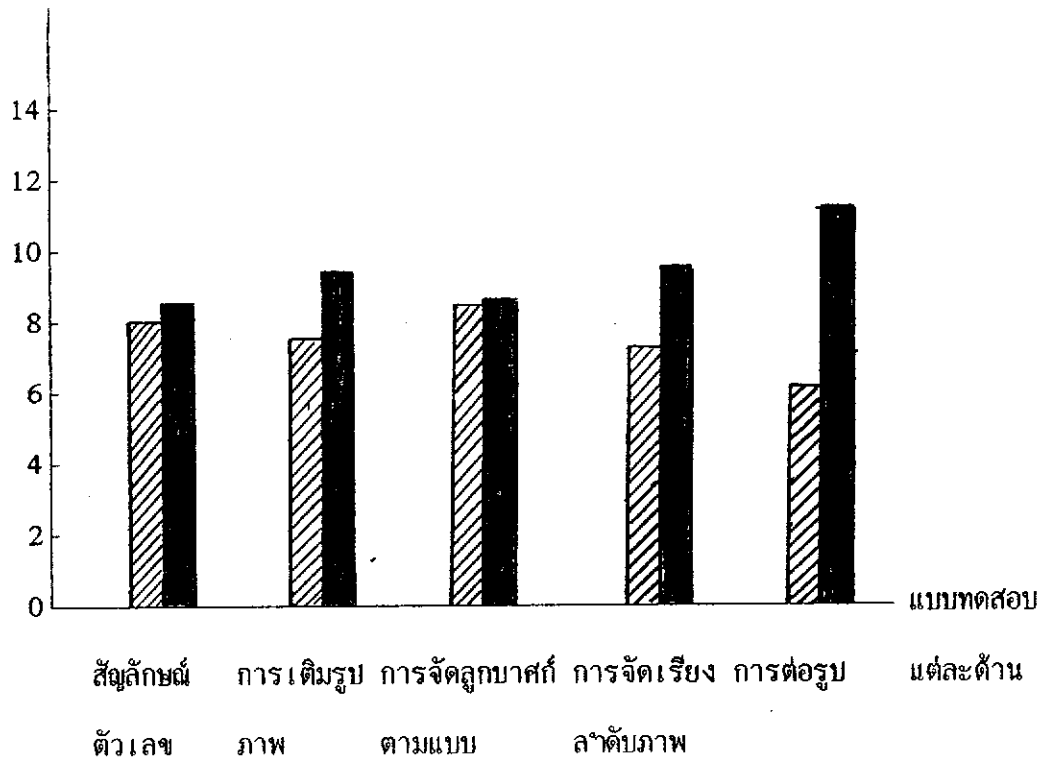
ภาพประกอบ 27 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบย่อยด้านภาษาที่ได้จากแบบทดสอบ

WAIS ของผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดบั่นทอนที่มีทักษะที่ดีต่อโรงเรียนและทักษะที่ไม่ดีต่อโรงเรียน

 ทักษะที่ดีต่อโรงเรียน
  ทักษะที่ไม่ดีต่อโรงเรียน

คะแนนมาตรฐาน

(Scaled Score)

ภาพประกอบ 28 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบย่อยด้านปฏิบัติที่ได้จาก

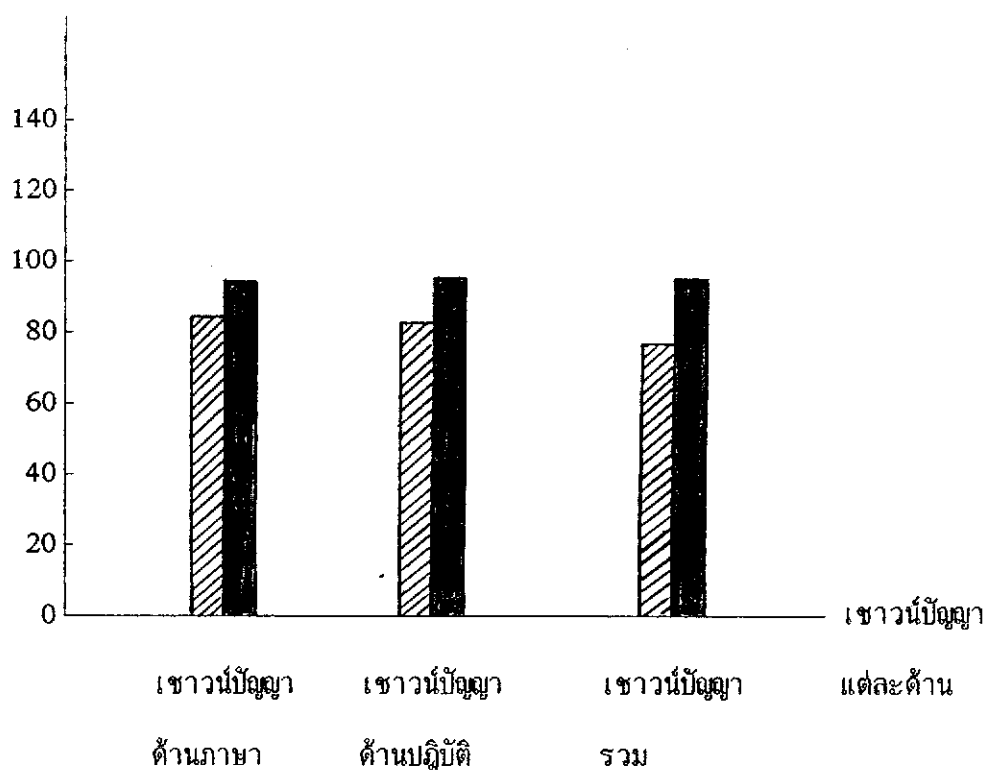
แบบทดสอบ WAIS ของผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดปล้นทรัพย์ ที่มีทักษะที่ดีต่อโรงเรียนและ

ทักษะที่ไม่ดีต่อโรงเรียน

 ทักษะที่ดีต่อโรงเรียน
  ทักษะที่ไม่ดีต่อโรงเรียน

คะแนนมาตรฐาน

(Scaled Score)

ภาพประกอบ 29 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยของเชาว์ปัญญาที่ได้จากแบบทดสอบ WAIS

ของผู้ต้องขังที่มีฐานความผิดปล้นทรัพย์ ที่มีทักษะที่ดีต่อโรงเรียนและทักษะที่ไม่ดีต่อโรงเรียน

ตาราง 28 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนเชาวนปัญญาแต่ละด้านระหว่าง
ผู้ต้องขังที่มีทัศนคติต่อโรงเรียนต่างกัน

แบบทดสอบ	ทัศนคติต่อโรงเรียน	N	$\bar{X}$	S.D.	t
ความรู้ทั่วไป	ทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียน	17	7.88	2.06	.52
	ทัศนคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียน	13	7.23	2.62	
ความเข้าใจ	ทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียน	17	8.41	2.18	2.37
	ทัศนคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียน	13	6.54	2.29	
การคำนวณ	ทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียน	17	6.53	1.87	.21
	ทัศนคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียน	13	6.23	1.59	
การเปรียบเทียบ- ความเหมือน	ทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียน	17	6.53	1.74	1.23
	ทัศนคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียน	13	5.54	2.07	
การจำตัวเลข	ทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียน	17	9.29	2.89	1.19
	ทัศนคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียน	13	8.85	2.44	
สัญลักษณ์ตัวเลข	ทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียน	17	7.70	2.11	.79
	ทัศนคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียน	13	6.92	1.55	

ตาราง 28 (ต่อ)

แบบทดสอบ	ทัศนคติต่อโรงเรียน	N	$\bar{X}$	S.D.	t
การเติมรูปภาพ	ทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียน	17	11.23	17.75	1.02
	ทัศนคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียน	13	7.92	1.89	
การจัดลูกบาศก์- ตามแบบ	ทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียน	17	11.59	17.99	3.56*
	ทัศนคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียน	13	7.38	3.71	
การจัดเรียง- ลำดับภาพ	ทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียน	17	6.59	2.09	2.58
	ทัศนคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียน	13	10.15	9.48	
การต่อรูป	ทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียน	17	6.76	2.36	3.56*
	ทัศนคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียน	13	12.00	11.77	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 28 แสดงว่าผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ ที่มีทัศนคติต่อโรงเรียนต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของคะแนนเชาว์ปัญญาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในชุดแบบทดสอบย่อยการจัดลูกบาศก์ตามแบบ และการต่อรูป

ตาราง 29 ค่าสถิติที (t) ที่ได้จากการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนแบบทดสอบ
ย่อยในแบบทดสอบ WAIS ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม

แบบทดสอบ	t
ความรู้ทั่วไป	-.39
ความเข้าใจ	-.74
การคำนวณ	.41
การเปรียบเทียบความเหมือน	-1.03
การจำตัวเลข	-1.36
สัญลักษณ์ตัวเลข	-2.25*
การเติมรูปภาพ	-1.77
การจัดลูกบาศก์ตามแบบ	-2.29*
การจัดเรียงลำดับภาพ	.04
การต่อรูป	.37

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 29 แสดงว่าผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน
ฐานความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์ มีคะแนนแบบทดสอบย่อยในแบบทดสอบ
WAIS แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในชุดแบบทดสอบย่อยสัญลักษณ์
ตัวเลขและการจัดลูกบาศก์ตามแบบ

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาระดับเชาวน์ปัญญาของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์ในทัณฑสถานวัยหนุ่มบางเขน
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับเชาวน์ปัญญาของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์ในทัณฑสถานวัยหนุ่มบางเขนตามตัวแปร ระดับการศึกษา ลำดับของการเป็นบุตร การอบรมเลี้ยงดู และทัศนคติต่อโรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินในทัณฑสถานวัยหนุ่มบางเขน มีอายุกว่า 18-20 ปี ประกอบด้วยฐานความผิดลักทรัพย์ จำนวน 43 คน ฐานความผิดปล้นทรัพย์ จำนวน 15 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 58 คน ซึ่งเลือกมาโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยมีเกณฑ์การเลือกดังนี้

1. ผู้ต้องขังต้องเป็นผู้ประกอบความผิดในลักษณะร้ายแรง เช่น ปล้นฆ่า หรือทำร้ายสาหัส หรือทารุณ

2. เป็นคนที่ก่อให้เกิดการสะท้อนขวัญกับประชาชน
3. ผู้ต้องขังต้องเข้าใจเทคนิคหรือวิธีการวางแผนในการประกอบการกระทำความคิด
4. ผู้ต้องขังเป็นผู้ที่มีอายุอยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน คือ มีอายุกว่า 18-20 ปี

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบเชาว์ปัญญาเวคส์เลอร์สำหรับผู้ใหญ่ (WAIS)
2. แบบสอบถามภูมิหลังของผู้ต้องขัง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าร้อยละคุณสมบัติเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับระดับการศึกษาของผู้ต้องขัง บิดา มารดา และลำดับของการเป็นบุตร
2. หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์ จำแนกตามตัวแปรระดับการศึกษา ลำดับของการเป็นบุตร การอบรมเลี้ยงดู และทัศนคติต่อโรงเรียน
3. เปรียบเทียบระดับเชาว์ปัญญาของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์ ตามสมมติฐานดังนี้
 - 3.1 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนเชาว์ปัญญาของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์ที่มีระดับการศึกษา ลำดับของการเป็นบุตร และการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One-way Analysis of Variance) และหากพบว่าผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะตรวจสอบความแตกต่างกันเป็นรายคู่ โดยวิธีนิวแมน-คูลส์ (Newman-Keuls Method)

3.2 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนเชาวน์ปัญญาของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินที่ฐานความผิดและทัศนคติต่อโรงเรียนต่างกัน โดยใช้ค่าสถิติที (t-test)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาเชาวน์ปัญญาของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินในทัณฑสถานวัยหนุ่มบางเขน พบว่า

1. ผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินในทัณฑสถานวัยหนุ่มบางเขนที่มีฐานความผิดต่างกัน มีค่าเฉลี่ยคะแนนเชาวน์ปัญญาไม่แตกต่างกัน

2. เปรียบเทียบระดับเชาวน์ปัญญาของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์ในทัณฑสถานวัยหนุ่มบางเขนตามตัวแปรระดับการศึกษา ลำดับของการเป็นบุตร การอบรมเลี้ยงดู และทัศนคติต่อโรงเรียน ปรากฏว่า

2.1 ผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีคะแนนเชาวน์ปัญญาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์ที่มีลำดับของการเป็นบุตรต่างกัน มีคะแนนเชาวน์ปัญญาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดปล้นทรัพย์ที่มีลำดับของการเป็นบุตรต่างกัน มีคะแนนเชาวน์ปัญญาไม่แตกต่างกัน

2.3 ผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์
ฐานความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์ที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีคะแนน
เชาวน์ปัญญาไม่แตกต่างกัน

2.4 ผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์
ฐานความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์ที่มีทัศนคติต่อโรงเรียนต่างกัน
มีคะแนนเชาวน์ปัญญาไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาเชาวน์ปัญญาของผู้ต้องขังประเภท
เด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ในทัณฑสถานวัยหนุ่มบางเขน อภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาครั้งนี้ พบว่าผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้าย
ต่อทรัพย์ที่มีฐานความผิดต่างกัน มีค่าเฉลี่ยคะแนนเชาวน์ปัญญาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็น
ไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่าผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์
ที่มีฐานความผิดต่างกัน จะมีระดับเชาวน์ปัญญาแตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้ต้องขัง
ประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ฐานความผิดลักทรัพย์และฐานความผิด
ปล้นทรัพย์ ขาดโอกาสทางการศึกษา บิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่ดี
รวมถึงระดับการศึกษาของบิดามารดาอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ
อุทัยวรรณ อินทรสาลี และคนอื่น ๆ (2529 : 13) พบว่าส่วนใหญ่ผู้ต้องขังวัยหนุ่มมีระดับ
เชาวน์ปัญญาในระหว่างระดับคาบเส้นและค่อนข้างร้อง กระทำความผิดมากที่สุดคือ คดีที่
เกี่ยวกับทรัพย์ บรรจง สืบสมาน และคนอื่น ๆ (2515 : 1-3) ได้ตรวจเชาวน์ปัญญา
เยาวชนที่กระทำผิดกฎหมาย ณ สถานเยาวชนห้วยโป่ง จังหวัดระยอง พบว่าค่าตัวกลาง
ของเชาวน์ปัญญา = 87.89 นอกจากนี้ ประภาศน์ อวยชัย (สุชา จันทรเฒ. 2527 : 18 ; อ้างอิงมาจาก ประภาศน์ อวยชัย. 2516 : 5-7) พบว่าเด็กที่มีปัญหา

เกี่ยวกับความประพฤติ โดยเฉลี่ยจะมีระดับสติปัญญาปานกลางค่อนข้างต่ำ และต่ำมาก และ
ประเสริฐ เมฆมณี (2508 : 4) พบว่าสติปัญญาของมนุษย์มักจะมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้อง
กับการก่ออาชญากรรมโดยเฉพาะผู้ที่มีลักษณะความผิดปกติทางจิต

2. ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่าผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์
ฐานความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีคะแนนเชาวน์ปัญญา
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2.1
ที่ว่าผู้ต้องขังที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีระดับเชาวน์ปัญญาแตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเนื่องจาก
ผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์ มีโอกาส
ในการเข้ารับการศึกษามากกว่า จึงทำให้ระดับเชาวน์ปัญญาของผู้ต้องขังแต่ละฐานความผิด
มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนี้ พยุง จินะจิต (2533 : 3)
พบว่า ผู้ต้องโทษเป็นผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษามากที่สุด ประหยัด บุญศรี (2531 : 78)
พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่มีพื้นฐานการศึกษาระดับประถมศึกษา ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด
ทางอาญาในข้อหาลักทรัพย์มากกว่าข้อหาอื่น ๆ ชาติ ไทยยิ่ง (2528 : ก-ข) พบว่า
ผู้ต้องขังที่มีเกณฑ์การศึกษาต่ำมีส่วนสัมพันธ์กับประกอบอาชญากรรมตั้งแต่อายุน้อย
วีระชัย กรานคำยี่ (2526 : ก) พบว่าผู้ที่มีการศึกษาสูงจะกระทำความผิดซ้ำน้อย
ประเทิน มหาจันทร์ (2521 : 244) พบว่าเยาวชนที่มีระดับการศึกษาสูงกระทำความผิดกฎหมาย
น้อยกว่าเยาวชนที่ระดับการศึกษาต่ำ

3. ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ พบว่าผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้าย
ต่อทรัพย์ฐานความผิดลักทรัพย์ที่มีลำดับของการเป็นบุตรต่างกัน มีคะแนนเชาวน์ปัญญาแตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2.2 ที่ว่าผู้ต้องขัง
ที่มีลำดับของการเป็นบุตรต่างกัน จะมีระดับเชาวน์ปัญญาแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผล
การวิจัยของเธอร์สตันและเจนกินส์ (เอนกกุล กรีแสง. 2517 : 103 ; อ้างอิงมาจาก
Thurstone & Jenkins. 1931) พบว่าระดับเกณฑ์ภาคเชาวน์ของน้องจะสูงกว่าพี่ และ

น้องสุดท้องจะมีเกณฑ์ภาคเขาวนที่สูงที่สุด ส่วนผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์ที่มีลำดับของการเป็นบุตรต่างกัน มีคะแนนเขาวนปัญญาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2.2 ที่ว่าผู้ต้องขังที่มีลำดับของการเป็นบุตรต่างกัน จะมีระดับเขาวนปัญญาแตกต่างกัน

4. ผลการศึกษาครั้งนี้ พบว่าผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์ที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีคะแนนเขาวนปัญญาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2.3 ที่ว่าผู้ต้องขังที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน จะมีระดับเขาวนปัญญาแตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะบิดามารดาของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์ มีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่ดีพอ จึงทำให้ผู้ต้องขังแต่ละฐานความผิดได้รับวิธีการอบรมเลี้ยงดูในลักษณะที่ผิดและแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จาลอง วีละชาติ (2522 : 56) พบว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีระดับสติปัญญาไม่แตกต่างกันจากนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย

5. ผลการศึกษาครั้งนี้ พบว่าผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์ที่มีทัศนคติต่อโรงเรียนต่างกัน มีคะแนนเขาวนปัญญาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2.4 ที่ว่าผู้ต้องขังที่มีทัศนคติต่อโรงเรียนต่างกัน จะมีระดับเขาวนปัญญาแตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเนื่องจากผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์ ศึกษาอยู่ในระบบโรงเรียนช่วงสั้น จึงทำให้ไม่มีอัตมรณทัศน์ที่ดีต่อโรงเรียนที่ศึกษามากนัก ดังที่ ประเทิน มหาจันทร์ (2521 : 244) พบว่าเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมายมากหรือน้อย มีทัศนคติต่อโรงเรียนไม่แตกต่างกัน

จากผลการศึกษาค้างนี้ แสดงให้เห็นว่าตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ระดับการศึกษา และลำดับของการเป็นบุตร มีอิทธิพลต่อระดับเชาวน์ปัญญาของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาด คดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์แตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้ต้องขังที่มีการศึกษาอยู่ในเกณฑ์สูง จะมีระดับเชาวน์ปัญญาสูงกว่าผู้ต้องขังที่มีการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ต่ำ และผู้ต้องขังที่เป็นบุตรคนเล็ก จะมีระดับเชาวน์ปัญญาสูงกว่าผู้ต้องขังที่เป็นบุตรคนกลางและบุตรคนแรก ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของต่างประเทศที่พบว่า ระดับเกณฑ์ภาคเชาวน์ของน้องจะสูงกว่าพี่ และน้องสุดท้ายจะมีเกณฑ์ภาคเชาวน์สูงที่สุด ส่วนผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์ที่มีการอบรมเลี้ยงดูและทัศนคติต่อโรงเรียนต่างกัน มีระดับเชาวน์ปัญญาไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ความผิดลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์ มีระดับเชาวน์ปัญญาไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ โดยส่วนรวมพบว่า ผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินในทัณฑสถานวัยหนุ่มบางเขน ส่วนใหญ่มี I.Q. อยู่ในระดับคาบเส้น และค่อนข้างสูงมากที่สุด ซึ่งผู้บริหารการศึกษาและผู้รับผิดชอบที่เกี่ยวข้อง ควรจะต้องเร่งดำเนินการดังนี้ คือ

1. กำหนดแนวทางในการจัดรูปแบบและส่งเสริมการศึกษา ตลอดจนกำหนดเทคนิคหรือวิธีการสอน และหรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อที่เหมาะสมกับความสามารถของเด็กต่อไป

2. ตระหนักในปัญหาการจัดการศึกษาในวัยต้น และกำหนดแนวทางในการให้คำแนะนำช่วยเหลือการจัดการศึกษาหรือการจัดอาชีพที่เหมาะสมกับความสามารถ หรือวางแนวทางในการแนะนำช่วยเหลือบุคคลดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม
3. ให้การศึกษอบรรณแก่เด็กทั้งทางด้านวิชาสามัญ ด้านวิชาชีพ และด้านศีลธรรม ตลอดจนจัดให้มีการฝึกวิชาอาชีพแขนงต่าง ๆ ตามความสามารถของแต่ละบุคคล เพื่อให้มีความรู้และวิชาชีพติดตัว สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้โดยสุจริตภายหลังพ้นโทษ
4. จัดฝึกอบรม แก่ใจและฟื้นฟูจิตใจของเด็กให้สำนึกผิด มีความพร้อมที่จะกลับประพฤติตนเป็นพลเมืองดี สามารถประกอบอาชีพสุจริตและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ด้วยดีภายหลังพ้นโทษ โดยคำนึงถึงการให้การศึกษอบรรณ และการฝึกวิชาชีพ ตลอดจนการจัดสวัสดิการด้านต่าง ๆ ตามความเหมาะสม

ข้อเสนอแนะสำหรับการทบทวนต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบเขาวนปัญญาของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ความผิดลักทรัพย์ และฐานความผิดสันทรัพย์ในทัณฑสถานอื่น ๆ ด้วยว่าแตกต่างกันหรือไม่ และมีภูมิหลังแตกต่างกันหรือไม่เพียงไร
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบเขาวนปัญญาของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ความผิดอื่น ๆ ด้วยว่าแตกต่างกันหรือไม่ เพื่อกำหนดแนวทางในการให้คำแนะนำช่วยเหลือการจัดการศึกษาหรือการจัดอาชีพที่เหมาะสมกับความสามารถต่อไป
3. ควรศึกษาสภาพปัญหาและสาเหตุที่ส่งผลกระทบต่อเขาวนปัญญาของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน เพื่อเป็นประโยชน์ในการนำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการกำหนดรูปแบบของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป
4. ควรศึกษาเปรียบเทียบเขาวนปัญญาของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินในวัยอื่น ๆ ด้วยว่าแตกต่างกันหรือไม่ และมีภูมิหลังแตกต่างกันหรือไม่เพียงไร

5. ควรศึกษาลักษณะของปัจจัยที่มีผลต่อสภาพทางจิตใจ แรงจูงใจฝั่มฤทธิ์
ความกดดัน และอารมณ์ของผู้ต้องขังในทัณฑสถานหรือเรือนจำต่าง ๆ เพื่อเป็นประโยชน์
ในการนำข้อมูลมากำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาด้านการจัดการศึกษาและอาชีพต่อไป

บรรณาการ

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- เกษร ทมพิตขงศ์. การศึกษาพิเศษ : การศึกษาเกี่ยวกับเด็กพิเศษ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรการพิมพ์, ม.ป.ป.
- จินตนา ไม้สนธิ์. การศึกษาเปรียบเทียบผลการทดสอบระหว่างผู้ป่วยที่มีพยาธิทางสมองกับผู้ป่วยที่ไม่มีพยาธิสภาพทางสมองโดยใช้แบบทดสอบเชาว์ปัญญาเวคส์เลอร์สำหรับผู้ใหญ่. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2532. อัดสำเนา.
- จำลอง ริละชาติ. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับสติปัญญาของนักเรียน มศ.ต้น โรงเรียนรัฐบาล เขตการศึกษา 12. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2522. อัดสำเนา.
- ชาญวิทย์ เพ็ญบุญประเสริฐ. การวัดความถนัด. สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- ฐิณี อ่อนโรคสูง. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2520.
- ฐศรี วงศ์รัตนะ. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.
- โชติ ไทยยิ่ง. การวิเคราะห์สาเหตุการกระทำผิดของผู้ต้องขังวัยหนุ่ม. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2528. อัดสำเนา.
- บรรจง สิบสมาน และคนอื่น ๆ. "การตรวจเชาว์ปัญญาเยาวชน ณ สถานเยาวชน ห้วยโป่ง จังหวัดระยอง," ชมรมนักจิตวิทยาคลินิก. 3(3) : 1-3 ; สิงหาคม 2515.
- บุญชม ศรีสะอาด. การวัดเชาว์ปัญญาและความถนัด. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2521.

บุญส่ง นิลแก้ว. การวัดผลทางจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา, 2519.

ประคอง กรรณสูตร. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์ศูนย์หนังสือ ดร.ศรีสง่า จากัด, ม.ป.ป.

ประเทิน มหาจันทร์. การศึกษาเกี่ยวกับการกระทำผิดกฎหมายของเยาวชน. ปริณยานิพนธ์

กศ.ด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521.

อัดสำเนา.

ประวิณ สันเศรษฐกุลและคนอื่น ๆ. การประเมินความรู้ความสามารถในการใช้คู่มือ
ประเมินความสามารถทางเชาวน์ปัญญาเด็กอายุ 2-15 ปี ฉบับกรมการแพทย์
ของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขตำบลในเขตอำเภอจอมทอง อำเภอฮอด อำเภอดอยเต่า
อำเภอแม่แจ่มและอำเภออมก๋อยจังหวัดเชียงใหม่. ม.ป.ท., 2529.

ประหยัด บุญศรี. "การศึกษาสถานภาพและมูลเหตุจูงใจในการกระทำผิดทางอาญา
ของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจคุ้มครองเด็กจังหวัดเชียงใหม่," ใน รวม
บทความย่อปริณยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2531. หน้า 78-79. ม.ป.ป.

พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ. แบบจำลองความคาดคะเนปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดกฎหมาย
ของเยาวชน. วิทยานิพนธ์ สด.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2524.

พยุ่ง จินะจิต. "ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของผู้ต้องโทษในเรือนจำจังหวัดพิษณุโลก
กับการประกอบอาชญากรรมคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์," ใน รวมบทความย่อ
ปริณยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2533-ฤดูร้อน 2534. หน้า 3-4. ม.ป.ป.

ล้วน สายยศ. "ประวัติการวัดเชาวน์ปัญญาและความถนัด," การวัดผลการศึกษา. 5(3) :
17-22 ; มกราคม-เมษายน 2527.

_____. หลักการสร้างแบบทดสอบความถนัด. สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ทวีกิจการพิมพ์, 2524.

- วีระชัย กรานคำยี่. การกระทำผิดซ้ำ. วิทยานิพนธ์ สค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล. 2526. อัดสำเนา.
- ศิริพร หลิมศิริวงศ์. ปัญหาทางครอบครัวที่ทำให้เด็กมาอยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร. 2511. อัดสำเนา.
- สมทรง สุวรรณเลิศ. "ไอคิว เครื่องชี้บ่งระดับเชาวน์ปัญญา." สารานุกรมศึกษาศาสตร์. 2 : 96- 100 ; ตุลาคม - ธันวาคม 2528.
- สมทรง สุวรรณเลิศและคนอื่น ๆ. "การประเมินค่า WISC และ WAIS จากคะแนน Progressive Matrices," สมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย. 13(3) : 205-211 ; กรกฎาคม-กันยายน 2511.
- _____. "การพัฒนาแบบวัดเชาวน์ปัญญาสำหรับคนไทย." จิตวิทยาคลินิก. 14(2) : 9-33 ; ธันวาคม 2526.
- สุชา จันทน์เอม. จิตวิทยาเด็กเกเร. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช. 2527.
- สมาลี เรือนคำ. "การศึกษาวิธีการอบรมเลี้ยงดูและทัศนคติของเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดเชียงใหม่." ใน รวมบทความวิจัยวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2533 - ฤดูร้อน 2534. หน้า 139-140. ม.ป.ป.
- อนาสตาซี แอน. การตรวจสอบเชิงจิตวิทยา. แปลจาก Psychological Testing โดยประชุมสุข อาชวอำรุง และคนอื่น ๆ. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช. 2519.
- อรัญ สุวรรณบุบผา. หลักอาชญาวิทยา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช. 2518.
- อุทัยวรรณ อินทรสาส์ และคนอื่น ๆ. "การศึกษาเชาวน์ปัญญาผู้ต้องขังวัยหนุ่ม ณ ทัณฑสถานวัยหนุ่มนครปฐม." จิตวิทยาคลินิก. 7(2) : 8-13 ; สิงหาคม 2519.
- อุษณีย์ โพธิ์สุข. "ข้อคิดในเรื่องความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กเกเร." ใน เอกสารประกอบการอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องการพัฒนาความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ของเด็กและเยาวชน. หน้า 37-38. 2535.
- เอนกกุล กรี่แสง. จิตวิทยาการศึกษา. พิษณุโลก : โรงพิมพ์ระกูลไทย. 2517.

- Albrecht, Maryann Hutchison. "First offense Delinquent Behavior : A Study Using Ecological Area and Youth Sample Measurement of Variable," Dissertation Abstracts International. 35(11) : 7414-A ; 1974.
- Anastasi, Anne. Psychological Testing. 3rd ed. London : The Macmillan Company, 1968.
- Cardarelli, Albert B. "Socio-Economic Status and Delinquency and Adult Criminality in a Birth Cohort," Dissertation Abstracts International. 35(4) : 2412-A ; 1974.
- Cattell, Raymond B. Personality : A Systematic Theoretical and Factual Study. New York : McGraw-Hill Book Company Inc., 1950.
- Curry, Keith Russell. "Examiner Reinforcement of Responses of Prisoners on the Holtzman Inkblot Technique," Dissertation Abstracts International. 49(09B) : 3998 ; 1988.
- Franks, Christine Hunter. "Comparison of Language, Educational Achievement, and Intelligence of Male Incarcerates," dissertation Abstracts International. 48(03A) : 602 ; 1987.
- Good, Carter V. Dictionary of Education. New York : McGraw-Hill, 1945.
- Kornhauser, Ruth Rosner. "Social Sources of Delinquency an Appraisal of Analytic Models," Dissertation Abstracts International. 36(7) : 4787-4788-A ; 1976.
- Lindquist, Edvert Eranblin. Design and Analysis of Experiment in Psychology and Education. Boston : Houghton Mifflin Company, 1956.
- Rice, Willy Earl. "Recidivism : A Multivariate Explanation Free Before Returning to Prison Incarcerations," Dissertation Abstracts International. 36(10) : 6990-A ; 1976.
- Serin, Ralph Charles. "Psychopathy and Violence in Prisoners," Dissertation Abstracts International. 49(11B) : 5033 ; 1988.
- Summitt, William Shouse. "The Relation of Drug Abuse and Selected Demographic Variables to Rates of Recidivism," Dissertation Abstracts International. 49(04A) : 960 ; 1987.
- Wasserman, Michael Samuel. "Personality System, Social System and Cultural System Influences on Juvenile Delinquency : A Tokyo Birth Cohort Analysis," Dissertation Abstracts International. 36(10) : 6990-A ; 1976.

Wechsler, David. The Measurement and Appraisal of Adult Intelligence.
4th ed. Baltimore : The William & Wilkins Company, 1958.

Winer, B.J. Statistical Principles in Experimental Design. 2nd ed.
New York : McGraw-Hill Book Company Inc., 1971.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามภูมิหลังของผู้ต้องจำ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาชาวปกาเกอะญอของผู้ต้องขังประเภทคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์

ในทัณฑสถานวัยหนุ่มบางเขน

คำแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีความประสงค์ที่จะศึกษามุมหลังของผู้ต้องขังประเภทคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ 4 ด้าน ได้แก่ 1) ระดับการศึกษา 2) ลำดับของการเป็นบุตร 3) การอบรมเลี้ยงดู 4) ทักษะติดต่อโรงเรียน
2. คำถามต่อไปนี้ เป็นคำถามเกี่ยวกับตัวท่าน คำตอบที่ท่านตอบจะไม่ส่งผลร้ายต่อตัวท่านเลย แต่กลับจะเป็นประโยชน์เมื่อได้พิจารณาพร้อมกับคำตอบของผู้อื่น แล้วนำไปจัดทำเป็นข้อเสนอแนะในการแก้ไขข้อบกพร่องต่อไปเพื่อประโยชน์โดยตรงต่อตัวท่านเองและต่อประเทศชาติ คำตอบของท่านเราจะเก็บไว้เป็นความลับที่สุด ดังนั้น ขอให้ท่านได้โปรดตอบตามความเป็นจริง และตอบให้ครบถ้วนสมบูรณ์ จึงจะนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไปได้
3. แบบสอบถามชุดนี้มีอยู่ 3 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนคำถามทั้งหมด 4 ข้อ
 - ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู จำนวนคำถามทั้งหมด 30 ข้อ
 - ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะติดต่อโรงเรียน จำนวนคำถามทั้งหมด 20 ข้อ
4. บิดามารดาที่กล่าวถึงในแบบสอบถาม หมายถึง บุคคลที่ได้อบรมเลี้ยงดูท่านมาเป็นเวลานานที่สุด อาจเป็นบิดามารดา ปู่ ย่า ตา ยาย ลุง ป้า น้า อา พี่ พระภิกษุ หรือบุคคลอื่น ๆ

5. วิธีตอบแบบสอบถาม

5.1 ตอนที่ 1 ให้ท่านเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง [] หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง และ/หรือเติมข้อความลงในช่องว่างให้สมบูรณ์

5.2 ตอนที่ 2 ให้ท่านระลึกถึงเหตุการณ์ที่ล่วงมาแล้วว่า บิดามารดาได้ปฏิบัติต่อท่านในลักษณะใด โดยเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องทางขวามือที่เห็นว่าตรงกับความจริงเกี่ยวกับตัวท่าน คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด เพียงข้อละ 1 คำตอบเท่านั้น

ตัวอย่าง

ข้อ	วิธีการที่บิดามารดาปฏิบัติต่อท่าน	ระดับความรู้สึก				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
(0)	บิดามารดาเปิดโอกาสให้คุยได้ทุกเรื่อง.....	/				
(00)	บิดามารดาดุและลงโทษเมื่อท่านทำผิด.....			/		

จากข้อ (0) ที่เขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องมากที่สุด แสดงว่าบิดามารดาเปิดโอกาสให้คุยได้ทุกเรื่อง หากท่านเห็นว่าบิดามารดาเปิดโอกาสให้คุยได้น้อยกว่านี้ ก็ให้เขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องมาก ปานกลาง น้อย หรือน้อยที่สุด ตามลำดับ

จากข้อ (00) ที่เขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องปานกลาง แสดงว่าบิดามารดาดุและลงโทษปานกลาง หากท่านถูกบิดามารดาดุและลงโทษมากกว่านี้ ก็ให้เขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องมาก หรือมากที่สุด ตามลำดับ ถ้าท่านเคยถูกบิดามารดาดุและลงโทษน้อย ก็ให้เขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องน้อย หรือน้อยที่สุด

5.3 ตอนที่ 3 ให้ท่านระลึกถึงเหตุการณ์ที่ล่วงมาแล้ว เมื่อครั้งที่ท่านเคย
ศึกษาในโรงเรียนว่ามีทัศนคติต่อโรงเรียนอย่างไรบ้าง อดเขียนเครื่องหมาย / ลงใน
ช่องทางขวามือที่เห็นว่าตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง
น้อย น้อยที่สุด เพียงข้อละ 1 คำตอบเท่านั้น

ตัวอย่าง

ข้อ	ข้อความ	ระดับความรู้สึก				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
(0)	โรงเรียนทำให้ท่านผิดหวัง.....		/			
(00)	โรงเรียนมีส่วนทำให้ท่านทำผิด.....				/	

จากข้อ(0) ที่เขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องมาก แสดงว่าโรงเรียนทำให้
ผิดหวังมาก หากโรงเรียนทำให้ผิดหวังมากกว่านี้ ก็ให้เขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง
มากที่สุด ถ้าโรงเรียนทำให้ผิดหวังน้อยกว่านี้ ก็ให้เขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องปานกลาง
น้อย หรือน้อยที่สุด ตามลำดับ

จากข้อ(00) ที่เขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องน้อย แสดงว่าโรงเรียนมีส่วน
ทำให้ทำผิดน้อย หากโรงเรียนมีส่วนทำให้ทำผิดมากกว่านี้ ก็ให้เขียนเครื่องหมาย / ลงใน
ช่องปานกลาง มาก หรือมากที่สุด ตามลำดับ หากโรงเรียนมีส่วนทำให้ทำผิดน้อยกว่านี้
ก็ให้เขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องน้อยที่สุด

6. ขอได้โปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อ อย่าได้เว้นข้อหนึ่งข้อใดเป็นอันขาด
เพราะจะทำให้แบบสอบถามที่ท่านทำเสียทั้งหมด

แบบสอบถามภูมิหลังของผู้ต้องขัง

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง [] หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง และเติมข้อความลงในช่องว่างให้สมบูรณ์

1. ท่านจบการศึกษาสูงสุดถึงระดับใด

- [] ประถมศึกษา
- [] มัธยมศึกษา
- [] อุดมศึกษา
- [] อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

2. บิดาของท่านจบการศึกษาสูงสุดถึงระดับใด

- [] ประถมศึกษา
- [] มัธยมศึกษา
- [] อุดมศึกษา
- [] อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

3. มารดาของท่านจบการศึกษาสูงสุดถึงระดับใด

- [] ประถมศึกษา
- [] มัธยมศึกษา
- [] อุดมศึกษา
- [] อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

4. ท่านเป็นบุตรคนที่เท่าไร

- [] บุตรคนแรก
- [] บุตรคนกลาง
- [] บุตรคนเล็ก

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องทางขวามือที่ตรงกับความรู้สึก
ของท่าน

ข้อ	วิธีการที่บิดามารดาปฏิบัติต่อท่าน	ระดับความรู้สึก				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	บิดามารดาแสดงความรักความเป็นกันเองกับท่าน.....					
2.	เมื่อท่านทำผิด บิดามารดามักให้โอกาสท่านชี้แจงเหตุผล.....					
3.	บิดามารดามักตัดสินใจแทนท่านเสมอ.....					
4.	บิดามารดาจะกำหนดว่าท่านจะเลือกเรียนอะไร.....					
5.	บิดามารดาไม่ค่อยเอาใจใส่ดูแลสุขภาพของท่าน.....					
6.	บิดามารดาไม่เคยให้คำปรึกษาหารือ หรือพูดจาทักกับท่าน					
7.	บิดามารดายอมรับฟังความคิดเห็นของท่าน....					

ข้อ	วิธีการที่บิดามารดาปฏิบัติต่อท่าน	ระดับความรู้สึก				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
8.	บิดามารดามักจะขอความคิดเห็นของท่านก่อนที่จะให้ท่านทำอะไร.....					
9.	บิดามารดาต้องการให้ท่านทำตามคำสั่งที่บิดามารดาต้องการ.....					
10.	เมื่อท่านชี้แจงเหตุผลให้บิดามารดาฟัง บิดามารดากลับพูดว่าท่านชอบแต่เถียง.....					
11.	บิดามารดาไม่เคยว่ากล่าวตักเตือนเกี่ยวกับความประพฤติ มารยาทและการพูดจาของท่าน.....					
12.	เมื่อท่านมีปัญหา บิดามารดาของท่านมักเฉย ท่านต้องแก้ปัญหาด้วยตนเอง.....					
13.	เมื่อท่านมีปัญหา บิดามารดาพร้อมที่จะให้คำปรึกษาแก่ท่าน จนท่านรู้สึกพอใจ.....					
14.	เมื่อท่านทำงานผิดพลาด บิดามารดาจะตักเตือนและให้โทษ.....					
15.	ถ้าเพื่อนของท่านเป็นคนที่บิดามารดาไม่ชอบ บิดามารดาจะสั่งให้ท่านเลิกคบ.....					

ข้อ	วิธีการที่บิดามารดาปฏิบัติต่อท่าน	ระดับความรู้สึก				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
16.	บิดามารดาคอยอบรมสั่งสอนให้ท่านอยู่ในระเบียบที่บิดามารดาตั้งไว้.....					
17.	ท่านคบเพื่อนได้อย่างอิสระ บิดามารดาไม่เคยดักเตือน					
18.	บิดามารดาไม่เคยซักถาม เมื่อท่านไปเที่ยวกับใครที่ไหน					
19.	บิดามารดามักจะถามความคิดเห็นของท่านในเรื่องต่าง ๆ.....					
20.	บิดามารดาจะให้ท่านขบคิดปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเองและจะช่วยเหลือเมื่อท่านคิดไม่ออก....					
21.	บางครั้งบิดามารดาเจียนตีท่านอย่างไม่มีเหตุผล แม้ว่าความผิดนั้นควรจะอภัยให้ได้....					
22.	บิดามารดาจะคอยติดตามเกี่ยวกับเรื่อง การเรียนของท่าน.....					
23.	บิดามารดาไม่เคยสนใจว่าท่านจะแต่งตัวอย่างไร หรือแบบไหน.....					
24.	เมื่อท่านไปค้างคืนที่อื่น บิดามารดาก็ไม่สนใจที่จะถามเหตุผล.....					

ข้อ	วิธีการที่บิดามารดาปฏิบัติต่อท่าน	ระดับความรู้สึก				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
25.	เมื่อท่านทำอะไรผิดพลาด บิดามารดาจะพูดให้กำลังใจ.....					
26.	เมื่อท่านขอความช่วยเหลือ บิดามารดาจะให้ความร่วมมืออย่างดีที่สุด.....					
27.	บิดามารดามักจะแสดงให้เห็นว่า ท่านยังเป็นเด็กไม่สามารถตัดสินใจต่าง ๆ ได้.....					
28.	บิดามารดาบังคับให้ท่านใส่เสื้อผ้าที่มีสีและแบบสุภาพ.....					
29.	บิดามารดาไม่เคยดูแล เวลาท่านป่วย.....					
30.	ท่านอยู่บ้านอย่างมีความสุข.....					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อโรงเรียน

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องทางขวามือที่ตรงกับความรู้สึกของท่าน

ข้อ	ข้อความ	ระดับความรู้สึก				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ครูที่เคยสอนท่านมักเคร่งครัดไม่ยืดหยุ่น.....					
2.	ครูที่เคยสอนท่านเปิดโอกาสให้ท่านแสดง ออกอย่างอิสระเสรี.....					
3.	รู้สึกว่าครูส่วนมากไม่ให้ความสำคัญคุณธรรมแก่ท่าน.....					
4.	ครูที่สอนท่านจะใช้สื่อต่าง ๆ ประกอบการสอน ทุกครั้ง.....					
5.	ครูที่เคยสอนท่านไม่เคยกล่าวคำชมเชยหรือ ให้กำลังใจแก่ท่าน.....					
6.	เพื่อน ๆ ต้องมาขอความช่วยเหลือเรื่อง การเรียนจากท่าน.....					
7.	ครูส่วนมากสอนพอให้หมดไปวันหนึ่ง ๆ เท่านั้น.....					
8.	เพื่อน ๆ ชอบทำงานร่วมกับท่าน.....					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความรู้สึก				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
9.	โรงเรียนมีส่วนทำให้ท่านประหลาดใจไม่ตี.....					
10.	โรงเรียนจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อย่างหลากหลาย.....					
11.	ท่านได้วิชาความรู้จากแหล่งอื่นมากกว่าที่ ได้รับจากโรงเรียน.....					
12.	โรงเรียนให้วิชาความรู้แก่ท่านมาก.....					
13.	โรงเรียนมักเรียกรับเงินจากนักเรียนและ ผู้ปกครอง.....					
14.	โรงเรียนไม่เข้มงวดกวดขันเรื่อง การแต่งกายของท่าน.....					
15.	โรงเรียนมีระเบียบข้อบังคับจริงจัง ซึ่งท่านปฏิบัติตามได้ยาก.....					
16.	โรงเรียนเอาใจใส่นักเรียนทุกคนอย่าง ทั่วถึง.....					
17.	โรงเรียนเคยสร้างความเจ็บช้ำน้ำใจ ให้แก่ท่าน.....					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความรู้สึก				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
18.	ท่านรู้สึกภูมิใจมาก เมื่อมีใครเอ่ยถึงชื่อโรงเรียนของท่าน.....					
19.	ถ้าท่านมีญาติพี่น้องหรือมีเพื่อน ท่านจะไม่ให้เข้าเรียนในโรงเรียนที่ท่านเคยเรียน.....					
20.	ผู้บริหารโรงเรียนและครูไม่เคยกล่าวหาว่าท่านกระทำผิดระเบียบของโรงเรียน.....					

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข

แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามภูมิหลังของผู้ต้องขังเป็นรายชื่อ

คุณภาพทางสถิติของแบบสอบถามภูมิหลังของผู้ต้องขัง เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยอาศัยอัตราส่วนวิกฤติ (t) ระหว่างกลุ่มสูงและ
กลุ่มต่ำ

ข้อที่	กลุ่มสูง($\bar{X}$)	กลุ่มต่ำ($\bar{X}$)	t	ข้อที่	กลุ่มสูง($\bar{X}$)	กลุ่มต่ำ($\bar{X}$)	t
1	4.87	3.75	2.60	16	3.62	1.62	7.81
2	4.37	3.37	2.02	17	3.25	1.75	5.05
3	3.87	2.50	2.42	18	4.00	3.00	2.38
4	3.75	1.37	5.30	19	3.37	1.87	3.79
5	4.50	3.25	2.38	20	2.87	1.50	3.46
6	4.62	3.50	2.44	21	4.50	3.12	2.68
7	3.75	2.12	3.47	22	4.00	2.50	2.51
8	2.75	1.38	2.63	23	3.50	2.62	2.73
9	3.62	2.12	3.80	24	3.87	2.62	2.86
10	3.25	1.62	3.99	25	4.12	3.12	2.19
11	4.50	2.75	3.88	26	4.12	2.87	3.92
12	4.87	2.37	8.65	27	3.12	1.62	4.33
13	4.50	3.37	2.91	28	3.75	2.87	1.75
14	4.50	3.50	2.16	29	4.87	3.62	3.63
15	3.75	2.25	2.91	30	4.50	3.00	2.81

คุณภาพทางสถิติของแบบสอบถามภูมิหลังของผู้ต้องขังเกี่ยวกับทัศนคติต่อโรงเรียน

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยอาศัยอัตราส่วนวิกฤติ (t) ระหว่างกลุ่มสูงและ
กลุ่มต่ำ

ข้อที่	กลุ่มสูง($\bar{X}$)	กลุ่มต่ำ($\bar{X}$)	t	ข้อที่	กลุ่มสูง($\bar{X}$)	กลุ่มต่ำ($\bar{X}$)	t
1	3.75	2.12	2.70	11	4.50	3.00	2.58
2	4.12	2.62	2.75	12	4.60	3.60	3.13
3	4.87	3.50	3.92	13	4.37	3.25	2.74
4	4.00	2.50	1.93	14	3.37	2.50	1.75
5	4.50	2.75	3.87	15	3.75	2.37	3.81
6	3.25	2.00	2.76	16	4.87	3.12	6.80
7	4.75	2.62	4.07	17	4.87	3.50	3.12
8	4.25	3.12	3.36	18	4.75	3.62	3.66
9	4.75	3.00	2.64	19	5.00	3.37	3.28
10	4.75	3.50	4.00	20	2.62	1.87	1.89

ภาคผนวก ค

คะแนนจากแบบทดสอบเขาวนั้ปัญญาเวคส์เลอร์สำหรับผู้ใหญ่ (WAIS)

ของ

กลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังประเภทดีดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ฐานความผิดลักทรัพย์

คะแนน WAIS ของผู้ต้องขังประเภทเพศชายที่มีความผิดปกติทางจิตประสาทรายต่อราย

ฐานความผิดลักทรัพย์

คะแนน WAIS													
คนที่	I	C	A	S	D	VIQ	DS	PC	BD	PA	OA	PIQ	FIQ
1	8	7	6	4	6	80	5	7	6	4	8	75	76
2	6	5	8	5	7	78	5	6	10	6	7	78	77
3	11	9	7	9	10	96	11	6	8	9	5	85	90
4	5	7	5	4	9	79	9	6	4	6	7	77	77
5	8	8	5	5	6	79	5	5	9	7	6	76	76
6	3	4	4	5	6	67	7	6	5	4	4	68	65
7	5	6	4	5	7	73	6	5	4	2	4	61	66
8	8	12	8	7	11	98	8	9	9	9	7	90	94
9	9	7	7	8	10	90	8	6	2	6	4	68	79
10	3	5	5	3	6	67	5	7	4	0	10	68	65
11	7	4	4	6	7	76	7	9	14	11	12	105	88
12	5	7	4	6	9	78	6	6	3	6	4	66	71
13	9	9	10	9	11	98	9	6	9	6	9	85	92
14	9	10	7	8	11	95	7	10	9	12	11	98	96
15	12	12	7	10	7	98	10	8	10	10	11	98	98
16	10	8	7	5	9	88	7	9	10	11	15	102	93
17	6	5	4	3	9	73	8	9	9	9	9	91	80
18	8	1	6	8	7	77	4	7	2	0	3	55	65

คะแนน WAIS ของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคือความผิดปกติร้ายต่อทรัพย์สิน

ฐานความผิดลักทรัพย์ (ต่อ)

คะแนน WAIS													
คนที่	I	C	A	S	D	VIQ	DS	PC	BD	PA	OA	PIQ	FIQ
19	8	6	5	2	11	77	7	7	7	6	9	82	78
20	5	5	4	2	9	71	5	6	4	2	7	65	67
21	7	10	8	6	11	91	9	8	11	9	11	97	93
22	5	6	7	3	6	73	7	7	7	4	5	73	71
23	8	7	8	5	6	82	7	7	8	6	4	76	78
24	5	9	7	7	9	85	9	7	6	4	6	76	80
25	10	8	6	8	6	86	8	6	4	7	8	77	81
26	9	8	4	5	9	83	6	7	6	7	9	86	80
27	8	6	7	4	7	79	7	9	9	8	9	89	82
28	9	10	9	6	12	96	8	7	9	8	11	90	93
29	5	9	3	5	9	78	7	6	5	2	2	63	70
30	6	11	7	6	11	90	7	6	6	6	6	74	82
31	8	10	8	6	7	88	7	4	6	6	6	72	80
32	8	7	7	7	10	88	5	9	5	8	9	81	84
33	8	9	4	7	10	86	9	9	10	9	5	86	86
34	9	10	7	8	11	95	9	9	5	10	9	89	92
35	5	4	4	3	7	68	6	6	7	6	7	76	70

คะแนน WAIS ของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคือความผิดปกติร้ายต่อทรัพย์สิน

ฐานความผิดลักทรัพย์ (ต่อ)

คะแนน WAIS														
คนที่	I	C	A	S	D	VIQ	DS	PC	BD	PA	OA	PIQ	FIQ	
36	13	10	8	11	11	103	7	9	11	9	5	87	96	
37	8	9	4	5	4	76	8	8	7	7	6	82	77	
38	7	9	6	5	7	84	5	9	5	9	7	81	82	
39	3	5	4	0	1	56	4	7	3	4	3	61	56	
40	10	9	6	6	10	90	8	8	8	7	7	83	86	
41	10	11	4	9	12	98	7	8	6	8	7	82	91	
42	4	6	7	5	10	79	4	4	4	5	4	61	70	
43	5	4	5	3	4	66	6	8	9	7	11	87	74	

คะแนน WAIS ของผู้ต้องขังประเภทเพศชายที่มีความผิดปกติทางจิตประสาทรายต่อราย

ฐานความผิดปกติทางจิต

คะแนน WAIS													
คนที่	I	C	A	S	D	VIQ	DS	PC	BD	PA	OA	PIQ	FIQ
1	10	3	9	10	15	101	9	11	7	9	8	94	98
2	4	4	4	6	1	64	4	7	7	4	7	72	65
3	9	8	9	6	11	92	8	8	10	10	6	89	90
4	5	8	8	8	6	83	11	7	13	6	7	91	86
5	10	10	7	8	12	97	10	7	12	9	7	93	95
6	10	9	7	6	9	92	9	9	9	9	12	98	94
7	6	10	4	6	9	83	6	6	9	7	7	80	80
8	6	10	4	7	9	84	7	5	9	7	4	76	79
9	11	10	6	7	9	92	8	8	10	10	13	98	94
10	9	9	8	6	12	94	7	6	5	6	8	76	85
11	8	9	7	5	7	84	8	8	7	10	11	91	86
12	6	7	6	6	9	84	7	8	7	6	6	80	81
13	6	6	4	6	10	81	6	8	7	9	7	84	81
14	7	10	5	4	11	87	9	6	12	10	11	98	91
15	7	8	7	4	11	87	11	7	6	7	5	82	84

ภาคผนวก ง

คะแนนจากแบบทดสอบเชาว์ปัญญาเวคส์เลอร์สำหรับผู้ใหญ่ (WAIS)

ของ

กลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินความผิดลักทรัพย์
และฐานความผิดปล้นทรัพย์ จำแนกตามระดับการศึกษา

คะแนน WAIS ของผู้ต้องขังประเภทดีดขาดสติความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์

ฐานความผิดลักทรัพย์ระดับประถมศึกษา

คะแนน WAIS													
คนที่	I	C	A	S	D	VIQ	DS	PC	BD	PA	OA	PIQ	FIQ
1	8	7	6	4	6	80	5	7	6	4	8	75	76
2	6	5	8	5	7	78	5	6	10	6	7	78	77
3	5	7	5	4	9	79	9	6	4	6	7	77	77
4	8	8	5	5	6	79	5	5	9	7	6	76	76
5	3	4	4	5	6	67	7	6	5	4	4	68	65
6	5	6	4	5	7	73	6	5	4	2	4	61	66
7	8	12	8	7	11	98	8	9	9	9	7	98	94
8	3	5	5	3	6	67	5	7	4	0	10	68	65
9	7	4	4	6	7	76	7	9	14	11	12	102	88
10	5	7	4	6	9	78	6	6	3	6	4	66	71
11	9	10	7	8	11	95	7	10	9	12	11	98	96
12	8	1	6	8	7	77	4	7	2	0	3	55	65
13	8	6	5	2	11	77	7	7	7	6	9	82	78
14	5	5	4	2	9	71	5	6	4	2	7	65	67
15	7	10	8	6	11	91	9	8	11	9	11	97	93
16	5	6	7	3	6	73	7	7	7	4	5	73	91

คะแนน WAIS ของผู้ต้องขังประเภทได้ขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์

ฐานความผิดลักทรัพย์ระดับประถมศึกษา (ต่อ)

คะแนน WAIS														
คนที่	I	C	A	S	D	VIQ	DS	PC	BD	PA	OA	PIQ	FIQ	
17	8	7	8	5	6	82	7	7	8	6	4	76	78	
18	5	9	7	7	7	85	9	7	6	4	6	76	80	
19	9	8	4	5	9	83	6	7	6	7	9	80	80	
20	8	6	7	4	7	79	7	9	9	8	9	89	82	
21	9	10	9	6	12	96	8	7	9	8	11	90	93	
22	5	9	3	5	9	78	7	6	5	2	2	63	70	
23	6	11	7	6	11	90	7	6	6	6	6	74	82	
24	8	10	8	6	7	88	7	4	6	6	6	72	80	
25	5	7	7	7	10	88	5	9	5	8	9	81	84	
26	8	9	4	4	7	86	9	9	10	9	5	89	86	
27	5	4	4	3	7	68	6	6	7	6	7	76	70	
28	7	9	6	5	7	84	5	9	5	9	7	81	82	
29	3	5	4	0	1	56	4	7	3	4	3	61	56	
30	10	9	6	6	10	90	8	8	8	7	7	83	86	
31	10	11	4	9	12	98	7	8	6	8	7	83	86	
32	4	6	7	5	10	79	4	4	4	5	4	61	70	
33	5	4	5	3	4	66	6	8	9	7	11	87	74	

คะแนน WAIS ของผู้ต้องขังประเภทได้ขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์

ฐานความผิดลักทรัพย์ระดับมัธยมศึกษา

คะแนน WAIS													
คนที่	I	C	A	S	D	VIQ	DS	PC	BD	PA	OA	PIQ	FIQ
1	11	9	7	9	10	96	11	6	8	9	5	85	90
2	9	7	7	8	10	90	8	6	2	6	4	68	79
3	9	9	10	9	11	98	9	6	9	6	9	85	92
4	10	8	7	5	9	88	7	9	10	11	15	102	93
5	6	5	4	3	9	73	8	9	9	9	9	91	80
6	10	8	6	8	6	86	8	6	4	7	8	77	81
7	9	10	7	8	11	95	9	9	5	10	9	89	92
8	13	10	8	11	11	103	7	9	11	9	5	87	96
9	8	9	4	5	4	76	8	8	7	7	6	82	77

คะแนน WAIS ของผู้ต้องขังประเภทติดขาคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์

ฐานความผิดลักทรัพย์ระดับอุดมศึกษา

คะแนน WAIS

คนที่	I	C	A	S	D	VIQ	DS	PC	BD	PA	OA	PIQ	FIQ
1	12	12	7	10	7	98	10	8	10	10	11	98	98

คะแนน WAIS ของผู้ต้องขังประเภทเตี้ยขาดสติความผิดปกติร้ายต่อทรัพย์สิน

ฐานความผิดปล้นทรัพย์ระดับประถมศึกษา

คะแนน WAIS													
คนที่	I	C	A	S	D	VIQ	DS	PC	BD	PA	OA	PIQ	FIQ
1	5	8	8	8	6	83	11	7	13	6	7	91	86
2	6	10	4	6	9	83	6	6	9	7	7	80	80
3	6	10	4	7	9	84	7	5	9	7	4	76	79
4	9	9	8	6	12	94	7	6	5	6	8	76	85
5	8	9	7	5	7	84	8	8	7	10	11	91	86
6	6	7	6	6	9	84	7	8	7	6	6	80	81
7	7	10	5	4	11	87	9	6	12	10	11	98	91

คะแนน WAIS ของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคือความผิดปกติร้ายต่อทรัพย์สิน

ฐานความผิดปล้นทรัพย์ระดับมัธยมศึกษา

คะแนน WAIS													
คนที่	I	C	A	S	D	VIQ	DS	PC	BD	PA	OA	PIQ	FIQ
1	10	3	9	10	15	101	9	11	7	9	8	94	98
2	4	4	4	6	1	64	4	7	7	4	7	72	65
3	9	8	9	6	11	92	8	8	10	10	6	89	90
4	10	10	7	8	12	97	10	7	12	9	7	93	95
5	11	11	6	7	9	92	8	8	10	10	13	98	94
6	6	6	4	6	10	81	6	8	7	9	7	84	81
7	7	8	7	4	11	87	11	7	6	7	5	82	84

คะแนน WAIS ของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์

ฐานความผิดปล้นทรัพย์ระดับอุดมศึกษา

คะแนน WAIS

คนที่	I	C	A	S	D	VIQ	DS	PC	BD	PA	OA	PIQ	FIQ
1	10	9	7	6	9	92	9	9	9	9	12	98	94

ภาคผนวก จ

คะแนนจากแบบทดสอบเชาวปัญญาเวคสเลอร์สำหรับผู้ใหญ่ (WAIS)

ของ

กลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิด

ลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์ จำแนกตามลำดับของการเป็นบุตร

คะแนน WAIS ของผู้ต้องขังประเภทติดขาคือความผิดปกติร้ายต่อทรัพย์สิน

ฐานความผิดลักทรัพย์ที่เป็นบุตรคนแรก

คะแนน WAIS

คนที่	I	C	A	S	D	VIQ	DS	PC	BD	PA	OA	PIQ	FIQ
1	3	4	4	5	6	67	7	6	5	4	4	68	65
2	5	6	4	5	7	73	6	5	4	2	4	61	66
3	3	5	5	3	6	67	5	7	4	0	10	68	65
4	7	4	4	6	7	76	7	9	14	11	12	105	88
5	8	1	6	8	7	77	4	7	2	0	3	55	65
6	8	7	8	5	6	82	7	7	8	6	4	76	78
7	9	8	4	5	9	83	6	7	6	7	9	80	80
8	5	9	3	5	9	78	7	6	5	2	2	63	70
9	7	9	6	5	7	84	5	9	5	9	7	81	82
10	3	5	4	0	1	56	4	7	3	4	3	61	56
11	10	9	6	6	10	90	8	8	8	7	7	83	86

คะแนน WAIS ของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์

ฐานความผิดลักทรัพย์ที่เป็นบุตรคนกลาง

คะแนน WAIS														
คนที่	I	C	A	S	D	VIQ	DS	PC	BD	PA	OA	PIQ	FIQ	
1	8	7	6	4	6	80	5	7	6	4	8	75	76	
2	6	5	8	5	7	78	5	6	10	6	7	78	77	
3	11	9	7	9	10	96	11	6	8	9	5	85	90	
4	5	7	5	4	9	79	9	6	4	6	7	77	77	
5	8	8	5	5	6	79	5	5	9	7	6	76	76	
6	8	12	8	7	11	98	8	9	9	9	7	90	94	
7	9	7	7	8	10	90	8	6	2	6	4	68	79	
8	5	7	4	6	9	78	6	6	3	6	4	66	71	
9	9	10	7	8	11	95	7	10	9	12	11	98	96	
10	10	8	7	5	9	88	7	9	10	11	15	102	93	
11	5	5	4	2	9	71	5	6	4	2	7	65	67	
12	5	6	7	3	6	73	7	7	7	4	5	73	71	
13	5	9	7	7	9	85	9	7	6	4	6	76	80	
14	10	8	6	8	6	86	8	6	4	7	8	77	81	
15	9	10	9	6	12	96	8	7	9	8	11	90	93	
16	8	10	8	6	7	88	7	4	6	6	6	72	80	

คะแนน WAIS ของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคือความผิดปกติร้ายต่อทรัพย์สิน

ฐานความผิดลักทรัพย์ที่เป็นบุตรคนกลาง (ต่อ)

คะแนน WAIS													
คนที่	I	C	A	S	D	VIQ	DS	PC	BD	PA	OA	PIQ	FIQ
17	8	9	4	7	10	86	9	9	10	9	5	89	86
18	9	10	7	8	11	95	9	9	5	10	9	89	92
19	5	4	4	3	7	68	6	6	7	6	7	76	70
20	13	10	8	11	11	103	7	9	11	9	5	87	96
21	4	6	7	5	10	79	4	4	4	5	4	61	70
22	5	4	5	3	4	66	6	8	9	7	11	87	74

คะแนน WAIS ของผู้ต้องขังประเภทได้ขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์

ฐานความผิดลักทรัพย์ที่เป็นบุตรคนเล็ก

คะแนน WAIS														
คนที่	I	C	A	S	D	VIQ	DS	PC	BD	PA	OA	PIQ	FIQ	
1	9	9	10	9	11	98	9	6	9	6	9	85	92	
2	12	12	7	10	7	98	10	8	10	10	11	98	98	
3	6	5	4	3	9	73	8	9	9	9	9	91	80	
4	8	6	5	2	11	77	7	7	7	6	9	82	78	
5	7	10	8	6	11	91	9	8	11	9	11	97	93	
6	8	6	7	4	7	79	7	9	9	8	9	89	82	
7	6	11	7	6	11	90	7	6	6	6	6	74	82	
8	8	9	4	5	4	76	8	8	7	7	6	82	77	
9	8	7	7	7	10	88	5	9	5	8	9	81	84	
10	10	11	4	9	12	98	7	8	6	8	7	82	91	

คะแนน WAIS ของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคือความผิดปกติร้ายต่อทรัพย์สิน

ฐานความผิดกลับทรัพย์สินที่เป็นบุตรคนแรก

คะแนน WAIS

คนที่	I	C	A	S	D	VIQ	DS	PC	BD	PA	OA	PIQ	FIQ
1	9	8	9	6	11	92	8	8	10	10	6	89	90
2	6	11	4	6	9	83	6	6	9	7	7	80	80
3	6	6	4	6	10	81	6	8	7	9	7	84	81

คะแนน WAIS ของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์

ฐานความผิดบั่นทอนทรัพย์ที่เป็นบุตรคนกลาง

คะแนน WAIS													
คนที่	I	C	A	S	D	VIQ	DS	PC	BD	PA	OA	PIQ	FIQ
1	7	10	5	4	11	87	9	6	12	10	11	98	91
2	6	7	6	6	9	84	7	8	7	6	6	80	81
3	9	9	8	6	12	94	7	6	5	6	8	76	85
4	11	10	6	7	9	92	8	8	10	10	13	98	94
5	10	9	7	6	9	92	9	9	9	9	12	98	94
6	10	10	7	8	12	97	10	7	12	9	7	93	95
7	4	4	4	6	1	64	4	7	7	4	7	72	65
8	6	10	4	7	9	84	7	5	9	7	4	76	79
9	5	8	8	8	6	83	11	7	13	6	7	91	86

คะแนน WAIS ของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคือความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์

ฐานความผิดปล้นทรัพย์ที่เป็นบุตรคนเล็ก

คะแนน WAIS

คนที่	I	C	A	S	D	VIQ	DS	PC	BD	PA	OA	PIQ	FIQ
1	10	3	9	10	15	101	9	11	7	9	8	94	98
2	8	9	7	5	7	84	8	8	7	10	11	91	86
3	7	8	7	4	11	87	11	7	6	7	5	82	84

ภาคผนวก จ

คะแนนจากแบบทดสอบเชาว์ปัญญาเวคส์เลอร์สำหรับผู้ใหญ่ (WAIS)

ของ

กลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินความผิด

ลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์ จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดู

คะแนน WAIS ของผู้ต้องขังประเภทติดขาคือความผิดปกติร้ายต่อทรัพย์สิน

ฐานความผิดลักทรัพย์แบบมีเหตุผล

คะแนน WAIS													
คนที่	I	C	A	S	D	VIQ	DS	PC	BD	PA	OA	PIQ	FIQ
1	6	5	8	5	7	78	5	6	10	6	7	78	77
2	11	9	7	9	10	96	11	6	8	9	5	85	90
3	8	8	5	5	6	76	5	5	9	7	6	76	76
4	5	6	4	5	7	73	6	5	4	2	4	61	66
5	9	7	7	8	10	90	8	6	2	6	4	68	79
6	3	5	5	3	6	67	5	7	4	0	10	68	65
7	5	7	4	6	9	78	6	6	3	6	4	66	71
8	9	9	10	9	11	98	9	6	9	6	9	85	92
9	8	1	6	8	7	77	4	7	2	0	3	55	65
10	8	6	5	2	11	77	7	7	7	6	9	82	78
11	5	5	4	2	9	71	5	6	4	2	7	65	67
12	10	8	6	8	6	86	8	6	4	7	8	77	81
13	5	9	3	5	9	76	7	6	5	2	2	63	70
14	9	10	7	8	11	95	9	9	5	10	7	81	82
15	7	9	6	5	7	84	5	9	5	9	7	81	82
16	10	9	6	6	10	90	8	8	8	7	7	83	86
17	4	6	7	5	10	79	4	4	4	5	4	61	70

คะแนน WAIS ของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคือความผิดปกติร้ายต่อทรัพย์สิน

ฐานความผิดลักทรัพย์แบบแจ้งมวกวดขัน

คะแนน WAIS

คนที่	I	C	A	S	D	VIQ	DS	PC	BD	PA	OA	PIQ	FIQ
1	8	10	8	6	7	88	7	4	6	6	6	72	80
2	8	9	4	5	4	76	8	8	7	7	6	82	77

คะแนน WAIS ของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์

ฐานความผิดลักทรัพย์แบบปลอยปละละเลย

คะแนน WAIS													
คนที่	I	C	A	S	D	VIQ	DS	PC	BD	PA	OA	PIQ	FIQ
1	8	7	6	4	6	80	5	7	6	4	8	75	76
2	5	7	5	4	9	79	9	6	4	6	7	77	77
3	3	4	4	5	6	67	7	6	5	4	4	68	65
4	8	12	8	7	11	98	8	9	9	9	7	90	94
5	7	4	4	6	7	76	7	9	14	11	12	105	88
6	9	10	7	8	11	95	7	10	9	12	11	98	96
7	12	12	7	10	7	98	10	8	10	10	11	98	98
8	10	8	7	5	9	88	7	9	10	11	15	102	93
9	6	5	4	3	9	73	8	9	9	9	9	91	80
10	7	10	8	6	11	91	9	8	11	9	11	97	93
11	5	6	7	3	6	73	7	7	7	4	5	73	71
12	8	7	8	5	6	82	7	7	8	6	4	76	78
13	5	9	7	7	9	85	9	7	6	4	6	76	80
14	9	8	4	5	9	83	6	7	6	7	9	80	80
15	8	6	7	4	7	79	7	9	9	8	9	89	82
16	9	10	9	6	12	96	8	7	9	8	11	90	93

คะแนน WAIS ของผู้ต้องจำประเภทได้ขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์

ฐานความผิดลักทรัพย์แบบปล่อยปละละเลย (ต่อ)

คะแนน WAIS													
คนที่	I	C	A	S	D	VIQ	DS	PC	BD	PA	OA	PIQ	FIQ
17	6	11	7	6	11	90	7	6	6	6	6	74	82
18	8	7	7	7	10	88	5	9	5	8	9	81	84
19	8	9	4	7	10	86	9	9	10	9	5	89	86
20	5	4	4	3	7	68	6	6	7	6	7	76	70
21	13	10	8	11	11	103	7	9	11	9	5	87	96
22	3	5	4	0	1	56	4	7	3	4	3	61	56
23	10	11	4	9	12	98	7	8	6	8	7	82	91
24	5	4	5	3	4	66	6	8	7	9	7	87	74

คะแนน WAIS ของผู้ต้องขังประเภทได้ขาดสติความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์

ฐานความผิดปล้นทรัพย์แบบมีเหตุผล

คะแนน WAIS													
คนที่	I	C	A	S	D	VIQ	DS	PC	BD	PA	OA	PIQ	FIQ
1	9	8	9	6	11	92	8	8	10	10	6	89	90
2	6	10	4	6	9	83	6	6	9	7	7	80	80
3	6	6	4	6	10	81	6	8	7	9	7	84	81
4	8	9	7	5	7	84	8	8	7	10	11	91	86
5	7	10	5	4	11	87	9	6	12	10	11	98	91

คะแนน WAIS ของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคือความผิดปกติร้ายต่อทรัพย์สิน

ฐานความผิดปล้นทรัพย์แบบปล่อยปละละเลย

คะแนน WAIS													
คนที่	I	C	A	S	D	VIQ	DS	PC	BD	PA	OA	PIQ	FIQ
1	10	3	9	10	15	101	9	11	7	9	8	94	98
2	4	4	4	6	1	64	4	7	7	4	7	72	65
3	5	8	8	8	6	63	11	7	13	6	7	91	86
4	10	10	7	8	12	97	10	7	12	9	7	93	95
5	10	9	7	6	9	92	9	9	9	9	12	98	94
6	6	10	4	7	9	84	7	5	9	7	4	76	79
7	11	10	6	7	9	92	8	8	10	10	13	98	94
8	9	9	8	6	12	94	7	6	5	6	8	76	85
9	6	7	6	6	9	84	7	8	7	6	6	80	81
10	7	8	7	8	11	87	11	7	6	7	5	82	84

ภาคผนวก ข

คะแนนจากแบบทดสอบเขาวงมัญญาวงศ์เลอร์สำหรับผู้ใหญ่ (WAIS)

ของ

กลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิด

ลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์ จำแนกตามทัศนคติต่อโรงเรียน

คะแนน WAIS ของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคือความผิดปกติร้ายต่อทรัพย์สิน

ฐานความผิดลักทรัพย์ที่มีทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียน

คะแนน WAIS													
คนที่	I	C	A	S	D	VIQ	DS	PC	BD	PA	OA	PIQ	FIQ
1	11	9	7	9	10	96	11	6	8	9	5	85	90
2	8	8	5	5	6	79	5	5	9	7	6	76	76
3	8	12	8	7	11	98	8	9	9	9	7	90	94
4	9	9	10	9	11	98	9	6	9	6	9	85	92
5	5	6	7	7	9	85	9	7	6	4	6	76	80
6	10	8	6	8	6	86	8	6	4	7	8	77	81
7	9	8	4	5	9	83	6	7	6	7	9	80	80
8	9	10	9	6	12	96	8	7	9	8	11	90	93
9	6	11	7	6	11	90	7	6	6	6	6	74	82
10	8	7	7	7	10	88	5	9	5	8	9	81	84
11	5	4	4	3	7	68	6	6	7	6	7	76	70
12	10	11	4	9	12	98	7	8	6	8	7	82	91

คะแนน WAIS ของผู้ต้องขังประเภทได้คะแนนดี ความผิดปกติร้ายต่อแพทย์

ฐานความผิดลักทรัพย์ที่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียน

คะแนน WAIS													
คนที่	I	C	A	S	D	VIQ	DS	PC	BD	PA	OA	PIQ	FIQ
1	6	5	8	5	7	78	5	6	10	6	7	78	77
2	3	5	5	3	6	67	5	7	4	0	10	68	65
3	7	4	4	6	7	76	7	9	14	11	12	105	88
4	5	7	4	6	9	78	6	6	3	6	4	66	71
5	9	10	7	8	11	95	7	10	9	12	11	98	96
6	6	5	4	3	9	73	8	9	9	9	9	91	80
7	5	6	7	3	6	73	7	7	7	4	5	73	71
8	8	6	7	4	7	79	7	9	9	8	9	89	82
9	10	9	6	6	10	90	8	8	8	7	7	83	86
10	4	6	7	5	10	79	4	4	4	5	4	61	70

คะแนน WAIS ของผู้ต้องขังประเภทได้ขาดสติความผิดปกติร้ายต่อทรัพย์สิน

ฐานความผิดปล้นทรัพย์ที่มีทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียน

คะแนน WAIS														
คนที่	I	C	A	S	D	VIQ	DS	PC	BD	PA	OA	PIQ	FIQ	
1	4	4	4	6	1	64	4	7	7	4	7	72	65	
2	9	8	9	6	11	92	8	8	10	10	6	89	90	
3	10	10	7	8	12	97	10	7	12	9	7	93	65	
4	6	7	6	6	9	84	7	8	7	6	6	80	81	
5	7	8	7	4	11	87	11	7	6	7	5	82	84	

คะแนน WAIS ของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคือความผิดปกติร้ายต่อทรัพย์สิน

ฐานความผิดปล้นทรัพย์ที่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียน

คะแนน WAIS

คนที่	I	C	A	S	D	VIQ	DS	PC	BD	PA	OA	PIQ	FIQ
1	10	3	9	10	15	101	9	11	7	9	8	94	98
2	10	9	7	6	9	92	9	9	9	9	12	98	94
3	11	10	6	7	9	92	8	8	10	10	13	98	94

ภาคผนวก ข

- รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ (แบบสอบถาม)
- ประวัติย่อของผู้วิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ (แบบสอบถาม)

1. ศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณ เกิดทิพย์ ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยา
การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร
2. นายสมบูรณ์ ประสพเนตร ผู้อำนวยการทัณฑสถานวัยหนุ่ม
บางเขน กรมราชทัณฑ์
กระทรวงมหาดไทย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นายเกรียงศักดิ์ ชื่อสกุล สังข์ชัย

เกิดวันที่ 23 เดือนพฤศจิกายน พุทธศักราช 2501

สถานที่เกิด อำเภอทุ่งตะโก จังหวัดชุมพร

สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 49/47 หมู่ 2 ถนนราชมรรคา ตำบลห้วยจรเข้ม้า
อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม 73000

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน ศึกษานิเทศก์ 6

สถานที่ทำงานปัจจุบัน หน่วยงานศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
กระทรวงศึกษาธิการ คูสิต กรุงเทพมหานคร 10300

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2519 ป.กศ. จากวิทยาลัยครูเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

พ.ศ. 2521 ป.กศ.สูง (บรรณารักษศาสตร์) จากวิทยาลัยครูเพชรบุรี
จังหวัดเพชรบุรี

พ.ศ. 2524 ค.บ. (บรรณารักษศาสตร์) จากวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
กรุงเทพมหานคร

พ.ศ. 2536 กศ.ม. (วิชาเอกการศึกษาพิเศษ สาขาการศึกษาสำหรับ
เด็กปัญญาเลิศ) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การศึกษาเยาวชนปัญญาของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิด

ประทุษร้ายต่อทรัพย์สินทัณฑสถานวัยหนุ่มบางเขน

บทคัดย่อ

ของ

เกรียงศักดิ์ สังข์ชัย

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ

กรกฎาคม 2536

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาระดับเชาว์ปัญญาและ เปรียบเทียบ
เชาว์ปัญญาของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินความผิด
ลักทรัพย์และฐานความผิดปล้นทรัพย์ในทัณฑสถานวัยหนุ่มบางเขน ตามตัวแปรระดับการศึกษา
ลำดับของการเป็นบุตร การอบรมเลี้ยงดู ทัศนคติต่อโรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน
ในทัณฑสถานวัยหนุ่มบางเขน มีอายุกว่า 18-20 ปี ประกอบด้วยฐานความผิด
ลักทรัพย์ จำนวน 43 คน และฐานความผิดปล้นทรัพย์ จำนวน 15 คน รวมจำนวนกลุ่ม
ตัวอย่างทั้งหมด 58 คน ซึ่งเลือกมาโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบทดสอบเชาว์ปัญญาเวคส์เลอร์สำหรับผู้ใหญ่
(WAIS) และแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่
ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์
ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One-way Analysis of Variance)

ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า

1. ผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินในทัณฑสถานวัยหนุ่ม
บางเขนที่มีฐานความผิดต่างกัน มีคะแนนเชาว์ปัญญาไม่แตกต่างกัน
2. ผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์
และฐานความผิดปล้นทรัพย์ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีคะแนนเชาว์ปัญญาแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์
ที่มีลำดับของการเป็นบุตรต่างกัน มีคะแนนเชาว์ปัญญาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01 ส่วนผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิด
ปล้นทรัพย์ที่มีลำดับของการเป็นบุตรต่างกัน มีคะแนนเชาว์ปัญญาไม่แตกต่างกัน

4. ผู้ต้องขังประเภทได้ขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์
และฐานความผิดปล้นทรัพย์ที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีคะแนนเชาวนปัญญาไม่แตกต่างกัน

5. ผู้ต้องขังประเภทได้ขาดคดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สินฐานความผิดลักทรัพย์
และฐานความผิดปล้นทรัพย์ที่มีทัศนคติต่อโรงเรียนต่างกัน มีคะแนนเชาวนปัญญาไม่แตกต่างกัน

A STUDY ON INTELLIGENCE OF THE AGAINST-PROPERTY-CONVICTED
INMATES IN BANGKHEN CORRECTIONAL INSTITUTION FOR
YOUNG OFFENERS

AN ABSTRACT

BY

KRIANGSAK SUNGCHAI

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Special Education
at Srinakharinwirot University

July 1993

The purposes of this study were to investigate and to compare the intelligence level of the against-property-convicted inmates in Bangkok Correctional Institution for young offenders between the larceny offence and the gang robbery offence according to the education level, the birth order the background of child rearing practice and the attitude toward school.

The sample consisted of 58 against-property-convicted inmates ; 43 larceny offence and 15 gang robbery offence, and their ages were between 18 and 20 years. The purposive sample technique was employed in sample selection. The Wechsler Adult Intelligence Scale and Likert type rating scale were utilized in data collection. The statistics used in data analyses included the percentage value, mean, standard deviation, t-test and one-way analysis of variance.

It was found that ;

1. The against-property-convicted inmates between the larceny offence and the gang robbery offence were not different in the intelligence level.

2. The larceny offence and the gang robbery offence who were different in education level showed a significant difference in intelligence scores at .05.

3. The larceny offence who were different in the birth order showed a significant difference in intelligence scores

at .01, and the gang robbery offence who were different in the birth order showed no difference in intelligence scores.

4. The larceny offence and the gang robbery offence who were different in the background of child rearing practices showed no difference in the intelligence scores.

5. The larceny offence and the gang robbery offence who were different in attitude toward school showed no difference in the intelligence scores.